Machine Translated by Google

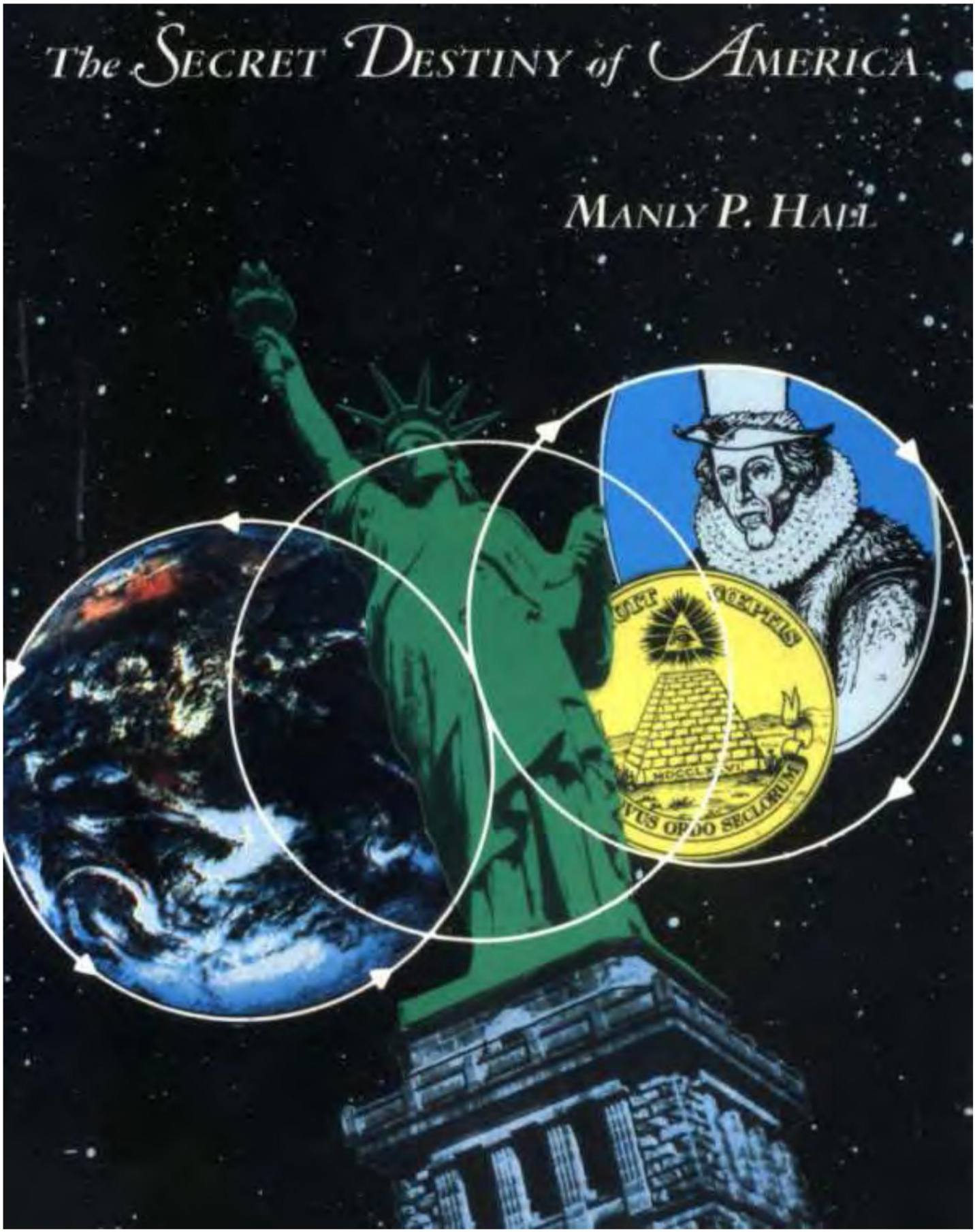

Machine Translated by Google

THE SECRET DESTINY OF AMERICA

BY MANLY PALMER HALL

FIRST EDITION

PHILOSOPHICAL RESEARCH SOCIETY
3341 GRIFFITH PARK BOULEVARD — LOS ANGELES 27, CALIF.
1944

Machine Translated by Google

1. DEMOKRATİK İDEALİN KÖKENİ

Dünya demokrasisi, büyük klasik filozofların gizli rüyasıydı. ...
Kolomb'dan binlerce yıl önce Batı Yarımküremizin varlığından haberdardılar ve onu felsefi imparatorluğun yeri olarak seçtiler. ...
Kadimlerin parlak planı zamanımıza kadar geldi ve büyük iş tamamlanana kadar işlemeye devam edecek. ...
Amerikan ulusunun umutsuzca kendi amacına yönelik bir vizyona ihtiyacı var.

By preserved symbols we can know that it is from the remote past, from the deep shadows of the medieval world, as well as from the early struggles of more modern times, that the power of American democracy has come

AMERİKA savaş sonrası dünyada liderliğin meydan okumasını reddedemez. Yıkılmış ülkelerin salt fiziksel yeniden inşası ve siyasi, ekonomik ve sosyal sistemlerin yeniden düzenlenmesi, karşı karşıya kalacağımız daha önemsiz bir görevdir. Daha büyük sorun ve en büyük zorluk, sağlam bir şekilde demokratik idealizm temeli üzerine kurulmuş yeni bir dünya etiği düzeninin nasıl kurulacağıdır.

Çeşitli alanlardaki uzmanlar, yaşam biçimleri savaşla altüst olan ulusların ihtiyaçlarını karşılamak için tasarlanmış programlar sunmuştur. Ancak, özel olarak eğitilmiş zihinlerin ortak başarısızlığıyla, bu planlamacılar çoğunlukla kendi özel çıkarları açısından düşünmeye meyillidirler. Henüz kimse uluslararası etiğin temellerine dokunmadı. Hiç kimse, insana ve onun sorunlarına ilişkin geniş, derin ve sempatik bir anlayışa dayalı güvenli bir çalışma planı geliştirmedi . Düşünce, çizelgeler, planlar, modeller ve endüstriyel programlar açısından ifade edilen çözümlerle birlikte güç politikası ve maddi ekonominin ikili alanlarında olmuştur.

Ancak günümüz uzmanlarının tavsiyelerinin çoğunda yeni ve cesaret verici bir unsur var. Dünyayı birbirine bağımlı bir yapı olarak kavramanın gerekliliğini kabul ediyorlar. Yine de, insan çıkarlarının birliğine duyulan ihtiyacı kabul etseler bile, tavsiyeleri, tutarlı bir şekilde uygulanırsa, sonunda savaşa ve anlaşmazlığa yol açması gereken, son derece rekabetçi ekonomik politikaların sürdürülmesi içindir.

İnsan ırkının çabalarını herhangi bir ortak iyiye ulaşmak için birleştirmek kolay bir iş değildir. İnsanlık çoğunlukta bencildir, tutum olarak taşralıdır ve öncelikle kişisel başarı ve yaratılmış konforlarını elde etmekle ilgilenir. Ortalama bir insan, kişisel bencilliğin kişisel mutluluğa ve kişisel başarıya zarar verdiğine ikna olana kadar kalıcı bir barış inşa etmek mümkün olmayacaktır. Olmalı

Machine Translated by Google

kendini aramanın modasının geçtiğini ve dünyanın daha büyük bir yaşam anlayışına geçtiğini gösterdi.

Savaş sonrası planlamacıları, programlarında, ulusların ilişkileri sorununda her zamankinden daha fazla ifade edilenden daha fazla idealizme sahiptir. Ama yine de yeterli değil. Bir dünya amacının açık ve eksiksiz bir ifadesi gereklidir - dünya çabalarının birliğine ilham verecek kadar büyük bir dünya rüyası.

Bunlar, Amerika'nın hâlâ sorunlu bir insanlığı daha iyi bir yaşam biçimine yönlendirme fırsatının olduğu günlerdir.
Bu zorluğun üstesinden gelirsek, sadece ulusumuzun gelecek yüzyıllarda hayatta kalmasını garanti etmekle kalmayacak, aynı zamanda hemşehrilerimizin kalıcı şükranlarını da kazanacağız ve Amerikalılar zamanın sonuna kadar büyük bir insan olarak hatırlanacak. aydınlanmış insanlar.

Belirli sorunları çözmemiz yeterli değildir. Sorunun nedenini bizzat çözmeliyiz.
Savaşlar, bunalımlar, suçlar, diktatörler ve onların baskıları, daha büyük bir rahatsızlığın açık göstergesidir. Her sorunu, daha büyük ve daha evrensel bir zorunlulukla gerçek ilişkisini kabul etmeden, yalnızca sorunun kendisi açısından incelemek, kalıcı bir barış ve refahın daha geniş sonuçlarında başarısız olmaktır.

Tecrübe bize, maddi düşünce ve tutumlardan kaynaklanan politikaların yetersiz kaldığını çok önce öğretmiş olmalıydı. Uygarlığın tüm hikayesi ve tarihin kayıtları bize, bu tür tüm ayarlamaların kalıcı bir barış veya güvenlik umudu taşımadığını söylüyor. Ancak burada yine kalıcı sorunlara geçici çözümlerle yetinmek için kendimizi hazırlıyoruz.

Sürecin, görevi materyalist kısımlarını incelemek için parçalamak ve daha sonra bunların her biri için uygulanabilir bir çare tasarlamaktan biri olduğunu düşündüğümüzde, dünya barışı sorununu aşırı basitleştirdiğimizin kabulü çoktan gecikmiştir. İnsan varoluşunun fiziksel koşulları, insan sorununun tamamı değildir. Tüm maddi hususları en yüksek hakkaniyet noktasına ayarlayabilirdik ve yine de neredeyse hiçbir çözüm üretemezdik.

Bilinen problemlerin en büyüğü insan problemidir. Ve insan ihtiyaçlarının her aşamasına yönelik kapsamlı bir inceleme yapılmadan, savaş sonrası bir dünya için yeterli bir yeniden yapılanma politikası olamaz.
Adamın fiziksel olduğu aşikar; ama aynı zamanda zihinsel ve duygusaldır; o ruhsaldır ve bir ruhu vardır. Bu son faktörler çok açık değildir.

Onlarla ilgili yapılacaklar o kadar kolay değil; çünkü onları anlamak zor, hatta anlamak daha da zor.
sınıflandırmak ve bir çalışma düzenine indirgemek. Bir uygarlığın kurucuları olarak, insan doğasının bu unsurlarının her birine eşit derecede önem verildiğinde, insanların ve ulusların içine düştükleri felaketler için çözümlere ulaşabileceğimizi öğrenmemiz gerekecek.

Savaş sonrası yeniden yapılandırıcılarımız - bizim seçimimizle olmasa da, en azından bizim rızamızla - bu daha geniş görev için olağanüstü niteliklere sahip değiller. İnsanı ruhani bir varlık olarak gören devlet adamları ve politikacılar gerçekten çok az. Ve askeri liderlere gelince, onlar öncelikle disiplinli kişilerdir, savaş zamanlarında bu sıfatla paha biçilmezdirler, ancak duygusal olarak barış zamanındaki bireysel sorunlara yönelik değildirler. Ve kabul edilmelidir ki, endüstriyel liderlerimiz arasından işe alınan dünya planlayıcıları, insan ruhunun işleyişi hakkında genel olarak bilgi sahibi değiller. İnsan davranışını incelemeyi yaşamlarının işi haline getirenler, sosyologlar, bu davranışı şaşırtıcı çeşitlilikte tezahürlere canlandıran gizli kaynaklar hakkında çok az bilimsel bilgiye sahipler. Ve din adamlarını getirmek için söylenecek bir söz varsa, gerçekten yararlı olacak ilahiyatçı planlayıcının en azından biyoloji bilimi hakkında biraz bilgi sahibi biri olacağı söylenebilir.

Yaşamın ebedi yasalarıyla uğraşırken acı verici bir vizyon eksikliği sergiliyoruz. Artık erkeklerin akıllarıyla biat etmelerine veya bedenleriyle sadakatle hizmet etmelerine izin veren bir düzen oluşturmamız yeterli değil. Bir gün insanın kaçınılmaz ve tedavi edilemez bir şekilde idealist olduğu gerçeğiyle yüzleşmeliyiz; çünkü bizi özgür kılacak gerçek budur. İnsanın ihtiyacı, doğasının idealist içeriğinin gerektiği gibi beslenmesidir; o zaman tüm bilinci onu doğru eyleme itecek - ve o zaman artık yasalarımız başarısız olmayacak, anlaşmalar bozulmayacak ve insan hakları ihlal edilmeyecek.

Amerikan ulusunun umutsuzca kendi amacına yönelik bir vizyona ihtiyacı var. Onu, düşüncesiz ve bencil insanları kendilerinden daha büyük bir şeye bağlayacak kadar büyük ve güçlü, cömert bir idealizm içinde kavramalıdır.
Görülebilir tüm iyiliklerin temellerinin somut olmayan idealde atıldığını kabul etmeli, Amerika için gerçekten pratik yolun ve katı gerçekçilik yolunun temelde cömert bir idealizmde atılan yol olduğunu bilmelidir.

Bu, belirtilen bir kurstan daha fazlasıdır. Kaderin rehberliğinde kaçınılmaz olarak takip etmemiz gereken bir şey.

Machine Translated by Google

Bunun böyle olduğuna inanarak, bu kitabı Amerikan Demokrasisinin Evrensel Planın bir parçası olduğu önermesine adıyorum.

Dünyamız, yalnızca gök cisimlerinin hareketlerini değil, aynı zamanda insan davranışının sonuçlarını da kontrol eden esnek olmayan yasalar tarafından yönetilmektedir. Politik olarak yorumlanan bu Evrensel hareketler, insan toplumunu otokrasi ve tiranlık durumundan demokrasi ve özgürlüğe itiyor. Bu hareket kaçınılmazdır, çünkü insanların büyümesi, zihnin madde üzerinde kademeli olarak gelişmesidir ve hareketin kendisi, insan karakterindeki potansiyellerin doğal ve makul açılımını temsil eder.

Bu harekete direnmeye çalışanlar kendilerini yok ederler. Bu hareketle işbirliği yapmak ve Doğaya, kaçınılmaz amacına ulaşması için mümkün olan her şekilde yardım etmek, hayatta kalmaktır.

Hıristiyanlık çağının başlangıcından binlerce yıl önce, birçok aydınlanmış düşünür, insanların işlerinde Doğa aracılığıyla ifade edildiği şekliyle Tanrı'nın iradesini keşfetti. Keşiflerini dinler, felsefeler, bilimler, sanatlar ve siyasi sistemler açısından duyurdular. Bu ilk ifadeler, şimdi eski öğrenimin hayranlık uyandıran anıtlarıdır. Bugünün erkekleri tarafından kullanılabilir, genellikle göz ardı edilirler.

Eski kültürlerin kütüphanelerinde, müzelerinde ve mabetlerinde bulunan eski halkların kayıtları arasında yıllarca süren araştırmalar, bugün dünyada var olduğuna ve binlerce yıldır var olduğuna, ne olabileceği konusunda birleşmiş aydınlanmış bir insan vücudunun var olduğuna beni ikna etti. Görev Nişanı olarak adlandırılır. Uygarlığın bir Gizli Kaderi olduğunu entelektüel ve ruhsal algıları ile ortaya koyanlardan oluşur - sır diyorum, çünkü bu yüksek amaç pek çok kişi tarafından gerçekleştirilmiyor; halkların büyük kitleleri, zaman ve mekanda bir Evrensel Hareketin parçası olduklarına dair hiçbir bilgisi olmadan hala birlikte yaşıyorlar.

Pisagor, Platon, Aristoteles, Buda, İsa ve Muhammed, tarihe geçmiş en büyük isimler arasındadır; ancak bu isimleri taşıyan kişileri devlet adamı ya da sosyolog olarak görmek adetten değildir. Doktrinleri endüstriyel bir uygarlığın siyasi ihtiyaçlarına hiçbir uygulaması olmayan filozoflar, bilgeler, kahinler ve mistikler olarak düşünülürler. Yine de, tüm uluslar arasında uygar bir devletin sürdürülmesi ve korunması için ölümlü işlerde en güçlü gücü kullananlar Platon ve Buda gibi insanlardır.

Eski zamanların tüm büyük liderleri, milletler arasında kalıcı bir barış durumunun kurulmasının, insan ideallerinin serbest bırakılmasına bağlı olduğunu, ancak bu idealleri ortak yarar açısından yorumlayabilen uygun şekilde eğitilmiş ve disiplinli zihinler aracılığıyla yapıldığını anladı ve öğretti. .

Dünya demokrasisi, büyük klasik filozofların gizli rüyasıydı. Tüm insani amaçların bu en büyüğünün gerçekleşmesine doğru, pratik ve evrensel bir kardeşliğin nihai başarısına yönelik eğitim, din ve sosyal davranış programlarının ana hatlarını çizdiler. Ve amaçlarını daha etkin bir şekilde gerçekleştirmek için, bu eski bilginler kendilerini belirli mistik bağlarla geniş bir kardeşlik topluluğuna bağladılar. Mısır, Yunanistan, Hindistan ve Çin'de Devlet Gizemleri ortaya çıktı. İnisiye rahip-filozofların emirleri, Devletlerin yöneticilerine talimat vermek, tavsiyelerde bulunmak ve yönlendirmek için egemen bir organ olarak kuruldu.

Binlerce yıl önce Mısır'da bu mistik tarikatlar batı yarım kürenin ve Amerika dediğimiz büyük kıtanın varlığından haberdardı. Bu batı kıtasının felsefi imparatorluğun yeri olması gerektiğine dair cesur bir karar verildi. Bunun tam olarak ne zaman yapıldığını şimdi söylemek mümkün değil, ama kesinlikle bu karar Platon'un zamanından önce alındı, çünkü bu kararın ince örtülü bir ifadesi onun Atlantik Adaları hakkındaki incelemesinin özünü oluşturuyor.

İnsanın yapıcı ideallerinin en eskilerinden biri, evrensel bir demokrasi ve tüm ulusların bir Devletler topluluğu içinde işbirliği yapma hayalidir. Bu idealin gerçekleştirilmesi için mekanizma, Yunanistan, Mısır ve Hindistan'ın eski tapınaklarında harekete geçirildi. Plan o kadar parlaktı ve o kadar iyi yönetildi ki, zamanımıza kadar geldi ve büyük iş tamamlanana kadar işlemeye devam edecek.

Felsefe, dünyadaki evini, insanları kendi ölçüsüz arzu ve hırslarından kurtararak özgür kılmak için kurmuştur. Bencilliği ortak iyiliğe karşı en büyük suç olarak gördü, çünkü bencillik eğitimsiz herkes için doğaldır. İnsanların kendi kendilerini yönetebilmeleri için önce zihnin düşünme yasaları konusunda eğitilmesi gerektiğini kabul etti. Ve demokratik toplumun ancak dünyamız kendi kendini yöneten bir adamlar dünyası olduğunda bir gerçeklik olabileceğini biliyordu.

Ve böylece, Amerikan demokrasisinin gücü, uzak geçmişten, ortaçağ dünyasının derin gölgelerinden ve daha modern zamanların ilk mücadelelerinden geldi. Ama biz sadece demokratik devletin eşiğindeyiz. Sadece çağlar boyu süren çabalarla elde ettiğimizi korumakla kalmamalı, aynı zamanda burada milletlerin ve ırkların dünya kardeşliği için makineler kurarak çağların planını mükemmelleştirmeliyiz.

Bu bizim görevimiz ve şanlı fırsatımız.

Machine Translated by Google

Bana öyle geliyor ki, savaş sonrası dünya için temel plan, bu büyük Evrensel Kardeşlik rüyasında sağlam bir şekilde kurulmuş olmalıdır. Sorun üzerinde sadece siyaset ve sanayi açısından çalışmak yeterli değildir. Formül, insanın en iyi sezgilerine hitap eden ve bu ölümlü alanda yaşayan, düşleyen ve acı çeken herkes tarafından evrensel olarak anlaşılabilir bir idealizm ifade etmelidir.

Machine Translated by Google

2. DÜNYANIN İLK DEMOKRATI

Bir milletin yönetiminde ilk toplumsal bilince sahip olan lider, Mısır Firavunu Akhnaton'dur. ...
Birkaç bin yıl erken doğdu, demokrasideki ilk realist, ilk insancıl, ilk enternasyonalistti. ...

Hükümdarın görevinin, herkesin iyi yaşama, düşünme, hayal kurma, umut etme ve talip olma hakkını korumak olduğunu gördü. ...
İnsan Kardeşliği rüyası için neşeyle canını verdi.

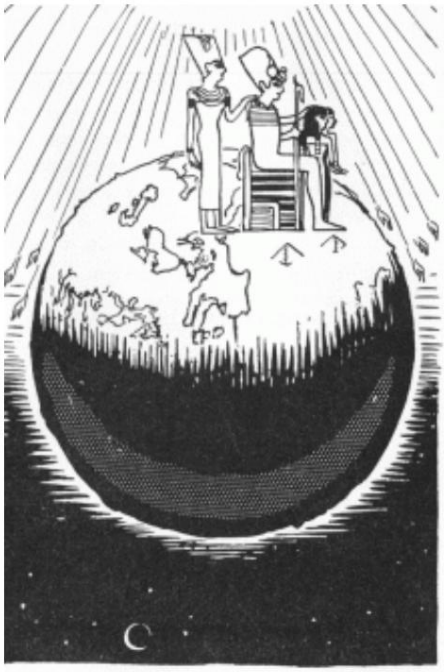

Akhnaton, Pharaoh of Egypt, born 1388 B. C., was the first man in recorded history to exemplify social consciousness in the administration of a great nation. He saw every living thing as having a divine right to live well, to hope and to aspire in a world governed by brotherly love

İNSAN , toplumsal bilincin gelişmesiyle vahşet halinden çıkmış, uygar bir varlık haline gelmiştir. Medeniyet kolektif bir devlettir. Kolektif yaşam tarzımızda, izolasyoncu kendisi için bir zarar ve diğer herkes için bir tehdittir.

İzolasyonizm ile entelektüelizm arasında büyük bir fark vardır. Zihnin gelişimi, bireyi mafya psikolojisinden kurtarır, ancak onu türünün ortak sorumluluklarından ayırmaz. Gerçek bir düşünür, grup yaşamı içinde iyilik için bir güç haline gelir. Entelektüel güçleri onu dünyasının pratik sorunlarından ve değerlerinden uzaklaştırırsa, artık toplumsal birliğe katkısını yapamaz.

Siyasi reformlar halk tarafından değil, halk aracılığıyla yapılır. Tüm kolektif ilerlemenin arkasında aydınlanmış bireyin liderliği yatar. Üstünlüğü onu ortak sorumluluktan kurtarmaz; vizyonunu tüm halkının refahına yönlendirmenin daha büyük yükünü üstlenme yükümlülüğüdür.

Bunun nasıl çalıştığını görelim. Çok eski zamanlara gideceğiz.

Amen-Hotep IV unvanıyla tahtta oturan Mısır Firavunu Akhnaton, genellikle ilk uygar insan olarak anılır. Bu kelimenin tam anlamıyla doğru olmasa da, büyük bir ulusun yönetiminde toplumsal bilinci örnekleyen yazılı tarihte kesinlikle ilk adamdı.

Aton'un sevgili çocuğu Akhnaton, MÖ 1388 civarında Thebes'te doğdu, evinin çoğu prensi gibi, çocukken son derece narindi ve tahtı ele geçirmek için yaşayamayacağından korkuluyordu; soyunun sonuncusu olarak, sorunsuz bir şekilde ölürse hanedan onunla birlikte sona erecekti. Bu nedenle on ikinci yılında, Nefertiti adında asil bir Mısırlı on yaşında bir kızla evlendi.

Genç kralın çocukluğu boyunca, Kraliçe annesi Tiy, çifte imparatorluğun naibi olarak hüküm sürdü. Akhnaton'un saltanatı sırasında geliştirilen din, hükümet ve sanatta birçok garip ve Mısırlı olmayan fikirleri açıklayacak olan Suriye kökenli olduğuna inanılıyor. Kraliçe Tiy, parlak ve

Machine Translated by Google

yetenekli, oğlu reşit olmadan önce, onda insandan çok tanrısal nitelikler olduğunu fark etmişti. Oğul, on sekizinci yılında ülkesinin gerçek hükümdarı oldu; saltanatı on yedi yıl uzadı.

Akhnaton, iradesini Amon-Ra'nın rahipliğine karşı koyduğunda, sadece yaklaşık iki yıl Mısır'ın hükümdarı olmuştu. Genç Firavun, tüm Mısır kurumlarının en eski ve en köklü kurumlarına saldırarak düşman orduları yarattı ve Devletin dininin gazabını üzerine çekti. Hayatının sorunlarını karmaşıklaştırmanın daha kesin bir yolunu seçemezdi.

Bu çatışmanın ortasında yeni bir ruhani dönem ilan etti ve düşmanlarından kaçmak için Kahire'den Nil'in yüz altmış mil yukarısında yeni bir başkent şehri inşa etti. Yeni inancı Atonizm'di; ve şehrine Khut-en-Aton -Aton'un Ufku- adını verdi ve şehri şu sözlerle adadı: sonsuza dek Majestemin büyük adına anıt. Çünkü beni bu Ufuk Şehri'ne getiren Babam Aton'du."

Amen-Hotep IV, yeni dininin Baş Rahibi olarak adını Akhnaton olarak değiştirdi, çünkü eski isim inancını reddettiği Amen kelimesini içeriyordu.

Charles F. Potter, History of Religion'ında, Akhnaton için "ilk pasifist, ilk realist, ilk monoteist, ilk demokrat, ilk heretik, ilk insancıl, ilk enternasyonalist ve ilk bir din kurmaya teşebbüs ettiği bilinen kişi. Vadeden, birkaç bin yıl erkenden doğdu."

Akhnaton, yirmi altıncı yaşından otuz birinci yılına kadar, Ebedi Yaşayan Tanrı için inşa ettiği şehirde hayatını mistik öğretisinin mükemmelleşmesine adadı. Burada İlahi Baba'nın gizemini öğretti ve zamana dayanan ve hayatta kalan basit ve güzel şiirler yazdı. Akhnaton'a göre Tanrı, rahiplerinin kehanetleri aracılığıyla konuşan Mısır'ı yöneten güçlü bir savaşçı değildi; o, yıkım ordularına liderlik eden bir savaş arabasıyla havada uçan bir Yüce Varlık değildi. Aton, her ırktan ve ulustan tüm çocuklarını seven nazik bir babaydı; barış ve kardeşlik içinde bir arada yaşamalarını istediler.

Dahası, Tanrı, Aton, Nil kıyısındaki papirüs sazlarında yuva yapan kuşlar olsun, sessiz havuzların ve nilüfer çiçeklerinin üzerinde uçan renkli kanatlı yusufçuklar olsun, daha küçük yaratıkların hepsini yaratmıştı. Aton tüm hayvanların, balıkların, çiçeklerin ve böceklerin babasıydı. Onları bilgeliğiyle biçimlendirmiş, sevgisi ve şefkatiyle korumuştur.

Sarayının bahçesinde oturan Akhnaton, kuşların uçuşunu izleyerek ve küçük yaratıkların seslerini dinleyerek saatler geçirdi. Hepsinde Aton'u bulduğunu söylüyor; ve yüreğinin onlara attığını ve yaşayan her şeyin iyiliği için şükretti.

Bu, kırsalda tek başına seyahat eden, köylülerle buluşan, kölelerle sohbet eden ve fakirlerin basit yiyeceklerini paylaşan bir Firavun'du. En cahil adamı derin bir saygıyla dinledi, çünkü deneklerinin her birinde Aton'un yaşamını aradı ve buldu. Küçük çocukların gözlerinde parıldayan Evrensel Tanrı'yı gördü, tarlalarda çalışan adamların bedenlerinde Aton'un güzelliğini gördü. Başkalarının neden her şeyde Tanrı'yı kendisi gibi görmediğini anlayamıyordu.

Büyük dini liderlerin çoğu gibi, Akhnaton da hayatın sosyal sorununu dinin bir parçası olarak kabul etti. Doğuştan, servetten ya da fiziksel mülkiyetten kaynaklanan eşitsizlikleri, erkeklerin birbirine zulmetmesi ya da birbirini sömürmesi için bir gerekçe olarak kabul edemezdi. Her canlının ilahi bir hakkı olduğunu gördü - iyi yaşama, düşünme, hayal kurma, umut etme ve özlem duyma hakkı. Halkının kalbindeki bu güzelliği korumayı, beslemeyi, ifade ve mükemmelliği için her fırsatı vermeyi hükümdarın görevi gördü.

Atan'a tapanlar arasında dini hoşgörüsüzlük imkansızdı ve kardeş sevgisinin yasalarıyla yönetilen bir dünyada siyasi hoşgörüsüzlüğe yer yoktu. Her erkek, diğer tüm erkeklerin koruyucusu ve tesellisi oldu, başkalarının hayallerini kendi hayalleriyle eşit olarak besledi.

Akhnaton, kişisel yaşamında, evinin yönetimine asalet ve nazik güzellik getiren tarihteki ilk adam olarak ortaya çıkıyor. Kendisini tamamen adadığı yedi kız babasıydı ve konuşmalarında ve kamuoyuna yaptığı açıklamalarda Kraliçe Nefertiti'den her zaman "sevgili karım" olarak bahsetti.

Firavunların kendilerini saraylarının duvarlarına büyük taş oymalarında tasvir ettirmeleri olağandı. Görkemli, taçlı ve asalı figürler olarak temsil edildiler; ya tahtlarında otururken ya da düşmanlarına karşı silahlarını kullanırken gösterildiler. Akhnaton, Mısır tarihinde koluyla karısını, küçük kızları oyun oynarken ve kucağında otururak tasvir edilmeyi seçen tek Firavun'du.

Machine Translated by Google

Geçen yıllar ile birlikte Firavun'un sağlığı daha da kötüleşti, Amon-Ra rahipliğinin muhalefeti daha da büyüdü; ve onun saltanatı Hitit milletlerinin istilalarıyla karmaşık hale geldi. Çeşitli illerin valileri ondan yardım istedi, ancak Akhnaton ordu göndermedi.

Rüyayı gören kral, topraklarının yağmalandığını ve şehirlerinin fethedildiğini gördü; ama düşmanlarını öldürmezdi; onlar da Aton'un çocuklarıydı.

Akhnaton otuz altıncı yılında, yarattığı inancın tapınağındaki Aton sunağında öldü.
Mumya kutusu bulunduğunda, Aton'a aşağıdaki duanın ayaklarının altındaki altın folyoya yazılmış olduğu keşfedildi.
"Ağzından çıkan tatlı nefesi soluyorum. Güzelliğini her gün görüyorum... Ruhunu tutan ellerini bana ver ki onu alayım ve onun tarafından kaldırılayım. sonsuzluk ve asla başarısız olmayacak."

Büyük Mısırbilimci Profesör Breasted'in sözleriyle, "Onunla birlikte dünyanın daha önce hiç görmediği bir ruh öldü."

Akhnaton, İnsan Kardeşliği'ni hayal etmeye cesaret eden tarihteki ilk adamdı ve bu rüya için neşeyle hayatını ve imparatorluğunu verdi.

O gerçekten de, "Adı sonsuza dek yaşayacak olan Yaşayan Aton'un güzel çocuğudur."

Machine Translated by Google

3 DÜNYA CENNETİNE BATI OKYANUS YOLCULUĞU

Plutarch'ın yolculuk tarifinden, Batı Yarımküre'deki büyük kıtamızın eski Yunanlılar tarafından ziyaret edildiği hesaplanabilir; sadece bizim kıyılarımıza ulaşmakla kalmadılar, aynı zamanda Büyük Göller bölgesinin bir kısmını da keşfettiler. ... İnce bir sembolizm perdesi altında, kutsanmış olarak adlandırdıkları topraklarımız hakkındaki bilgilerini mitolojide sürdürdüler... Bölge, eski zamanlarda, demokratik toplumdaki büyük insan deneyinde gelecek nesiller için ayrılmıştı.

ESKİ Yunanlılar, bugün popüler görüşün gösterdiğinden çok daha iyi bir coğrafya bilgisine sahipti. Yunanlılar bilgilerinin büyük bir kısmını yazıya vermedikleri ve bilimi gizlilik yemini ile bağladıkları için, klasik öğrenmenin tam ölçüsü konusunda yanılgıya düştük.

Eski günlerde tüm öğrenme kutsal kabul edilirdi; bilgelik rahip filozofların elindeydi; ve bilimlerin en seçkin dallarını sadece usulüne uygun olarak inisiye olmuş öğrencilere iletmelerine izin verildi. Zihinlerini yıllarca disipline ve kendini temizlemeye hazırlamamış olanlara bilgi vermek, gizemleri kirletti, kutsal bilimleri kirletti.

Birkaç yıl önce, Amerikalı Mısırbilimcilerin en seçkini olan rahmetli Profesör James Breasted ile etikteki bu güzel noktayı tartışırken, benim bulgularımı doğruladı; ve ayrıca klasik uygarlıkların öğrendiklerinin çoğunu efsaneler, mitler ve alegoriler altında sakladıklarının kişisel inancı olduğunu belirtti; ve bunlar uzun zamandır yanlışlıkla bu halkların gerçek inançları olarak kabul edilmiştir.

Batı Yarımküre'de büyük bir kıtanın varlığının eski Yunanlılar tarafından bilindiğine şüphe yoktur. Ve ayrıca Mısırlılar ve Çinliler için. Eskilerin daha büyük okyanuslarda gezinmek için yeterince denize elverişli gemilerden yoksun olduğunu varsaymak aptallıktan başka bir şey değil. Hıristiyanlık çağından çok önce, eski uygarlık, kullandığı gemilerden çok daha büyük ve denize daha uygun tekneler inşa etmişti.
Kolomb. Mısır'ın Ptolemy'lerinden biri, güvertede bir meyve bahçesi, yüzme havuzları ve canlı balıklarla dolu çeşmeler olacak kadar büyük bir gemi inşa etti.

Plutarkhos'un eski yolculuklara ilişkin tanımına dayanan hesaplamalar, Yunanlıların sadece Amerika kıyılarına ulaştı, ancak St. Lawrence nehrini ve Büyük Göller bölgesinin bir kısmını keşfetti. Plato, Atlantis'in yıkımı üzerine yazdığı incelemede, geniş bir kıtanın batması nedeniyle okyanusta meydana gelen kargaşalar nedeniyle, batıya yapılan tüm navigasyonların uzun bir süre durduğunu yazdı. Bu ifade, yalnızca bu tür bir navigasyonun uzak zamanlarda gerçekleştiğini ima edebilir.

Yunan mitolojisi, Okyanusun Batı Sınırlarının ötesinde kutsanmış bir ülkenin bilgisini sürdürür. Bu kutsanmış topraklarda Gece'nin güzel kızları Hesperides yaşardı ve burada da her günün sonunda güneş dinlenmeye gelirdi. Popüler mitolojide Hesperic Adaları bir tür karasal cennetti.

Böylece, ince bir mistik sembolizm perdesi altında, büyük bir Batı kıtasının hesabı gizlendi. büyüklük, bereketli ve zengin ve tüm iyi şeylerde bol.

Eskiler, dünyanın takımyıldızların küresi ile çevrili olduğuna inanıyorlardı ve her ülkeye, o ülkenin belirli arazi alanının üzerindeki yıldız gruplarını atadılar. Soli'li Aratus'un yazılarında korunan düzenlemede, kartal takımyıldızı kanatlarını Kuzey Amerika kıtasına yayar; yılan bobinini Meksika ve Orta Amerika'ya sarar; ve ejderha Japonya ve Çin'in üzerinde gökyüzünde yüzer. Belki de Sir Edward Landseer, ulusların sembollerinin ve onların armalarına özgü amblemlerin, onların yönetici takımyıldızlarından kaynaklandığını ilan ederken pek de haksız değildi. Büyük Ayı takımyıldızının Rusya'dan önce gökyüzünde olduğunu hemen herkes bilir ve insan gibi yürüyen ayı çok eski zamanlardan beri Rus Devletinin kabul edilen sembolü olmuştur.

Böylece birçok yönden eski ırkların düşündüğümüzden daha akıllı olduğuna dair işaretler keşfederiz. keşifler dediğimiz şey aslında sadece yeniden keşiflerdir.

Okyanusun batı sınırlarının ötesinde, tanrılar tarafından yeryüzü cenneti olarak ayrılan güzel toprakları buldular. Burada zamanın dolunca bütün insanlar güneşin elmaları için kutsal olan ağaca asılı olan Altın Postu aramaya geleceklerdi; ve ilk kaşifler bir Altın Post aramak için Batı'ya gittiler--
İnkaların altınları, Azteklerin hazineleri ve yedi Cibola şehrinin mücevherli tapınakları.

Altın Post'un anlamının başka ve daha da önemli bir anahtarını, British Museum'da bulunan eski bir kitapta buldum. Yunanlılar, Altın Post'un gerçekte bir

Machine Translated by Google

İnsan ölümsüzlüğünün sırrının yazılı olduğu parşömen. Jason'ın aradığı bu parşömendi, çünkü onu kim keşfederse, kalıcı imparatorluğun ve tüm dünya üzerinde gücün sırrını kazanacaktı.

Şimdi Amerika'da, Kongre Kütüphanesi'nde kutsal kabul edilen bir Altın Post - bir hayvanın derisine yazılmış ve insan umudunun sihirli formülü olarak korunan Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'ne sahibiz. Onu anlayan ve yazılarının önemini akıllıca kullanabilenler, insan toplumunun ölümsüzlüğünün sırrına sahiptir.

Savaşın tuhaf kaderi, denizin ötesinden başka bir Altın Post getirdi ve şimdi korunuyor
kendimiz ile birlikte; bu ikinci parşömen, Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'nin ilham kaynağı olan İngiliz insan hakları yasası olan Magna Charta'dır. Bu iki ölümsüz belge birlikte insan hakları beyannamesini oluşturur ve modern demokrasinin temel metinleridir.

O zaman, insanın ihtiyaçları konusunda ebediyen uyanık olan bu tanrıların bilgeliği ile batının kutsanmış toprakları birbirinden ayrıldı, çünkü geçmişin büyük uygarlıklarından hiçbiri Kuzey Amerika'da kıtayı eski geleneğin kalıntılarıyla gölgede bırakmadı. , veya eski idari politikanın yolsuzluklarını kurmak. Yabancı milletler çok uzun zaman önce bu kıtaya geldiler; ama ne kalıcı yerleşimler kurdular ne de herhangi bir kolonizasyon programı girişiminde bulundular. Ve böylece toprak, binlerce yıllık yoğun ekimle yoksullaşmadı, ne de doğal kaynaklar, bitmeyen savaşları ve eskimeyen kan davalarını sürdürmek için maddeyi sağlamak için yağmalandı.

Batı medeniyetinin başlangıcını sağlayan, Avrupa'da demokratik rüyanın yükselişiydi.
Vaat edilmiş bir toprak arayanlar batıya döndü. Burada, yalnızca göçebe Kızılderili kabilelerinin yaşadığı bakir bir kıta, demokratik dünyanın büyük insani deneyimine her şekilde uygun geniş bir bölge vardı.
devlet.

On dokuzuncu yüzyıla gelindiğinde, Amerikan Hesperides kesinlikle altın fırsatlar ülkesiydi ve ona dünyadaki hemen hemen her ülkeden göç akınları geldi. Daha iyi bir yaşam biçimi onları buraya çekti, çünkü burada insanların tiranlık, hoşgörüsüzlük ve zorunlu yoksulluktan arınmış bir gelecek inşa edebilecekleri tespit edilmişti. Burada herkese eğitim, özgür girişim ve umut ve vicdanın buyruklarına göre bir hayat yaşama fırsatı verildi.

Nispeten kısa bir süre içinde birçok ırk akımı bir araya gelip karıştıysa ve yeni bir ırk doğduysa, Amerikan ırkı bir kan analizi ya da kafatası oranlarıyla belirlenecek bir ırk değildir.
Amerikalılar, bir mahkumiyet ölçüsü tarafından belirlenen, bu mahkumiyet tarafından ayrılan bir ırktır; insanların özgür yaratıldığı ve yaşam, özgürlük ve mutluluk arayışında kendilerini mükemmelleştirmek için eşit fırsatlara sahip oldukları inancıdır.

Ve son yıllarda bir keşif daha yaptık. Demokrasi ırkının tüm dünyaya dağılmış bir ırk olmasıdır. Tüm ırklardan ve tüm uluslardan erkekler ve kadınlar arasında inancımızı paylaşanlar vardır ve bunu paylaştıklarından dolayı bizim türümüzdendirler ve ırkımıza aittirler. Bu gerçekleştirmede dünya demokrasisinin başlangıcını işaretliyoruz.

Eskiler, bilge adamların ayrı bir ırk olduğuna ve bu ırka doğmak için zihni aydınlanmış bir zeka durumuna geliştirmek gerektiğine inanıyordu. Eski filozoflar, fiziksel doğumun bir tesadüf olduğunu öğrettiler, çünkü insanlar, nesil yasalarına göre çeşitli ırklarda ve milliyetlerde doğarlar; ama tesadüf olmayan ikinci bir doğum var; uygun bir niyetin sonucudur. Bu ikinci doğumla insan, aydınlanmış zeka tarafından ulustan ve ırktan uluslararası bir ulusa ve uluslararası bir ırka doğar.
Bir gün dünyayı miras alacak olan bu daha büyük ve gelecek ırktır. Ama bir insan aydınlanma yoluyla yeniden doğmadıkça, felsefi imparatorluğun bir parçası olmayacaktır.

Altın çağımız geçecek ve bir gün Altın Çağ yeniden gelecek. Geleceğin büyüklüğü şu anda uzun gölgesini Doğa'nın yüzüne vuruyor. Her geçen nesille birlikte Amerikan halkının sorumlulukları artacaktır. Gittikçe daha fazla cesaret, güç ve umut kaynağı olarak görüleceğiz.

Ve bu şekilde hayalperestler tarafından ulusumuzun yaratıldığı kaderi gerçekleştireceğiz.
uzun zaman önce. Batı'nın Kutsal Adaları'ndan çağların vaadinin gerçekleşmesi gelmelidir.

Machine Translated by Google

Atinalı Solon, borçluların kişisini borç köleliği kurumunda reform yapması için serbest bıraktı; tüm vatandaşların katılımıyla kura ile jüri seçimini başlattı; ve oy verme hakkını tüm vergi mükelleflerine aynı şekilde verdi, böylece ulusal demokrasiyi milattan altı yüz yıl önce başlattı. ... Daha sonra Mısır'a gittiğinde, kayıp Atlantis'in hikayesinde ilk fetih savaşını öğrendi ve ulusların hükümeti için değişmez yasalarla tanıştı.

Borç , çağların ortak yükü olmuştur, ancak modern ekonomik dünyamızın tüm yapısı, Borç Senetleri ve Alacak Senetleri'nin sallantılı temeli üzerine inşa edilmiştir. Uzun zaman önce, faiz kendi anaparasını yiyip bitirdi ve biz kendi başımıza faizler şu anda nakde çevrilmemiş borçlarla yaşıyoruz.

Yunan dünyasının en büyük devlet adamı Solon, MÖ 595 civarında, Archon unvanıyla Devletin liderliğine çağrıldığında bu asırlık sorunla karşı karşıya kaldı. Atinalıların ekonomik ve anayasal sistemlerinde reform yapmak için sınırsız yetkiye sahipti. İlk hamlesi, kamu sıkıntılarının kaynağında olduğuna inandığı eski Attika borç yasasına saldırmak oldu.

Solon zamanında, Yunan kırsalı kabaca yontulmuş taş işaretlerle doluydu. Başlangıçta bunlar, çeşitli vatandaşların topraklarının mülkiyet hatlarını sabitleyen sınır taşlarıydı. Zaman geçtikçe, bağladıkları mülkü etkileyen ipotek sözleşmelerinin kayıtlarının bu taşlara oyulması adet haline gelmişti. Tek taşlar bir süre sonra yetersiz kaldı ve sonunda borca eklenen anıtlar tarlaların sürülmesine müdahale etti.

İpotek anıtının trajedisini araştıran Solon, insan ekonomisinin gidişatını değiştirecek birkaç ilginç keşif yaptı. Fakir çiftçiler, komşu mülklerdeki zengin ailelere topraklarını ipotek ettiğinde ve borçlar ödenmediğinde, zengin toprak sahipleri sınır taşlarını ipotekli mülkleri içerecek şekilde değiştirdi ve önceki mülk sahipleri kiracı oldu. Bu kiracılar, toprağı işleme ayrıcalığı için ürünlerinin altıda birini ödemek zorundaydılar; ve başarısız olursa, kişilikleri bağlandı ve köle oldular. Bu, Solon'un yürürlükten kaldırdığı Attika kanunuydu, borçlunun şahsının teminatı üzerine borç verilmesine izin veren kanundu.

Solon borç için köleleştirilmiş herkesin özgürlüğünü geri verdiğinde, reform elbette daha yoksul sınıflar için oldukça kabul edilebilirdi; ama toprak sahiplerinden pek rağbet görmedi. Hemen Solon'u gözden düşürmek ve onu görevden almak için bir komploda çalışmaya başladılar. Böylece, hayatın çok basit olduğu çok eski zamanlarda, devleti rahatsız eden ve yasa koyucuları zorlayan temel sorunlar, insan doğasının süregelen safsatalarından kaynaklanıyordu.

Solon, Atina kaosundan bir düzen görünümü çıkarmak için daha fazla çaba göstererek, daha önce hükümette hiç temsil edilmeyen büyük gruplara siyasi varlık vererek, sosyal sınıfların yeniden örgütlenmesini de denedi. Vatandaşları eski Brahman kastlarını anımsatan dört gruba ayırdı. Daha sonra vergilendirmeyi, daha yoksul sınıfların hepsinin gelirlerinin yaklaşık yüzde 5'ini eşit olarak ödemesi için yeniden düzenledi. Vergi yükünün bireysel araçlara göre eşitlenmesi, yönetimde temsil eşitliğinin önünü açmıştır.
Vergi ödeyen tüm vatandaşlar, kamu yararına ilişkin konularda sesini duyurma hakkına ve sulh yargıcı seçme ayrıcalığına sahipti. Bu adımlar, eski Yunanlıların demokrasisinin başlangıcını işaret ediyordu.

Ancak Solon'un tüm reformlarının en büyüğü adalet mahkemelerinde gerçekleşti. Jürilerin seçimi kura ile yapıldı, en yoksullar dahil tüm vatandaşlar katıldı; ve bu jüriler, yerleşik ayrıcalıklı grupların baskıları karşısında desteklendi.

Solon'un yönetmeliklerinin en merak edilenlerinden biri, zamanının zorluklarına ışık tutuyor. Bir gelinin kocasının evine üçten fazla yedek giysi ve 'kişisel mobilya gibi' getirmesini yasakladı. Ayrıca, her vatandaşın, geçimini nasıl elde ettiğini uygun şekilde yetkilendirilmiş kişilere her an göstermeye hazır olmasını emretti. Bunu yapmayan herhangi bir vatandaş, oy hakkını kaybeder.

Solon'un köklü değişiklikleri onu o kadar çok düşman yaptı ki, birkaç yıl sonra onurunu yeniden kazanmak için Devletin liderliğinin yükünden vazgeçmesi gerektiğini hissetti. Archon olarak ondan nefret edenler ve ondan korkanlar, o kamu görevinden ayrıldıktan sonra derhal aşklarını tazelediler ve artık hırslarını tehdit etmediler.

Archon olarak görev yaptığı dönem, Solon'a kendi yetersizliğinin farkına varmasını sağladı; ve daha büyük bir bilgelik arayışı içinde Mısır'ı ziyaret etti. Tanrıça İsis'in tapınağına hizmet eden Sais'teki rahipler tarafından nezaketle ve her türlü saygıyla karşılandı. Bu bilge adamlara Yunanlıları aydınlatma çabasının öyküsünü anlattı,

Machine Translated by Google

ve kanunlarındaki kötülükleri düzeltin. Sais'in Baş Rahibinin şöyle dediği rivayet edilir: "Ey Yunanlılar, sizler çocuksunuz; çünkü tanrıların bilgeliğini bilmiyorsunuz."

Bir gece Sais rahipleri, Solon'u tapınağın uzun, karanlık geçitlerinden geçirdiler. Sadece yanan meşalelerle aydınlatılan, yaşla yoğrulmuş taş merdivenlerden indiler, sonunda canlı kayadan oyulmuş yeraltı odalarına geldiler. Bu odaların içinden bir nehir akıyordu. Rahipler, bu nehrin ölümsüzlerin tarlalarını sulamak için Mısır'dan yeraltı dünyasından akan kutsal Nil olduğunu söylediler. Yeraltı deresinin kıyısında, kör adamların kürek çektiği küçük siyah bir tekne bekliyordu.

Baş Rahip ve meşale taşıyıcıları eşliğinde Solon, karanlık sularda kürek çekti. Tekne yerin çok altında küçük bir adanın kıyısında durdu. Meşalelerden gelen ışık, parıldayan iki uzun sütuna düşüyordu; Bilinmeyen bir dilde tuhaf yazılarla kaplı garip bir metalden yapılmış gibiydiler.

Başrahip, altın değneğini sütunlara doğrultarak, şaşkınlık içindeki Solon'a bunların gizemini açıkladı.
Bu sütunların, binlerce yıl önce yeryüzünden sonsuza dek yok olan kayıp bir halk tarafından yerin altındaki adaya yerleştirildiğini söyledi. Sütunlar, ne paslanan ne de zamanla bozulmayan, bilinmeyen bir metaldendi.

Devam etti: Uzun zaman önce yeryüzünde, gücü dünyanın her köşesine yayılan ve büyük ticaret gemileri filoları yedi denizde yelken açıp zenginliklerini efsanevi Altın Kapı şehrine getiren geniş bir imparatorluk vardı. Burada Doğanın gizemlerini inceleyen okullar vardı; yıldızların incelenmesi için kuleler; Kıymetli metallerin bolca çıkarıldığı yerin altındaki madenler. Bu imparatorluk, Tanrı Neptün'ün soyundan gelen yedi kral tarafından yönetiliyordu.

Denizler.

Sonra Batı Adaları'nın yedi kralının Batı'nın yasalarına itaatsizlik ettikleri ölümcül gün geldi.
tanrılar tüm dünyayı fethetmeye karar verdiler. Ve böylece savaş ortaya çıktı, çünkü o zamandan önce insanlar arasında çekişme yoktu. Yedi kral, eski Yunanlılara karşı bir orduya önderlik etti ve batıdan büyük gemilerle gelerek tüm Avrupa'yı işgal ettiler. Solon'a, bunun Truva kuşatmasından yaklaşık 9000 yıl önce gerçekleştiği söylendi.

Yedi kral savaştığı için tanrılar kızdı. Dünyanın sarsılmasına ve Batı'nın büyük adalarının denizde kaybolmasına neden oldular. Bir gecede altmış milyon insan cennetin kanunlarına uymadıkları için telef oldu. Zamanla Atlantik İmparatorluğu'nun adı bile unutuldu; çünkü öyle olmalı ki, tanrılara itaatsizlik edenler, servetleri ve güçleri ne olursa olsun, insanlığın hafızasından silinecektir.

"Bu eski sütunlardan" dedi Başrahip, "eski zamanlarda ulusların yönetimi için verilmiş olan kanunları okuduk. Bu kanunlar insanlar tarafından yapılmaz, Ebedi Doğanın iradesidir. Bu kanunlar üzerine kalıcı Devletler inşa edilecek. Bu yasalardan ayrılmak ölmek demektir. Böylece eski dünyanın ulusları yok oldu."

Solon Yunanistan'a döndüğünde niyeti, Atlantik İmparatorluğu'nun hikayesini alıp büyük bir epik şiire dönüştürmekti; ama yılların sakatlığı ve devletin sorumlulukları araya girdi. Bunun yerine, Solon hikayeyi en ince ayrıntısına kadar yakın arkadaşı Dropis'e anlattı, o da oğlu Critias'a okudu. 90. yılında, Critias anlatıyı daha sonra Sokrates'in öğrencisi olan aynı adlı torununa iletti. Kayıp Atlantis'in öyküsü, genç Critias ile ustası Sokrates arasındaki bir konuşmanın parçası olarak Platoncu diyaloglara en sonunda bu şekilde dahil edildi.

Diyaloğun kendisi Critias olarak adlandırıldı.

Machine Translated by Google

Kayıp Atlantis'in bir tanımı Plato tarafından yazılmıştır; Avrupa, Asya ve Afrika'dan oluşan üç büyük kıtaya ve daha küçük uluslara hükmeden on hayırsever kralın oluşturduğu birliği tanıtır; ve kalıcı imparatorluğun ilahi yasalarına uymak için kendilerini yeminle bağlayanlar... Bu, tüm insanların öz disiplin ve kendini geliştirme yoluyla bilge olma hakkına sahip olduğu, böylece Natural tarafından tanınan tek aristokrasiye ulaşıldığı felsefi demokrasiydi. Yasa. ... Atlantis hikayesi, kralların birleşik güçlerini dünyadaki tüm insanları köleleştirmek için kullanma kararına ve bunun sonucunda Atlantis'in deprem ve yangınla yok edilmesine kadar devam ediyor .... ideal hükümet modelinin kırılması.

Platon'un Critias'ta tanımladığı gibi Atlantis'in yıkımı siyasi bir masal olarak yorumlanabilir.

Solon'un soyundan gelen Kayıp İmparatorluk geleneği, geleneklere göre genişletildi ve süslendi.
Orfik teolojinin formülleri; ancak bu, Platon'un Avrupa'nın batısında gerçekten de kayıp bir kıtanın var olduğu fikrini küçümsemeyi amaçladığı anlamına gelmez. Platon bir filozoftu; Atlantis'in düşüşünü hükümet ve siyasetle ilgili kanaatlerini özetlemek için takdire şayan bir fırsat olarak gördü.

Critias ilk olarak, bir ligde birbirine bağlı on kralın hayırsever yönetimi altındaki Atlantis halkının kutsanmış durumunu anlatır . Bu krallar yedi ada ve üç büyük kıtanın hükümdarlarıydı. Masaldan, Atlantik liginin on yöneticisinin, tüm erdemlere sahip filozof krallar ve kamu yararının bilge koruyucuları olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Bu krallar, evlerinin tanrısal babası olan denizler tanrısı Poseidon'un yasalarına uyuyorlardı.

Atlantis'in başkentinde Poseidon tapınağı ve içinde tanrının altın bir figürü vardı. Bu tapınakta aynı zamanda kalıcı imparatorluğun yasalarıyla yazılmış değerli bir madde sütunu vardı. On kral, bu yasalara uymak için birlikte yemin ettiler ve aralarından, genellikle Atlas ailesinden birini kendi birliklerinin şefi olarak seçtiler.

Yasanın sütununda Atlantis'in on kralının onlara karşı silaha sarılmaması gerektiği yazıyordu.
Herhangi bir nedenle birbirlerini İçlerinden biri bu yasayı çiğnerse, diğer dokuzu barışı korumak için ona karşı birleşecekti.

Kamu yararını ilgilendiren bütün meselelerde on kral birlikte müzakere edecekti ve her biri diğerinin adil ihtiyaçlarını göz önünde bulundurmalıydı; çünkü onlar tek bir bedenin üyeleriydiler ve kutsanmış bir tanrının toprakları üzerinde naiplerdi.

Kralların rızası olmadıkça, uyruklarından hiçbiri üzerinde yaşam ya da ölüm yetkisi yoktu.
on çoğunluğu; ve her biri kendi Devletinin idaresindeki davranışlarından bütün birliğe karşı sorumluydu.

Platon, insanların dünya üzerinde yaşadığı Altın Çağın yönetimini bu şekilde betimler.
cennet kanunları.

Atlantis'in üç büyük kıtası ile anlaşılmalıdır: Avrupa, Asya ve Afrika; ve yedi adanın yanında, dünyanın tüm küçük halkları. On kralın birliği, insan yönetiminin doğal ve uygun biçimi olan insanlığın işbirliğine dayalı topluluğudur. Bu nedenle Atlantis, eski günlerde var olan, ancak insanların bencilliği ve cehaleti tarafından yok edilen doğru yönetimin ilk örneği veya modelidir.

Unutulmamalıdır ki, Platon, felsefi inanca göre bir monarşistti, ancak onun ideal kralı, erdemlerde mükemmel olan bilge adam ve kendisinden daha az bilgili olanların doğal hükümdarıydı. Bu kral, halkının babasıydı, kişisel olmayan ve bencil olmayan, kendini kamu yararına adamış, hem tanrıların hem de diğer insanların hizmetkarıydı. Bu kral, ilahi bir ırkın soyundan geliyordu; yani o, Aydınlanmışlar Tarikatı'na aitti; çünkü bilgelik durumuna gelenler, o zaman kahramanların ailesine aittir - mükemmel insanlar.

Platon'un monarşisi bu nedenle felsefi bir demokrasiydi; çünkü tüm insanların öz disiplin ve kendini geliştirme yoluyla bilge olma hakkı vardı. Bu duruma ulaşan kişi, kendi eylemi sayesinde üstün bir insandı ve bu üstünlük, Doğal Hukuk tarafından tanınan tek aristokrasiydi.

Rekabet cahiller için doğaldır; ve işbirliği bilgeler için doğaldır. Tanrılar tarafından oluşturulan kalıba uyarak, ilahi krallar, yasalarına uymak, barışı korumak ve hırsları onları tiranlığa veya fethedebilecekleri cezalandırmak için kendilerini ortak birliğe bağladılar.

İşte o zaman, tüm halkların refahını güvence altına alacak ve barışın korunmasını harekete geçirecek bir dünya hükümeti modeli.

Machine Translated by Google

Plato, Atlantik Adaları'nın bu hayırsever hükümdarlık altındaki refahını uzun uzadıya anlatır. Vatandaşlar mutluydu ve yoksulluk bilinmiyordu. Bir dünya ticareti kuruldu ve Atlantis denizcilerinin gemileri yedi denizi dolaşarak anavatana zengin hazineler getirdi. Çok az suç vardı; sanat gelişti; ve bilimler büyük üniversitelerde yetiştirildi. Erkeklerin düşmanı yoktu ve savaş bilinmiyordu.

Tanrı Poseidon, topraklarının kaderini korudu ve Atlantik İmparatorluğu'nu iyi bir şekilde tercih etti.
iklim ve verimli toprak.

Erkekler tercih ettikleri meslekleri takip ettiler ve ortak bir yaşam sürdüler, emeklerinin meyvelerini birlikte paylaştılar. Platon'un, insanın yalnızca takas ve mübadele yapmak için değil, hayvanların en soylusu, akılla donatılmış ve maddi dünyanın doğal hükümdarı olarak kendini mükemmelleştirmek için yaratıldığına dair inancıydı.

Critias daha sonra çağlar boyunca meydana gelen kademeli değişimi tanımlar . Başlangıçta Atlantisliler zenginliklerinin ve refahlarının dostluk sayesinde arttığını açıkça gördüler. Ama yavaş yavaş bilinçlerinin ilahi kısmı içlerinde kaybolmaya başladı; ruhları ölümlü bir karışımla seyreltildi ve insan doğası üstünlük kazandı. Yakışıksızlaştılar ve değerli armağanlarının en güzeli olan manevi erdemlerini kaybettiler.

Bu, insanın mükemmel davranış kalıbından nasıl ayrıldığının ve sonunda
gücünün temeli olan gerçekler. Manevi algısının kaybolması ile maddi hırsları arttı ve fetih arzusu doğdu. İnsanlar kazanmadıklarını özlediler ve başkalarının mallarına açgözlü gözlerle baktılar.

Devletin yöneticileri, ortak kötülük tarafından yozlaştırıldı; on kral artık arkadaş değildi; artık tüm meseleleri ortak yemin altında kararlaştırmak için Poseidon tapınağında bir araya gelmiyorlardı. Bencillik ve hırs yüzünden büyük birlik böylece dağıldı. O zaman savaş ve onunla birlikte tiranlık ve baskı, despotizm ve halkların sömürüsü ortaya çıktı.

Sonunda Atlantis kralları ortak güçlerini dünyanın tüm halklarını köleleştirmek için kullanmaya karar verdiler.
Büyük bir ordu topladılar ve denizden Avrupa'ya saldırdılar, hatta Atina Devletlerini kuşatacak kadar ileri gittiler. Ve böylece tanrıların yasasını çiğnediler; çünkü on iki tanrı dünyayı öyle bölmüştü ki, her ırka ve ulusa kendi payına düşeni verilmişti.

Elinde ilahi cezanın yıldırımlarını taşıyan tanrıların babası Zeus, zamanın kötülüğünü algıladı ve Atlantislilerin kibirlerini cezalandırmaya karar verdi. Ancak Olympus bile bir devlettir ve diğer on bir tanrı ölümsüzlerin meclis salonuna çağrılmıştır.

"Bütün tanrılar bir toplantıda toplandığında, Zeus aralarında ortaya çıktı ve onlara şöyle hitap etti..." ...
Platon'un Atlantis öyküsü bu dizeyle sona erer; ve Zeus'un sözleri bilinmiyor.

Ancak konferansın sonuçları şüpheye yer bırakmıyor. Zeus yıldırımlarını deniz imparatorluğuna fırlattı, depremlerle sarstı ve ardından korkunç bir yanmayla yok etti. Geriye kalan tek kayıt, belirsiz gelenekler ve Sais'teki tapınağın altına dikilmiş iki sütundu. Atlantis'in yok edilmesi, politik olarak ideal hükümet modelinin yıkılması olarak yorumlanabilir.

Bu yıkım o kadar eksiksizdi ki, insanlar daha iyi bir yaşam biçimi olduğunu unuttular ve o zamandan beri savaşın, suçun ve yoksulluğun kötülüklerini kaçınılmaz olarak kabul ettiler. Dünya da kendi birliğinin bütün anlamını yitirdi; her adamın eli daha sonra komşusuna karşı kaldırdı. Mükemmel devlet, bir siyaset tufanı altında ortadan kayboldu; Poseidon rahipleri yerini Mammon rahipliğine bıraktı.

Platon'un siyasi vizyonu, Altın Çağ İmparatorluğu'nun restorasyonu içindi. eski yöntemler Hz.
eğer insanlar kendi başlarına getirdikleri yozlaşmalardan korunacaksa, tanrıların restore edilmesi gerektiğine inanıyordu. Platon, tarihteki ilk örgün eğitim okulu olan Atina'da kendi üniversitesini kurduğunda bu amacı aradı. Burada insanlara, mükemmel Devlet vizyonunu geri vermek için din, felsefe, bilim ve siyasetin büyük gerçekleri öğretildi.

Eski Atlantis gitmişti, insan şüpheleri denizinde çözülmüştü. Ama felsefi imparatorluk, bilge adamların demokrasisi olarak yeniden gelecekti.

İki bin yıl sonra Lord Bacon, Yeni Atlantis'inde bu vizyonu yeniden dile getirdi .

Machine Translated by Google

Platoncu bakış açısı, Plotinus tarafından, Roma
imparatoru tarafından zamanın en soylu deneyi olarak onaylanan bir
filozoflar şehri olarak şekillenmek üzere tasavvur edilmişti...
Ancak Roma Senatörlerinin, öngörülen öğrenim topluluğunun sonunda
imparatorluğu devirebileceği korkusu, Roma'nın kendini beğenmişliğini ileri
düzeyde sürdürdüğü için projeyi boşa çıkardı.
bu, ulusun tamamen çöküşünden hemen önceydi.

Platon'un ölümünden yaklaşık yedi yüz yıl sonra oynanan satranç oyunları sırasında Yeni-Platoncuların en büyüğü Plotinus, Devlet sorununu Roma İmparatoru Galienus ile tartıştı . Roma hükümdarı derin bir düşünür değildi, ancak Platoncu bakış açısına meyilli mükemmel bir zihne sahipti ve sık sık büyük filozof ve mistik Plotinus'tan tavsiye istedi. Bu dostluk, Plotinus'un imparatora felsefi bir şehir hayalini açmasına yol açtı.

Durum ve koşullar etkileyiciydi. İki adamdan biri dünyanın en büyük ihtiyacının vizyonuna sahipti, diğeri ise bu vizyonu gerçeğe dönüştürecek güce sahipti.

Compania'da, Roma'dan çok uzakta olmayan, insanların vandalizmi ve zamanın ufalanan güçleri tarafından yok edilmiş eski bir şehrin terk edilmiş kalıntıları vardı; Plotinus, buranın bilginler için bir yerleşim yeri olmasını, burada hem kamu hem de özel kaynaklardan sağlanan fonlarla, Platon'un yazılarında ortaya konan yasalarla yönetilecek soylu bir topluluk inşa edilmesini istedi. büyük adam şehir Platonopolis olarak adlandırılmalıdır.

Plotinus, böyle bir projenin yalnızca bilgeleri onurlandırmakla kalmayıp, imparatorun adına ölümsüzlük, tüm Roma İmparatorluğu'na kalıcı bir saygınlık kazandıracağına dikkat çekti. Galienus, projeyi zamanın en soylu deneyi olarak desteklemeye başladı. Ancak Roma Senatosu meseleye şüphe ve endişeyle baktı. Onlara göre, bilgi aristokrasisinin meydan okuması zenginlik aristokrasisi için ciddi bir talihsizlik olurdu! -filozofların şehri sonunda İmparatorluğu devirebilirdi. Her zaman, filozoflar kendini beğenmişler için özellikle zahmetli olmuştur ve Roma, tüm İmparatorluğun tamamen çöküşünden hemen önce gelen kendini beğenmişliğin ileri bir durumundaydı.

Böylece Galenius, imparatorların her şeye kadir olmadığını keşfetmek zorunda kaldı; güçlü ve aristokrat ailelerin temsilcileri tarafından, bir filozof şehri hayalini ciddiye almaya devam ederse, halefi olarak daha pratik bir zihniyete sahip bir hükümdar bulmanın gerekli olacağı konusunda sessizce bilgilendirildi.
Plotinus ve imparator, kraliyet dairelerinin mahremiyetinde satranç oynamaya ve konuşarak felsefi şehirler inşa etmeye devam ettiler ve Roma unutulmaya doğru amansız uçuşuna devam etti.

Sadece son yıllar dışında, bu, bilgeliğe geçici yaşam planında bir yer vermek için ciddi bir girişimin yapıldığı tarihteki tek zamandır. Bilge adamlara doğal olarak hükümdarlık nitelikleri bahşedilmiştir, ancak dünyanın hükümdarlığında çok az söz sahibi olmuşlardır; sesleri ancak adamlar öldükten sonra duyuldu. Platon bugün böyle yaşıyor ve sözleri bu yüzyılda eski Atina'daki zamanında olduğundan daha büyük bir canlılığa sahip.

Savaşların yalnızca ulusların ekonomik ve politik yapılarını değil, imparatorluğun kalıcı zenginliği olan yeri doldurulamaz kültür ve öğrenim anıtlarını da yok ettiği gerçeğini getirme konusundaki son yıllardaki iniş çıkışlar, gitgide artan bir düşüncenin sonucudur. Büyük kütüphaneler, modern savaşın motorları tarafından için için yanan molozlara indirgenir, beş bin yıllık sanat hazineleri savaşın dumanında kaybolur ve acımasız yağma ve ahlaksızca yaralama, askeri saldırıların kaçınılmaz eşlikçisidir. Hem galip hem de mağlup ortak bir kayıpla fakirleşir ve gelecek nesiller mirasının en soylularından mahrum kalır.

Bunun devam etmesine gerek yok. Gereken iyileştirici eylem, insanların dünyanın seçilmiş bir bölümünde tüm çekişme ve mücadelelerden uzak tutulacak bir alan ayırmasından ve bunu temel bilgi hazinelerinin ortak deposu olarak kurmasından başka bir şey değildir. Stratejik askeri hedeflerden uzak bir adada bir sanat şehri, kütüphaneler, müzeler, üniversiteler, laboratuvarlar ve gözlemevleri inşa edilebilir. Bu kurumlar tek bir büyük yapı, tüm okulların üzerinde bir okul, entelektüel imparatorluğun başkenti olacak şehir olarak birleştirilebilirdi. Öğrenme topluluğu fikrini ilk kez tasarlayan büyük adamı onurlandırmak için uygun bir şekilde Platonopolis olarak adlandırılabilir.

Machine Translated by Google

Stres ya da tehlike zamanlarında her ulus, zihinsel mükemmelliği onlara dünya vatandaşlığı hakkı verecek olan vatandaşlarını bu topluluğa gönderebilir. Burada, her türlü dış müdahaleden korunarak, kendi zamanlarının ve gelecek çağların zenginleşmesi için bireysel hayatlarının çeşitli işlerini sürdürmelerine izin verilecek, gelişmiş bilgileri ırk veya ırktan bağımsız olarak tüm insanların ortak malı haline gelecekti.
ulus.

Böyle bir filozofların kentinin nihayetinde insan düşüncesinin tüm bölümlerinde bir dünya bakış açısını başarmak için en pratik ve kesin araç olacağını tahmin etmek güvenlidir. Uluslararası ulus - modern savaşın teröründen esinlenen geleceğin rüyası - doğal başlangıcını üstün zekaların birliğinde yapacaktı. Sanat ırk tanımaz; müzik ortak bir paydadır; biyoloji ve fizik, kaşifler tarafından doğanın en uzak ve en derin sırlarına hizmet eder. Şairin, âlimin ve âlimin gerçekten de üstün bir dünyanın varoşlarında yaşayan bir ırk olduğunu, yaratıklarımızın en asilleri olduklarını kabul ettiğimizde, onları onurlandırmakla en çok kendimizi onurlandırdığımızı anlayabiliriz.

Bu zamanda çok gerekli olan büyük eğitim reformunun çözümü burada yatıyor. Dar, rekabetçi, materyalist bir eğitim politikasının kısırlığı üzerine bir insan soyluluğu inşa etmeyi umamayız. İnsanın cehaleti onun yıkımı olmuştur. Sadece bilgelik onu ilahi mülküne geri getirebilir.

Modern dünyadaki dinsel hareket, teolojiden ve akide ve dogmaların ortaya koyduğu tüm suni sınırlamalardan uzaktır. Sürekli artan memnuniyetsizliği karşılamak için, ruhsal gerçeğin özüne ilişkin yeni bir vizyon olmalıdır. Geleceğin dini, bilimin, sanatın, edebiyatın, siyasetin ve sosyolojinin en iyilerini kendi bünyesinde barındıracaktır. Maneviyat, görünmez şeyler hakkında kör bir inanç değildir. Bilinen ve mevcut olan şeylerin ilham verici bir kullanımıdır. İyi yaşayan dindardır. Kişisel çıkarlar için evrensel iyiliği saptıran o adam kutsaldır. Dinin soyut kısımları, ancak ahlaki erdemleri haklı çıkardıkları ve kanıtladıkları ölçüde faydalıdır.

Filozoflar şehrinin geniş kapılarından, Evrenin ve insanın onunla ilişkisinin tamamen yeni bir tahmini için ilham akabilir. Öğrenmenin daha nazik kısımları insan zihni üzerinde hakimiyet kurduğunda, dünya barışı umduğumuz şeylerin özünden daha fazlası olacaktır.

Roma Senatosu şimdi Appian Yolu boyunca küçük, rahat mezarında yatıyor. Ama ne yazık ki Romalı Senatör'ün huyu, bilinmeyene karşı çıkmak ve dünyanın gerekliliğine karşı özel ayrıcalığı savunmak için hâlâ hayatta. Ve bu nedenle, Platonopolis'i eski Compania kentinin yıkıntıları üzerine inşa etmek ne kadar zorsa, filozof kentini modern uygarlığın yıkıntıları üzerinde kurmak da o kadar zor olabilir.

Ancak bir fark var. Son 1800 yılda insanlık, aydınlanma durumuna biraz daha yaklaşarak acı çekti. Roma Senatosu'ndan biraz daha yaşlı ve biraz daha bilgeyiz. Eğitim ve bilim, dolaşan öğretmenlerin kapı eşiğinde veya köy yolunda ders verdiği o güne göre çok daha güçlü kurumlara yerleştirildi. Medeni dünyanın her ulusunda, yeni bir çağın meydan okumasını karşılamak için zengin bir şekilde donatılmış ve tam donanımlı büyük öğrenme kurumları ortaya çıktı. Bu kurumlarda eksik olan ortak ruh ve ortak amaç ve onları tek bir büyük öğrenme imparatorluğuna bağlayacak kadar güçlü bir ideal.

Platon, bilge insanının dünyasını hayal ettiğinde, dünyadaki en önemli yeri, Ebedi Yaşayan Tanrı'nın tapınağı olmak için bir kenara koydu. Burada, insan işlerinin yürütülmesi için ölümsüzlerin yasalarını taşıyan değerli madde sütununu bir kez daha kurmayı önerdi. Bu tapınağa bilginler, birbirleriyle barış içinde yaşayacaklarına ve tüm insanlara adilce ve lütufsuzca hizmet edeceklerine dair büyük yeminle kendilerini bağlamak için tekrar gelirlerdi.

Bu yemin, ilmin başlangıcı ve fitnenin sonudur.

Machine Translated by Google

7 GİZLİ TOPLUMLAR TARAFINDAN SAKLANAN DEMOKRATİK GELENEK

Üç bin yıldan fazla bir süredir, gizli topluluklar, dünya ulusları arasında aydınlanmış bir demokrasinin kurulması için gerekli bilgi birikimini oluşturmak için çalıştılar... Creek Dionysosçuları, daha sonra Collegians olarak bilinen sosyal ve politik tapınak inşaatçılarıydı. Roma. ... Hıristiyan Kilisesi'nin yükselişi, loncaları daha fazla gizliliğe iterek, klasik entelektüel kalıbın ideolojisine yönelik zulmü getirdi; ama hepsi çeşitli ritüeller ve semboller altında insan mutluluğunu aramaya devam etti; ve onlar hala Görev Düzeni olarak varlar.

BUGÜNÜN demokratik bir dünya devleti düşüncesi ne yeni bir eğilim ne de tesadüfi bir durumdur; tüm uluslar arasında aydınlanmış demokrasinin kurulması için gerekli olan bilgi birikiminin oluşturulması çalışmaları, yüzlerce yıldır gizli cemiyetler tarafından yürütülmektedir.

Gizli cemiyetler, kayıt altına alınan tarihin başlangıcından beri, vahşi ve medeni tüm halklar arasında var olmuştur. Tarih. Eski zamanların ezoterik örgütleri çoğunlukla dini ve felsefiydi. Ortaçağ dünyasında bunlar felsefi ve politikti. Modern dünyada, politik ve sosyal.

Gizli topluluklar, varlıklarının ilk amacı olarak gizlenme ve korunmaya sahip olmuşlardır. Bu tarikatların üyeleri bazı özel bilgilere taraftı, genellikle üye olmayanlara açık olmayan belirli ayin ve ritüellere katıldılar, ancak toplumlar aracılığıyla özel olarak inanç ve doktrinleri uygulayabilmeleri daha önemliydi. eğer bu ayinler halka duyurulsaydı mahkûm edilir ve zulme uğrarlardı.

Gizli topluluklar için ikinci bir amaç, sınırlı bir seçilmiş ve inisiye insan grubuyla sınırlı, politikaların, ilkelerin veya öğrenme sistemlerinin nesilden nesile devam ettirilmesi için bir mekanizma yaratmaktı.

Afrika kabileleri arasında, Eskimolar arasında ve Doğu Hint Adaları ve Kuzey Asya'da ilkel gizli tarikatlar mevcuttur. Amerikan Kızılderilileri, Çinliler, Hindular ve Araplar, ayrıntılı dini ve kardeşlik örgütlerine sahiptir. Çoğu durumda, bu gizli emirler hayırseverdir ve üyeler, karşılıklı yardım ve kamu yararına hizmet yükümlülükleri ile birbirine bağlıdır. Her yaştan gizli cemiyetlerin, genellikle despotizme, hoşgörüsüzlüğe ve dini fanatizme karşı yönlendirilen önemli ölçüde siyasi etki uyguladıkları şüphe götürmez.

Dionysoslu Zanaatkarlar Düzeni, MÖ 1500'den önce çok uzak bir zamanda Yunanlılar ve Suriyeliler arasında ortaya çıktı. Bu aslen, zanaatlarının sırlarını sürdürmek için bir loncada bir araya gelen yetenekli zanaatkarlardan oluşuyordu. Yavaş yavaş mimarlık bilimi öne çıktı ve toplumun politikalarına egemen oldu. Efsaneye göre, İsrail Kralı Süleyman, tapınağını babası Davut'un isteğine göre inşa etmeye karar verdiğinde, Tire'ye gönderdi ve Dionysoslu Zanaatkarların ustası olan kurnaz bir işçi olan Hiram Abiff'in hizmetine girdi. Bu topluluğun üyeleri, tanrıların tapınaklarını, hükümet evlerini, Dionysius tiyatrolarını ve halka açık oyunlar için kullanılan binaları tasarlama konusunda Yunan devletlerinde münhasır haklara sahipti.

Dionysosluların gizli ayinler uyguladıkları ve tanrılara geometrik sembolizm altında tapındıkları kesindir; ve orantı ve tasarımın matematiksel sırlarını, evrensel dinamiklerle ilgili belirli bilgileri ve insan toplumunun mükemmelleştirilmesine ilişkin felsefi, dini, ahlaki ve politik bir inancı içeren bir irfan yapısına sahip olduklarını. Cahil ve kültürsüz insanlara kaba kesme taş, yani ocaktan geldiği şekliyle kesilmemiş, yapım amacına uygun olmayan taş diyorlardı. İnsan, öz disiplinden ve ilahi sanatlara olan bağımlılığından kaynaklanan incelik sayesinde kendini mükemmelleştirdi; kare, dik ve doğru hale gelir, böylece gerçek kesme taşı veya başkalarıyla bir duvar desenine uyabilecek kesme taşı oluşturur. Gizli işlerinde Dionysoslular böylece sosyal ve politik tapınak inşaatçılarıydı ve üzerinde çalıştıkları tapınak Yaşayan Tanrı'nın yaşayan tapınağıydı, "oraya getirilmeden önce hazırlanmış taştan yapılmıştı; böylece ne çekiç ne de balta vardı. ne de binadayken evde herhangi bir demir alet duyuldu." Bu tapınak mükemmelleştirilmiş insan toplumuydu; ve her aydınlanmış ve mükemmelleşmiş insan, inşası için gerçek bir taştı.

Yunan kültürü Roma'ya ulaştığında, Latinler kendi Dionysos toplumlarını kurdular ve ona Collegia adını verdiler. Kolejlilerin en büyüğü, bazen modern çağın babası olarak adlandırılan bir mimar olan Vitruvius'du.

Machine Translated by Google

mimari. Çok bilgili bir adam olarak, Roma'nın üstün sıhhi temizliğinden ve hala Appian Yolu'nu çevreleyen büyük su kemerlerinden sorumluydu. Romalıların Collegia'sı, Yunan toplumundan daha az felsefi olsa da, Latin halkının farklı mizacı nedeniyle, önemli bir sosyal güç uyguladı ve eski inancın özünü sürdürdü.

Hıristiyan Kilisesi'nin yükselişi, klasik pagan dünyasının entelektüel modelini parçaladı. Bu kalıbın ideolojilerinin zulmüyle, gizli toplulukları daha fazla gizliliğe itti; pagan entelektüeller daha sonra orijinal fikirlerini Hıristiyan bir deyimle yeniden giydirdiler, ancak sembolizmin anahtarlarını yalnızca usulüne uygun olarak başlatılan ve yeminleriyle gizliliğe bağlı olanlara verdi.

Dionysosçu hareketin bir kısmı, cami ve saraydaki her taş usta masonların damgasını taşıyan İslam imparatorluğunu inşa etmek için doğuya göç etti. Daha sonra göç, aynı izlerin Moğol hanedanının anıtlarında görüldüğü Hindistan'a kadar devam etti.

Avrupa'nın erken gelişmesinde Dionysoslular, katedral inşaatçılarının loncası oldular. imzaladılar
her bir taş kendi kültlerinin gizli sembollerini taşıyordu ve kilise ve şapelin karmaşık oymalarına eski pagan figürlerini ve tasarımlarını işlediler. Pek çok lonca ortaya çıktı, yetenekli zanaatkarları sanat ve zanaat ve ticaret birliklerinde birbirine bağladı. Mimari, Büyük Tasarımın -mükemmel dünyanın inşası- devamı için seçilen araç olarak kaldı.

Bütün bilimler, geleceğin felsefi imparatorluğuna kendi paylarına katkıda bulunmayı eşit derecede arzulayan parlak ileri görüşlü adamları içeriyordu. Kendi mesleklerinde, sosyal emellerini gizlemek için sanatlarında kurulan amblemleri kullanarak gizli topluluklar kuruldu. Hayat iksirini, bilge adamın taşını, evrensel ilacı ve metalleri dönüştürme aracısını arayan simyacılar, böylece ortaya çıktılar.

Yaşam iksiri gerçeğin kendisidir, her şeyin koruyucusu.

Bilge adamın taşı bilimdir, tüm harikaları çözebilir ve ölümlü kürenin tüm bilmecelerini çözebilir.

Evrensel ilaç bilgeliktir, evrensel hastalık olan cehaletin tek tedavisidir.

Metallerin dönüştürülmesinin aracı, insan toplumundaki tüm temel unsurların doğru amacın manevi altınına dönüştürülebileceği bir dünya uygarlığı için mükemmel planın özü olan Evrensel Devletin modelidir.

İtalya'da İlluminati, ölümcül yozlaşmanın derin sularında saklanan çok değerli inciyi aradı.

Kuzey Avrupa'da, Kutsal Kase Şövalyeleri hayatlarını tutkunun kadehini aramaya adadılar.

Hıristiyan ve Yahudi kabalistler, ihtişam tacının sırrını bulmak için kutsal yazıların harflerini düşündüler ve Gül-Haçlılar gizli evlerinde kardeşçe sevginin sembolü olarak Şaron Gülünü kullandılar, harflerin basit bir yeniden düzenlenmesi gül eros haline geldi, Yunan aşk tanrısı Eros.

Tüm bu gruplar, Quest Düzeni olarak adlandırılan gruba aittir. Hepsi çeşitli ritüeller ve semboller altında tek ve aynı şeyi arıyordu. O tek şey mükemmel bir toplumsal düzen, Platon'un devleti, filozof-kralın hükümetiydi. Bu amaçla, her biri yaşamını ve bilgisini adadı, her şeyin en büyük sırrını, insan mutluluğunun sırrını keşfetmek için Doğanın sırlarını daha da araştırdı.

Bugünkü bilimlerimiz, sanatlarımız ve zanaatlarımız için bu Arayış Kardeşlerine borçluyuz. Onlar kaşiflerdi; onlar, eserlerine değer verdiğimiz ama hayallerini görmezden geldiğimiz gökbilimciler, bilim adamları, doktorlar, matematikçiler ve sanatçılardı. Erkekleri mutlu etmek için dünyaya bilgi verdiler. Bilgilerini birkaç adamı zengin etmek için kullandık. Becerilerini saptırdık, hayallerine saygısızlık ettik ve mistisizmlerine saygısızlık ettik. Ancak bize verdikleri bilgi daha asil bir şekilde kullanılmaya hazır ve bir gün öğrenme onurunu geri kazanmanın ve bencil olmadan insan ihtiyacına adamanın ortak görevimiz olduğunun farkına vararak sorumluluğumuzun bilincine varacağız.

17. yüzyılın ortalarında, liberal sanatların hamisi ve sanatın kurucusu Sir Elias Ashmole.
Oxford'daki Ashmolian Müzesi, üyeliğe izin verilen ilk zanaatkar olmayan Londra'nın faal masonlarının loncasına katıldı. O andan itibaren, loncaların tüm kalıbı değişti ve spekülatif duvarcılık zanaatın eski biçimine egemen olmaya başladı ve zeka kurucusu kendi başına geldi.
Loncaların kendilerini sosyal ve politik bir programa adadıklarını tam olarak ortaya çıkarmak için eski sembolizmin bir perdesi kaldırıldı.

Bu şekilde, felsefi imparatorluğun eski rüyası, antik dünyadan modern zamana indi.
Gizli topluluklar hala var ve zamanın acımasızlığına bakılmaksızın, Görev tamamlanana kadar gelişmeye devam edecekler.

Machine Translated by Google

Üç bin yıldan fazla bir süredir, gizli topluluklar bilginin arka planını oluşturmak için çalıştılar.
dünya ulusları arasında aydınlanmış bir demokrasinin kurulması için gereklidir.

Machine Translated by Google

Pek çok bilim adamı, ilk tarihçilere, Devlet belgelerine ve kendi oğluna göre, alçakgönüllü bir İtalyan olmayan ve eğitimsiz bir İtalyan değil, mükemmel bir Yunan Prensi olan Kolomb zamanında dünyanın küresel formunun tamamen farkındaydı. klasik eğitim. ...

Ünlü keşif yolculuğuna bir Yunan limanından yelken açmıştı.

Kolomb'un bilinmeyen filozoflar topluluğunun bir ajanı olduğunu öne süren gizemli bir yabancı eşlik etti. ...

Demokratik ideal modeli, çökmekte olan aristokrasinin tiranlığı üzerinde kendini göstermeye başlıyordu. Yeni bir fikir için yeni bir dünya gerekliydi. ... Gerektiğinde keşfedildi.

NOT: Barselona Üniversitesi, 1929'da bir İtalyan arkeolog tarafından keşfedilen orijinal bir belgeyi ilan etti. İspanya'nın saymanının, İspanya Kralı'ndan yardım talep ederken Colon'a kendisini Christophorens olarak tanıtmasını tavsiye ettiğini kaydeder ve Amiral Colon'un olmadığını vurgulayarak belirtir. Cenova'da yaşayan Dominico ve Susana Fontanarossa'nın oğlu Christophoro Colombo ile aynı adam.

The cipher signature of Columbus (reproduced above) is generally interpreted *Salve Christus, Maria, Yosephus-Christoferens.* It was usual to build personal ciphers upon dates. If the seven large letters above the signature are read according to the medieval system of numeration the date 1420 results. The "x" appears to be a double letter composed of "jx"; this would increase the sum to 1430. Is this then the true and unknown birthdate of the *Greek* navigator?

Daha önce belirtildiği gibi, Yunanlıların Amerikalıların varlığından haberdar olduklarına dair çok az şüphe olabilir. Hıristiyanlık döneminin başlangıcından çok önce kıta. Bu konudaki bilgiler genel değilse, yeni dünyanın keşfiyle tanınan Kristof Kolomb hakkında ne kadar az şey bilindiğini görmek de aynı derecede şaşırtıcıdır. Doğum tarihi kaydedilmemiştir ve yirmi şehir Kolomb'un yerli olduğunu iddia etmektedir. Bu garip adam hakkında o kadar çok efsane ortaya çıktı ki, gerçeği hayalden ayırt etmek zor.

1937'de Kristof Kolomb Yunanlıydı başlıklı küçük bir kitap yayınlandı . Yazarı Spyros Cateras'a göre, Kolomb'un gerçek adı Prens Nikolaos Ypsilantis'ti ve M.Ö.
Yunan Sakız Adası. Bildiri, çok sayıda erken tarihçiden ve Devletten yapılan alıntılarla desteklenmektedir.
belgeler.

Bu küçük kitabın yazarı, eleştirel okuyucuyu neşelendirecek şekilde görüşlerini belgelemiştir. Antik çağda Atlantik okyanusunu dolaşan şu Yunanlılardan bahseder: Herkül, Odyssus, Colaeus, Pytheus ve Eratosthenes. Amerika kıtasındaki eski Mayaların dilinin Homeros dönemine ait pek çok saf Yunanca kelime içerdiğine dikkat çekiyor ve kitaptan alıntı yapmak gerekirse: "Yıllar önce, Uruguay cumhuriyetinde, Güney Amerika'da M.Ö. Büyük İskender'in ordusu, kılıçlar ve göğüsler üzerinde 'PTOLEMEOS ALEXANDROY' yazılı!".

Machine Translated by Google

Kolomb'un hayatı üzerine yapılan tüm modern araştırmalar, onun alçakgönüllü, fakir ya da eğitimsiz bir adam olmadığını kanıtlama eğilimindedir ve Kraliçe Isabella ve mücevherlerinin hikayesi hızla kurgu olarak tanınır hale geliyor. Columbus, lider ve organizatör olarak belirgin yeteneklere ve mükemmel bir klasik eğitime sahip, etkileyici bir kişiliğe sahip bir adam olarak ortaya çıkıyor.

Zamanının çoğu Yunanlısı gibi o da Platon'un ve diğer klasik filozofların yazılarına hayrandı; Yunan efsanesi ve geleneğine doğuştan sahipti ve zihinsel olarak klasik irfan yorumlaması için çok uygundu. Kolomb'un yolculukları için Platon'un kayıp Atlantis'le ilgili anlatımından ve Batı'ya erken seferlerin kayıtlarından ilham aldığını gösterecek çok şey var. Ayrıca, Avrupa coğrafya bilgisinden yoksun değildi ve onun zamanında dünyanın küresel formunun farkında olan birçok bilim adamı vardı.

Asya ile büyük bir ticaret, Yakın Doğu'nun kervan yollarından çoktan geçmişti, çünkü Araplar
çoğu dost canlısı insanlardı; ancak Türk İmparatorluğu'nun iktidara gelmesiyle bu yolların çoğu kafirlere kapatıldı. Haçlı seferleri bile ticaret yollarını açık tutmayı başaramayınca, Doğu'ya giden bir batı geçidi keşfetmek her zamankinden daha arzu edilir hale geldi. Kolomb bu amaçla yola çıktı ve bir İtalyan ya da İspanyol limanından değil, Yunan limanı Mahon'dan yola çıktı.

Kristof Kolomb gibi tarihte çok önemli bir yere sahip olan kişinin ünlü keşif yolculuğuna ve yaşamına ilişkin gerçekleri saptamanın ne kadar zor olduğu şaşırtıcıdır; Görünen o ki, tarih gerçeği gizlemek için bir komploya girdi. Muhtemelen ayrıntılı bir yanlış beyan kasıtlıydı, çünkü kafa karışıklığı kesinlikle Columbus'un ölümünden önce başladı. Kendi oğlu, babasından bir Yunan olarak bahseder. Columbus'un dini veya siyasi baskı nedeniyle adını değiştirdiği öne sürülmüştür, ancak bu varsayım alanındadır.

Ayrıca, eski kayıtlar arasında gezinirken, kaşife danışman sıfatıyla hizmet etmiş gibi görünen tuhaf bir adam olan Columbus'un hayatına karışmış belirsiz bir figürle karşılaştım. Henüz somut bir şey ortaya çıkmadı, ancak bu gizemli kişinin Columbus'a ilk yolculuğunda eşlik ettiği ima ediliyor. Denizciler listesine dahil edilmedi. Dönmedi, Batı Hint Adaları'nda kaldı; bunun ötesinde, ondan daha fazla söz edilmez.

Bu gizemli yabancı, Muhammed'in kaderine yön veren siyah cüppeli adamı anımsatıyor.
Bu belirsiz kişiler gizli hükümetin elçileri miydi? - Kolomb, meçhul filozoflar topluluğunun amaçlarına ulaşmasını sağlayan ajanlardan biri miydi?

Böyle bir ajan olduğu kanaatindeyim. Columbus'un tuhaf bir şekilde düzenlenmiş ve kabalistik tasarımlarla birleştirilmiş harflerden oluşan imzası, kesinlikle sıradan bir vatandaşın imzasında bulunandan çok daha fazlasını aktarıyor.

Kolomb'un daha geniş şemadaki önemi, kendi zamanının modeliyle olan ilişkisinden tahmin edilebilir. Orta Çağ'ın karanlık ortamından geçen Avrupa, modern yaşam biçiminin ışığına çıkıyordu; Rönesans'ın hareketi, durgun bir havuzun yüzeyinde giderek genişleyen dalgalar gibi yayılıyordu. Baskı keşfedilmişti; insanın cehalet, hurafe ve korku zulmünden zihinsel kurtuluşu yavaş yavaş gerçekleştiriliyordu. Demokratik ideal, çökmekte olan aristokrasinin zorbalığı üzerinde kendini öne sürmeye başlıyordu.

Zihinsel ufuk genişledikçe, fiziksel ufuk da genişledi. Haçlı Seferleri feodalizmin yapısını parçalamıştı. Prenslikler kendilerini milletler haline getiriyordu ve kabile bilinci Avrupa siyasetinin tiyatrosundan kayboluyordu. Bu ilerleme, her adımda kazanılmış çıkarlar tarafından karşılandı.
Ancak insan zihni, devam eden karşı konulmaz bir güç hareketiyle kendi güçlerinin farkına varıyordu.

Yeni bir fikir için yeni bir dünya gerekliydi. Gerektiğinde keşfedildi. olan
İnsan onu bulacak zekaya sahipse, ihtiyaç duyulan her zaman yakındır.

Bugün yine yeni bir dünya arıyoruz. Artık sosyal deneyler için laboratuvarlar olarak bize hizmet edecek keşfedilmemiş kıtalar kalmadı, bu yüzden dikkatimizi başka tür dünyalara çeviriyoruz - düşünce dünyaları, cesur gezginler tarafından henüz keşfedilmesi gereken iç küreler. Son elli yılda bilim yeni bir evren keşfetti - zihnin evreni. Yaşam biliminde yeni keşifler için yeni bir alanı tam olarak keşfetmemiz için bebek psikolojisinin olgunlaşması gerekiyor.

Kolomb'un yolculuklarını iki yüzyıl boyunca yeryüzüne ilişkin coğrafi bilgimizi genişletmek izledi. Zenginlik arayışında yedi denizi aşan kaşifler eve bilgi getirdiler; insan düşüncesini Akdeniz saplantısından kurtardı ve bir Akdeniz teolojisinin ve bir Akdeniz yaşam tarzının gücünü kırmanın daha da büyük amacını gerçekleştirdi. İnsanlar dünya düşüncelerini düşünmeye başladılar, tüm dünyanın kıtalara ve okyanuslara bölünmüş tek bir toprak olmasına rağmen hala devasa bir birlik olduğunu anlamaya başladılar. Güçlü deniz kaptanlarının küçük tahta gemilerde küresel gezintilerinden, bugünün sözde küresel düşüncemiz geliştirildi.

Machine Translated by Google

En azından coğrafya açısından küresel bir dünya kavramı artık ortak mirasımızdır. Dört yüz elli yıl sonra bunu sorgusuz sualsiz kabul ediyoruz, ama esas olarak, eğer tüm gezegeni sanayileştirebilirsek, nihai olarak bir şeyler başaracağımız inancıyla oynamak için. Dünyamız hala onu nasıl kullanacağımızı bilemeyecek kadar büyük. Çok şey keşfettik ama en büyük yolculuk hâlâ önümüzde duruyor.

Girişimimiz, bilinenin sınırlarının ötesindeki o daha büyük okyanusa doğru olacak. Yeni yolculuklar laboratuvarlarda yapılacak ve zıt akımlar evrensel eter denizlerinde hareket eden kozmik ışınlar olacak.

Bu, her insanın kendi içinde uzun bir keşif yolculuğu yapmasını, zihninin ve kalbinin gizli yerlerini araştırmasını gerektirecektir. Sokrates'in akıllıca gözlemlediği gibi, tüm insanlık bilinmeyen bir ülkenin kıyısında yaşar. Bu keşfedilmemiş dünya harikalarla dolu ve eski İspanyol fatihlerin en çılgın hayallerinin ötesinde zenginliklerle dolu. Kuşku denizinin ötesindeki bu topraklarda, bilgeler gölgeli korularda bir arada yaşar ve burada, eski geleneğe göre, bilim ve felsefenin daha sonra yapması gereken keşifleri yapan bilgin, müzisyen, sanatçı ve şair. kanıtla - zaten daha iyi bir yaşam yolunu bulmuşlar.

Kristof Kolomb, küçük gemilerini eski filozofların yazılarından var olduğunu bildiği bir ülkeye doğru yola çıkardı. Ve her birimiz zamanın doluluğunda, felsefi olarak çizilmiş daha iyi bir dünya arayışı içinde kendi yolculuğumuzu yapacağız - Homer'in tavsiyesine uymak, gemilerimizi hazırlamak, yelkenlerimizi açmak ve bilinmeyenle yüzleşmek için denizde ilerlemek. kendi uzak diyarımızı bulalım.

Machine Translated by Google

Kolomb kıyılarımıza ulaştıktan on bir yıl sonra, Fransa'da olağanüstü bir adam doğdu.
Yetişkin yaşamında hem saygın bir doktor hem de gelecek dünyanın tarihini
doğru bir şekilde yazabilen bir mistikti. ... O zamanlar Batı Yarımküre'de büyük bir ulusun ortaya
çıkacağına dair hiçbir belirti yoktu, ancak Dr. Michel Nostradamus orada bir
medeniyetin kurulduğunu gördü (her zaman bir Perşembe günü) din özgürlüğü için
şükranlarını ifade etmek için bir gün gözlemleyecek, fırsat özgürlüğü ve yaşam özgürlüğü. ...

Bu ulusun kendisini anavatanın bağlarından kurtaracağını, büyük ölçüde zenginleşeceğini,
ancak diğer uluslarla bir dünya barışı modelinde büyük bir güç olmadan önce, biri Doğu ile
olmak üzere birkaç savaşa girmek zorunda kalacağını kehanet etti. liderlik için
arıyorum. ...
Öngördüğü her şey tam olarak Platoncu geleneğe uygundur.

TARİHLER genellikle tarihi oluşturan olayları önemli ölçüde etkileyen erkekler hakkında yazılır; Tarih yazan adamların her zaman arkasında duran o karanlık şahsiyetler hakkında çok az şey yazılıyor -daha çok ilgi çekse de-.

Fransa'nın kahini Michel Nostradamus, bu tür adamların en sıra dışılarından biridir; 1503'te doğdu ve sıradan ölümlülerin erişemeyeceği bir iç bilgi kaynağına sahip olarak, gelecek dünyanın tarihini yazdı!

İki yüz yıl sonra, ünlü Aydınlanmacı ve Gül-Haç, Kont de St. Germain şunu belirtti:
yakın arkadaşı Hesse-Cassel Prensi Carl'a, olağanüstü tahminlerinin hesaplanmasında Nostradamus'a yardım eden kişinin kendisi olduğunu söyledi.

Bütün bunlar, ayık tarihçiler için çok karanlıktır, ancak birçoğu, Büyük Frederick tarafından "Ölmeyen adam" olarak adlandırılan yanıltıcı Comte'un yaşamının izini sürmek için çok zaman harcamış ve sayısız baş ağrısı geliştirmiştir.

Nostradamus saygın bir doktordu, olağanüstü tıbbi başarıları olan bir adamdı. Hayatının çok az ayrıntısı mevcuttur, ancak el yazmaları bağlamından, Fransa Kralı'na yazdığı mektuplardan ve kendi oğluna yazdığı mektuplardan, onun da Görev Tarikatı'na ait olduğu açıktır. Mistik, filozof, astrolog, simyacı ve kabalist olan Nostradamus, yalnızca kendilerini kardeşlik yeminine bağlı olanlara ifşa edilen tüm gizli bilgilerde ustaydı.

Nostradamus'un kehanetleri tamamen ruhun vahiyleri olarak gelmiş olabilir; ama aynı derecede olasıdır ki, tuhaf eski doggerel mısralarında, kardeşi inisiyelerin zihinlerinde ve amaçlarında zaten iyi kurulmuş olan gelecek planının bir kısmını dahil etmiştir.

Nostradamus Kehanetleri'nin ilk baskısı 1660'ta yayınlandı. O zamanlar Amerika, İspanyol maceracıların mutlu avlanma yeriydi. Batı Yarımküre'de büyük bir ulusun ortaya çıkacağına dair hiçbir belirti yoktu. Yine de Nostradamus, olağanüstü bir bilgiye işaret etmek için Amerika'nın gelecekteki durumu hakkında yeterli uzunlukta yazıyor.

Eski görücü bu ülkeye çeşitli isimler altında atıfta bulunur. Ona Batı'nın Kutsal Adaları olan Hisparides diyor. Başka bir yerde basitçe Amerika adını veriyor. Ve onun üçüncü tanımı, Perşembeyi Yaşatan Topraktır.

Bu son biçim en şaşırtıcı olanıdır. Çünkü her zaman Perşembe gününe denk gelen eşsiz Amerikan tatili Şükran Günü'ne atıfta bulunur. Ve bu, yalnızca o güne bağlı olan ve özellikle din özgürlüğü, fırsat özgürlüğü ve yaşam özgürlüğü için minnettarlığı ifade eden Amerikan tatili olan tek tatil.

Nostradamus'un Batı uygarlığının gelecekteki kaderiyle ilgili görüşlerini özetlemek, orijinal metnin içerdiği deyim nedeniyle zordur. Ama olacak bazı şeyleri açıkça belirtiyor. Batı dünyasında büyük bir medeniyetin yükseleceğini gördü. Bu uygarlık, anavatanına olan bağlardan kurtulacak ve daha sonra dünyevi güçler arasında özgür bir yer edinecektir. Yeni

ülke gelişecek ve nüfuzunu tüm kıtaya yayacaktı. Zenginleşeceğini ve güçleneceğini ve kız kardeşi (Kanada) ile barış içinde yaşayacağını tahmin etti. Amerika'nın birkaç savaş vermesi gerektiğini söyledi,

Machine Translated by Google

Orient ile bir tane dahil. Bu çatışmayı doğan güneşe karşı uçan bir kartal olarak tanımlar ve onun zamanında ne kartal ne de doğan güneş ulusların sembolizminde en ufak bir öneme sahip değildi.

Kaderini gerçekleştiren Nostradamus, Amerika'nın bir dünya barışı modelinde büyük bir güç olacağını ve zamanın ortak kötülüklerine karşı liderlik için diğer uluslar tarafından aranacağını öngördü. Kısacası, Nostradamus'un Kutsal Adalar'ın hikayesini önceden bildirdiği gibi, bu kesinlikle Platonik geleneğe uygundur; ve onun bu geleneğe taraf olup olmadığını ve tam olarak nerede konuştuğunu bilip bilmediğini merak etmeden edemiyoruz.

16. yüzyıl Fransa'sının hekimi mi vizyonlarını kendi içinden mi aldı, yoksa sadece kendisine verilenleri bir başkası tarafından mı yazdı, asla bilemeyiz. Bu tür kehanet güçlerinden şüphe duyan geleneksel düşünürler ikinci alternatife meyledeler. Ve bu onları daha az rahat bırakacaktır, çünkü bu gizli kardeşlik planının varlığı o zaman fiilen kabul edilir.

Nostradamus, batı imparatorluğunun geleceğini hisseden veya bilen tek peygamber değil. Dr vardı.
18. yüzyılın sonlarına doğru İngiltere'de gelişen Ebenezar Sible. Sible'nin kurnaz bir karısı olduğu ve onun dilinden kaçmak için evinin bir çatı katına çekilip Evrenin gizemlerini düşünmek için çekildiği, yemekleri kapıdaki bir delikten kendisine iletildiği bildiriliyor. Dr. Sably, zamanını şarapta çözülürse tüm insan hastalıklarını çözecek olan yanılmaz bir iksir ile astroloji, fizyoloji ve anatomi ile ilgili uzun kitaplar yazmak arasında bölüştürdü.

Onun zamanında, Amerikan cumhuriyeti emekleme dönemindeydi; ve Avam Kamarası'ndaki parlak politikacılar, asi kolonilerin yakında İngiliz topluluğuna geri dönmek için diz çöküp yalvaracaklarını tahmin ediyorlardı. Sible, yiğit bir İngiliz olmasına rağmen, en azından bir ayrıntıda, çatı katındaki bir astrologun Avrupa'nın en iyi politikacılarından daha akıllı olduğunu kanıtlamak zorunda olduğunu, ne yazık ki, Amerikan kolonilerinin gelmeyeceğini belirtmek zorunda kaldığı için üzüntüsünü dile getirdi. ev - yıldızlar aksini kararlaştırdı. Yalnızca grubun dışında kalacaklarını değil, aynı zamanda zengin ve güçleneceklerini de söyledi; Kendi kıtalarına yayılan Amerikalılar, büyük şehirler inşa edecek ve dünya ticaretini ve sanayisini geliştireceklerdi. Ve bir gün--korkunç düşünce!--
Anavatandan daha güçlü olacaklardı! Ve bu, sadece bir çatı katı kapısındaki bir delikten de olsa söylenmesi gereken gerçekti.

Unutulmamalıdır ki, eskiler arasında astroloji, yönetim bilimlerinden biriydi.
Konunun prognostik yönü, Pisagor ve Platon gibi adamların zihinlerindeki temel ilgi değildi; bu filozoflar gök cisimlerinin hareketinde ve kozmosun düzeninde büyük bir doğa yasaları modeli gördüler. Evren, insan işlerinin doğru dağılımına dair bir ipucu olan göksel bir düzende gezegenler, güneşler ve aylarla dolu bir göksel imparatorluktu. Savundukları Devlet, Kozmos'tan sonra modellenmelidir. İnsanların hükümetleri, dünyanın daha büyük hükümetiyle uyum içinde olmalıdır.

Birçok eski astroloji kitabı, politik bir sistemin unsurlarını temsil etmek için gezegen sembollerinin kullanıldığını ve astrologların kendilerinin de Görev Düzeninin bir parçası olduğunu açıkça göstermektedir. Profesyonel astrologlar kisvesi altında, krallara ve prenslere daha iyi kanunlar koymaları ve halklarını daha akıllıca yönetmeleri için tavsiyelerde bulunan danışmanlardı.

Nostradamus'a üç kral danıştı. Avrupa'nın en güçlü Kraliçesi Catherine de Medici de birçok kez ona danıştı. Onun tavsiyesi her zaman ölçülüydü ve kamu yararına yönelikti.
Onun bursu, devlet adamlığı mesleklerinin kapsamı dışında kalan siyasi sorunlara bir bakış açısı kazandırdı.

Ortaçağda Avrupa'nın bütün küçük prenslerinin Merlinleri vardı, birçok durumda Devletin gerçek yöneticileri olan bilge yaşlı adamlar. Açıktır ki, bu danışmanlar ortak bir amaç ile birbirlerine bağlanmış olsalardı, kolektif güçlerinin hatırı sayılır derecede olacağı açıktır. Ve onlar, bilinmeyen filozofların gizli topluluğunda, Avrupa'nın taçlarını güçlü bir satranç tahtası üzerinde hareket ettirerek birbirine bağlıydılar. Bu çaptaki adamlar imparatorluğun mutasyonlarını meydana getirirler. Devrimlerin sıradan insanlarla başladığı genel kanıdır, ancak bu doğru değildir; hayırseverler her zaman kamuoyunu yönlendirir ve yönlendirir.

Yüzyıllar boyunca Nostradamus'un kehanetleri dünya üzerinde güçlü bir güç uygulamaya devam etti.
dünyanın siyasi kaderi Avrupa'nın çoğu diline çevrildiler; Birinci Dünya Savaşı döneminde sık sık alıntılanmış ve yeniden basılmıştır; ve İkinci Dünya Savaşı'nda hem Mihver Devletler hem de Müttefik güçler amaçlarına hizmet etmesi için Nostradamus'tan çeşitli şekillerde alıntı yapmışlardır.

Nostradamus, büyük birliğin ya da dünya güçleri meclisinin gelişini dünyanın geleceğinin daha büyük resminde gösterir. Bu birlik, barışın tek insan umudu, uluslar arasındaki rekabete tek çözüm olmaktır. Bu ligin oluşumu, insan ırkının yeni yaşamını başlatır, sonunda insanın biçimlendirildiği mülke girmesine izin verecektir.

Machine Translated by Google

Barbarlık, dünya uygarlığının başlamasıyla sona erer. Cicero'ya göre medeni olmak, insanların birlikte uyumlu ve yapıcı bir şekilde yaşayabilecekleri, herkesin iyiliği için birleşebilecekleri kişisel ve kolektif davranış durumuna ulaşmaktır. Bu tanıma göre, hiçbir zaman medeni olmadık. Kültürlü bir vahşet durumunda var olduk.

Nostradamus'un vaadi özellikle bu zor yıllarda anlamlıdır; çünkü o bize temin eder ki milletler topluluğu bir gerçeklik haline gelmektir.

Yüzyıllar boyunca ütopyayı tasavvur eden adamlar, henüz doğmamış çağlara aittir, doğal felsefe ilkelerinin hükümet sorunlarına uygulanacağı ve toplumsal ikilemlerin şimdi pratik olarak adlandırılan çözümler için incelenecektir.

Machine Translated by Google

Sir Thomas More, yaklaşık dört yüz yıl önce, felsefi bir devlette insanın sosyal durumunu ortaya koymak için bir masal yazdı, ancak dünya tüm noktayı o kadar tamamen kaçırdı ki, "Ütopya" kelimesinin kendisi bugün bile eş anlamlıdır. iyimser ama pratik olmayan reform idealleri. ... İtalyan bir filozof olan Campenella, büyük trajedi hakkında, pratikte diğer her konu bir bilime indirgendiği için yalnızca devlet adamlığı konusunun ihmal edildiğini yazmıştı.

Hükümet yetkililerinin, bilgi ve zindeliği belirlemek için sınavdan sonra seçilmeleri gerektiği konusunda ısrar etti .... Boccalini, Ütopya edebiyatına daha fazla katkıda bulundu ve Andreae, "Görülmediği için insanlar yok oluyor" temasıyla onu Hıristiyanlaştırmaya çalıştı.

Dünyanın en iyi bilinen ve en az okunan edebi yapımlarından biri Sir Thomas More'un Ütopya'sıdır . 1478-1535, zamanının siyasi yozlaşmasından büyük zarar görmüş bir adam tarafından bestelenmiştir; Yüksek bir görevde bulunan More, genellikle Devletin komploları olarak adlandırılan bu entrikaları iyi tanıyordu.

More bir Platoncu olarak da kabul edilmelidir; çünkü Ütopya'nın tüm çerçevesi Platon'un Devlet'inden ödünç alınmıştır ve kitap baştan sona ideal Devletle ilgili Platoncu ideolojiyle doludur. Kral VIII. Henry'nin politikalarına saldıran ince örtülü bir hiciv altında, işte o zaman insanları siyasi kusurlarını düzeltmeye çağıran başka bir ses var.

Ne yazık ki, More'un kitabının hemen başarısı, Kral'a ve Kral'a saldırmasından kaynaklanıyordu. önerdiği çözüm yollarına ilişkin herhangi bir ciddi düşünceden ziyade, genel olarak hükümet.

Ütopya'da More , felsefi ve politik inancını, felsefi bir devlette insanın sosyal durumunu ortaya koyan bir masal biçiminde sunar. Dünya, More'un vurgulamaya çalıştığı noktanın tamamını o kadar gözden kaçırdı ki, "Ütopya" kelimesinin kendisi, iyimser ama pratik olmayan reform idealleriyle eşanlamlı hale geldi.

Sir Thomas More, zamanından yüzyıllar önceydi, bu onun takdir edilememesi için yeterli bir sebepti. Üstat Platon ile birlikte, daha doğmamış çağlara, insanların şimdi pratik olduğunu düşündükleri ikilemleri incelemekten yoruldukları zamana ait olan More, şimdi pratik olmayan çözümlere yönelecek.

Önemli bir Ütopyacı, aynı zamanda güçlü Platonik eğilimlere sahip bir İtalyan filozof olan Tommaso Campenella, 1568-1639'du. Campenella, yıllarının bilgeliğinden güneş şehri Civitas Solis'i besteledi.
Bu çalışmada, doğal felsefe ilkelerini hükümetin sorunlarına uygulamak için olağan ilgi alanlarından - bilim, matematik ve din - ayrıldı. İnsanların, sadece hırs sanatlarında yetenekli beceriksiz politikacıların kaprislerine bırakılmaya devam eden devlet adamlığı dışında, hemen hemen her öğrenme dalını bir bilime indirgemelerini büyük bir trajedi olarak görüyordu.

Ne yazık ki, Campenella zihnini çağdaş dünyasının kalıplarından tamamen kurtaramadı, bu nedenle idealleri karışık ve tamamen tutarlı değil. Hükümeti, her insan kendi başına kendi kendini yönetene kadar katlanılması gereken bir tür gerekli kötülük olarak gördü. Birey, ahlaki erdemlerin uygulanmasından aciz olduğu ölçüde, kendisini kendisinden ve başkalarını akılsız eylemlerinden koruyan yasalara tabi olmalıdır. O halde yaşamın temel amacı, kişisel karakterin mükemmelliği ile kendini hükümetin tahakkümünden kurtarmaktır.

Campenella, mükemmel Devleti, insanların Devletin tüm özelliklerini paylaştığı, her birinin eyleminin değerine göre az ya da çok aldıkları bir tür komünist topluluk olarak tasavvur etti. Devletin yayılmayı kontrol etmesi gerektiği teorisinin uygulanması biraz güçtür, ancak tüm erkeklerin eğitimlerinin bir parçası olarak askeri eğitim almaları gerektiği konusundaki tavsiyesi mevcut beğeniyi karşılayacaktır. Hükümet yetkililerinin, bilgi ve uygunluğu belirlemek için bir sınavla seçilmesi ve terfinin yalnızca liyakate göre ve siyasi müdahale olmaksızın yapılması gerektiği konusunda ısrar etti. Bu görüş kesinlikle Platoncudur ve doğal olarak Platon'un kendi halkı üzerinde uygun hükümdar olarak filozof-kral anlayışına götürür.

Campenella , Güneş Şehri'nin uygun bir dünya hükümetinin felsefi bir vizyonu olmasını amaçlamış olabilir ya da o sırada Napoli Şehri için yeni bir anayasanın temelini oluşturmaktan başka bir şey yapmamış olabilir. özgür bir şehrin mülkü. Campenella'nın daha büyük Platonistlerin güzelliği ve idealizminden yoksun olduğu da söylenir ve bu muhtemelen doğru olsa da, kitabı kendi zamanının hastalıklarına tanıktır ve bize işaret ettiği kötülüklerin çoğunun varlığını sürdürdüğünü hatırlatır. düzeltilmemiş.

Machine Translated by Google

1613 yılında, yetmiş yedi yaşındaki Trajano Boccalini, kiralık katiller tarafından yatağında boğularak öldürüldü. En azından bu bir hesap. Başka bir tarihçi tarafından kolikten öldüğü bilgisini alıyoruz. Üçüncüsü, kum torbaları ile vurulmasının bir sonucu olarak ölümünü anlatıyor. Her neyse, öldü. Ve Trajano'nun sonunun, zamanının zaaflarının esprili bir anlatımı olan Ragguagli di Parnaso adlı yayınladığı bir kitaptan kaynaklandığına inanılıyor .

Bu kitabın 77. bölümünün başlığı "Dünyanın Genel Bir Reformu"dur. Diğer Ütopyalılar gibi, Boccalini de politik kötülüklere ve bunların düzeltilmesine işaret etmek için bir fabl kullanmıştır: Işık ve hakikat tanrısı Apollon, insanlar arasında artan sayıda intihar vakası karşısında dehşete düşer. Bu nedenle, insan ırkının durumunu incelemek için tüm zamanların en bilge filozoflarından oluşan bir komite atadı. Bu adamlar Apollo'ya ayrıntılı bir hesap ve çok sayıda tavsiye getirir. Koruyucu tarifelerden özel borçlardaki tefeciliğe kadar, modern hükümetin neredeyse tüm kötülükleri dahildir. Komitenin ulaştığı nihai sonuç, insan sorununun acı ve felaketi içeren uzun bir süreç dışında çözülemeyeceğidir. Acil bir çare olarak yapılabilecek en iyi şey lahana fiyatını düzenlemekti - bu, yeterli bir kamuoyu gücü veya iktidar yerlerinde yeterince büyük bir lobi tarafından savunulmayan tek madde gibi görünüyordu.

Boccalini'nin hicvi, Gül Haç Cemiyeti'nin ilk yayınlanmış bildirisini oluşturduğu için önemlidir. Öncelikle kötülüklerin tanınması gerektiğine işaret eder; o zaman halk, bu kötülüklerin düzeltilmesinde uygun sorumluluğu üstlenecek şekilde eğitilmelidir; ve son olarak, kamuoyu, Devletin reformunu zorlamalı ve politikacıların hırslarını frenlemelidir. Bu, 17. Yüzyılın açılış yıllarında ciddi bir bildiriydi. Boccalini'nin hayatına mal olması şaşırtıcı değil.

17. yüzyılın başlarından kalma bir Alman Lüteriyen ilahiyatçısı olan Johann Valentin Andreae, Ütopyacılara payını veren bir sonraki kişiydi. Andreae'nin statüsünü tanımlamak zordur, ancak genellikle en azından büyük Gül Haç Manifestosunun editörü ve Christian Rosencreutz'un Kimyasal Evliliği'nin yazarı olduğuna inanılır. Bu nedenle, Quest'in büyük emirlerinden biriyle bağlantılı olduğunu güvenle varsayabiliriz.

Andreae'nin Ütopya edebiyatına katkısı Christianopolis veya İsa'nın Şehri'dir. İngiliz okuyucuların neredeyse hiç bilmediği bu eser, büyük ölçüde Plotinus'un fikirlerinden geliştirilmiştir. Christianopolis , Hıristiyanlaştırılmış Platonopolis'tir. Yazarı, uzun beyaz sakallı ve katı bir Lüteriyen ahlakı olan sessiz bir bilgindi. Onun Christianopolis'i bir ahlak ve zevk anıtıdır, ancak katı ortodoksluğunun altında Andreae geniş görüşlü bir adamdı. Şehri bilgeler tarafından yönetilir ve tüm sanat ve bilimlerle zenginleştirilmiştir; yoksulluk yoktur. Vatandaşlar mutlu çünkü her biri görevini insan hayatının onurunu anlayarak motive ediyor.

Bana göre, Christianopolis'i harika bir kitap yapan değerlerin saygınlığıdır . Akıllıca yaşamak için, erkeklerin şimdiki iyiye ve gelecekteki iyiye katılma duygusuna sahip olmaları gerekir. Yaşamak için bir sebep olmalı.
Herkesin anlayabileceği, ortak bir kutsama nesnesi olacak kadar hayati ve asil bir amaç olmalıdır. Andreae, eski kitabının ilginç ifadesiyle bize tekrar tekrar, "İnsanlar vizyonsuzluktan mahvolur" diyor.

Tüm masalların ustası Sir Francis Bacon'a, Ütopyaların vizyonunu üstün sanatla birleştirmek kaldı. Bacon'ın Yeni Atlantis'inin yarım kalması felsefi bir felakettir . Yoksa yarım mı kaldı? Söylentiye göre kitap aslında tamamlandı ama çok fazla şey anlattığı için hiçbir zaman tam olarak yayınlanmadı. Bacon'ın masalının son bölümlerinin, siyaset dünyasında ideal bir ulusa ulaşmak için binlerce yıldır çalışan gizli toplulukların tüm modelini ortaya koyduğu söylenir.

Bu konuyla ilgili iki eski nüshayı inceledim ve çok kışkırtıcı buldum; ancak, çalışmanın gerçekten yayınlanmış kısımlarında dikkate almaya değer bu kadar çok şey varken, Lord Bacon'ın gizlemek zorunda kaldığı şeyi tartışmak daha az anlamlı olabilir.

Machine Translated by Google

11 GİZLİ TOPLUMUN AMACI

Bacon'ın Yeni Atlantis'indeki gizli bir topluluğa yapılan bir gönderme , Meçhul filozoflar Derneği'nin ilanından pek de az değildir, ancak üç yüz yıldır fark edilmemiştir. ...
Bu masal, Gerçeğin Işığı olan malı ile Amerika ile aynı olduğu ilan edilen Atlantis ile ticaret yapan Barış Oğlu anlamına gelen Bensalem ülkesine aittir. ... Her şey, insan imparatorluğunun sınırlarının genişletilmesinin, felsefenin ve bilimlerin mükemmelliği için Doğa tarafından özel olarak ayrılmış bir alan olan kendi kıtamızda kurulması gerektiğinin Sir Francis Bacon'un rüyası olduğunu gösteriyor.

Sir Francis Bacon'un yazıları genellikle üç başlık altında toplanır: profesyonel, edebi ve felsefi. Bu grupların her biri çeşitli önemli eserler içermektedir. Ancak Lord Bacon'ın aklı, zevki ve inancı en iyi onun felsefi yazıları aracılığıyla ortaya çıkar. Bu grupta kesinlikle felsefi olan eserler, bilimlere yönelen eserler ve yine de tüm bilgi dallarına ilişkin kanaatleri özetleyen diğerleri yer alır.

Lord Bacon'un etik katkılarından muhtemelen en dikkat çekici olanı, onun başlıca felsefi üretimi olan Instauratio Magna'ya bir tür açıklama oluşturan Yeni Atlantis adlı fragmandır. Bacon'a göre öğrenmenin büyük kısmı, bilginin insan durumunun gerekliliklerine uygulanmasıydı. Endüktif sistemine Evrensel uygulama verilmesi durumunda sonuçları tasavvur etmesi doğaldı.

Yeni Atlantis ilk olarak 1627'de, on yüzyıldaki bir doğa tarihi olan Sylva Sylvarum'un bir tür eki olarak yayınlandı. Başlık sayfasında meraklı bir tasarım var. Karanlık bir mağaradan bir kadın figürü çizen Zamanı temsil eden eski bir yaratık figürünü gösterir. Anlamı açıktır: Zamanla, gizli gerçek ortaya çıkacaktır. Bu figür, Görev Nişanı'nın en ünlü mühürlerinden veya sembollerinden biridir. İçinde insanın dirilişinin ve ilahi teolojinin iade edilmesinin tüm vaadi vardır.

Yeni Atlantis , Lord Bacon'un kayıtlı yaşamı boyunca yayınlanmadı. Ölümünden sonraki yıl, Lord Hazretlerinin papazı William Rawley tarafından yayınlandı. Bu adam Bacon'ın yakın arkadaşıydı ve
Bacon'ın belgelerinin çoğu Rawley'e emanet edilmişti. Bacon'ın kişisel karakterine ve felsefi güçlerine duyduğu hayranlıkla, efendisinin ayaklarına gömülme arzusunu dile getirdi ve dileği yerine getirildi.

Rawley, Bacon'un Yeni Atlantis'ine yazdığı önsözde şöyle yazar: "Bu fabl, Lordum, doğayı yorumlamak ve büyük ve harika eserler üretmek için kurulmuş bir kolejin bir modelini veya tanımını burada sergileyebilmesi için tasarladı. , insanların yararına; Süleyman'ın evi veya altı günlük çalışma koleji adı altında."

Altı günlük çalışmanın koleji, elbette, sanat yoluyla doğanın mükemmelliğine ince örtülü bir referanstır. Tekvin'de verilen hesaba göre, altı gün, doğal dünyanın var olduğu yaratılış günleridir. Tanrı Evreni altı sembolik günde yarattığı gibi, insan da sanatla--
yani felsefe, altı felsefi adım aracılığıyla kendi mükemmelliğinin koşulunu yaratmalıdır.

Kolej gizli okuldur - bilge adamın tüm sanat ve bilimlerin öğretildiği "evi"dir.
materyalist bir yoruma göre, ama ilahi bir neden anlayışına göre.

Rawley, Lord Hazretlerinin niyetinin, Yeni Atlantis masalını ikinci bir bölümle tamamlamak, İdeal Devlet ya da bilgeler topluluğu yasalarını içermek olduğunu belirtti. Bacon'ın yazılarını mükemmelleştirme sürecinde sayısız taslak hazırlamak adeti olduğundan, ikinci bölümün en azından ana hatlarıyla mevcut olması muhtemeldir; ama Rawley, Lord Hazretlerinin edebi biçimde mükemmelleştirmediği bölümü yayınlamayı uygun görmezdi.

Yeni Atlantis'in ikinci bölümünün var olduğu Avrupa'nın gizli cemiyetleri arasında iyi bilinmektedir. Süleyman'ın evinde, felsefi imparatorluğun valilerinin armalarının ve armalarının sergilendiği büyük bir odanın tanımını içerir. Bu nedenle yazılar bastırılmış olabilir, çünkü bu armalar ve silahlar, gizli tarikatla ilişkileri açıkça ilan edilmiş olsaydı, Sir Walter Raleigh gibi zulme maruz kalabilecek gerçek kişilere aitti.

Yeni Atlantis masalı, Peru'dan Çin ve Japonya'ya giden bir geminin ters rüzgarlarla rotasından çıkmasıyla başlar. Gemidekiler aylar sonra açlık ve hastalıktan ölümle karşı karşıya kaldılar.
Yardım için Tanrı'ya dua ettiler ve duaları yanıtlandı; gemi sonunda büyük bir adanın güzel limanına geldi.

Machine Translated by Google

bilinmeyen bir diyarda şehir. Burada denizciler misafirperver bir şekilde karşılandı ve bazı formalitelerden sonra karaya çıkmalarına izin verildi; ve şehrin harikaları daha sonra onlara açıklandı.

Bacon'un başyapıtı Novum Organum'un başlık sayfası iki sütun arasında küçük bir yelkenli gemiye sahiptir. Bu sütunlar, denizin batı sınırını belirleyen Cebelitarık Boğazı olan Herkül'ün sütunlarıdır. Küçük gemi bilimdir, eski dünyanın sınırlarından evrensel bilginin bilinmeyen denizine yelken açar. Bu, sonunda Bilge Adamın Şehrine sığınan gemiyle aynı değil mi?

Yeni Atlantis , altı günlük çalışmanın kolejinin ihtişamını anlatıyor. Burada bilgeler, nazik bir öğrenme topluluğu içinde bir arada yaşadılar. Bilge adamlardan biri aşağıdaki açıklamayı yapar:
Dua:
"Göklerin ve yerin Tanrısı Rab; Yaratılış eserlerini ve onların sırlarını bilmelerini ve (insanların nesillerine göre) ayırt etmelerini, Cemiyetimizden olanlara lütfunu lütfettin. ilahi mucizeler, tabiat eserleri, sanat eserleri ve her türlü sahtekarlık ve yanılsamalar."

Gizli bir düzene yapılan bu göndermenin nasıl olup da bu kadar uzun süre fark edilmeden geçtiğini anlamak güç. Meçhul Filozoflar Cemiyeti'nin ilanından daha az değil.

Bilge Adamın Şehri'nin bulunduğu ülkenin adı Bensalem'di; bu, Barışın Oğlu anlamına gelir.
Bensalem dünyanın her yeri ile ticaret yaptı, ancak altın, gümüş, mücevher, ipek, baharat veya başka herhangi bir maddi mal için değil; onun malı Gerçeğin Işığıydı. Ticaret yapılan ülkeler arasında Amerika ile aynı olduğu ilan edilen Atlantis de vardı.

Süleyman'ın evinin kolejinin, dünyanın tüm ulusları arasında elçileri, temsilcileri ve temsilcileri vardı, böylece sanat ve bilimdeki tüm keşifler onun tarafından bilinebilirdi. Büyük kütüphanelerde, tüm faydalı kayıtlar, gelecek çağların hizmetine sunulmak üzere saklandı.

Kitap, Süleyman'ın evinin Babalarından birinin verdiği uzun bir konferansla sona eriyor. Bu büyük devlet adamı, kardeşliğin çalışmalarını , ilim kapılarının üzerine ve tüm alimlerin, bilim adamlarının ve filozofların kalplerine pekala yazılabilecek olan şu muhteşem açıklamada özetledi: şeylerin sebepleri ve gizli hareketleri ve insan imparatorluğunun sınırlarının mümkün olan her şeyi etkilemesi için genişlemesi."

Bilgelerin babası daha sonra laboratuvarları, rasathaneleri, madenleri ve hastaneleri tanımladı; ve elementlerin kontrol edilebileceği çeşitli motorlar ve icatlar ve Doğanın sırları keşfedildi.
Bitkilerin çalışıldığı bahçeler ve insanların alışkanlıklarını araştırabilmeleri için kuşlar ve hayvanlarla dolu parklar vardı. Sürüngenler, böcekler ve balıklar bile düşünüldü ve kullanımları sınıflandırıldı.

Her türlü ilaç damıtılıp birleştirildi ve mekanik sanatlar,
Doğa kanunları.

Parfümler, tatlar, sesler, müzik ve olağanüstü akustik cihazlar yardımıyla insanın duyularının çalışıldığı evler vardı.

Ve sadece aldatmaların kaydedildiği evler vardı, böylece insanların aldatılabileceği yöntemler bilinebilir ve incelenebilirdi.

Felsefi şehirde tüm insanlar zevklerine ve yeteneklerine göre istihdam edildi ve her biri kendi yolunda yararlı bilgilerin toplamına katkıda bulundu. Nadir ve mükemmel icatların korunduğu müzeler ve insan ırkının gelişmesine katkıda bulunmuş büyük adamların heykellerini içeren galeriler vardı. Heykellerden biri Kristof Kolomb'a aitti; adama başka

ekmeği kim icat etti.

Anlatım, editörün geri kalanının mükemmel olmadığı sözüyle aniden sona erer.

Eksik olan kısım, felsefi bir devletin yasalarını tanımlayacak olan kısımdır. Bu yasaların, hikayenin bütün modeli gibi, Platon'un bilgelerin yönetimi için ortaya koyduğuyla aynı olduğunu varsaymak güvenlidir.

Her şey altı gün kolejinin İstanbul'da inşa edilmesinin Bacon'ın hayali olduğunu gösteriyor.
Amerika, felsefenin ve bilimlerin mükemmelliği için Doğa tarafından özel olarak ayrılmış bir alan.

Bu hayalin bir kısmı gerçekleşti. Bu topraklarda dünyanın gördüğü en büyük laboratuvarlar, gözlemevleri ve araştırma kurumları bulunmaktadır. Atomların ve elektronların gizemlerini araştırıyoruz ve amaçlarımıza hizmet etmesi için göksel ateşi, elektriği getirdik.

Geriye sadece bilimi felsefeyle taçlandırmak kalıyor. Biz öğrenmenin iç kısmını mükemmelleştirdikçe, insan toplumunda felsefi imparatorluk ortaya çıkacaktır.

Machine Translated by Google

Meksika bölgesinde o sırada var olan uygarlık dünyadaki en gelişmiş uygarlıktı...
Antik Mayaların en az yüz şehirde devasa kamu binaları ve gözlemevleri vardı ve bunlar geniş asfalt otoyollarla birbirine bağlıydı. Hükümdarlar halkın ortak mutabakatı ile seçilirdi. Mayalar, beş yüz yıllık sürekli bir barış için dünya rekorunu elinde tutuyor; bu, mal değişimi için hiçbir parasal simgeye veya para birimine sahip olmamalarına bağlanmıştır.
Onlarınki, demokrasi rüyasının mükemmelleştirilmesi için ayrılmış bir kıtadaki ilk demokratik Devletti.
... Beyaz adamın gelişinden çok önce, insan eşitliği, insan işbirliği ve ibadet özgürlüğü ruhu burada yeşermişti.

Günümüzün arkeologları sürekli olarak Maya uygarlığının devasa kalıntılarını incelerken, Amerika kıtasının bu eski kültürünün karmaşık bir geniş asfalt otoyol modeliyle birbirine bağlı en az yüz şehri içerdiğini biliyoruz. Dilleri, kesin bilginin ifadesine uygundu.

Yucatan , Guatemala ve Honduras ormanlarında kayıp bir uygarlığın harap olmuş şehirleridir.
Kolomb'un yolculuğundan bin yıl önce Kuzey Amerika kıtasında gelişti.

Stuart Chase şu gözlemi yaptı:
Hıristiyanlık döneminde, Maya uygarlığı yeryüzünde var olan en gelişmiş uygarlıktı.

İspanyol fetihlerinin ilk yıllarında Maya yazılarının ve tarihi kayıtlarının toptan yok edilmesinden dolayı Mayalar, kökenleri, tarihleri, dinleri veya kültürleri hakkında çok az şey bilinmektedir. Binalarının devasa kalıntıları ve büyük taş tabletler; ama bunlar henüz deşifre edilmemiş bir dilde. Fiziksel kanıtlardan ve maddi kalıntılardan, Mayaların imparatorluğunun çok geniş bir alana yayıldığını biliyoruz; En az yüz şehir, karmaşık bir geniş asfalt yol düzeniyle birbirine bağlıydı.
Mayaların sanatının yeteri kadarı, onlara yaratıcı estetik alanında yüksek bir yer kazandıracak kadar hayatta kaldı; ve masif taş ve alçı binaları, gelişmiş bir arkitektonik bilgisine sahip olduklarını kanıtlamaktadır. Sanat çalışmaları için gözlemevleri vardı ve son derece doğru bir takvim geliştirdiler. Çinlilerden daha karmaşık olan yazı dilleri, kesin bilginin ve en rafine zihinsel ve duygusal reflekslerin ifadesine uygun bir türdür.

Kendi efsanelerine göre Mayalar kültürel üstünlüklerini denizden bir yılan salı üzerinde çıkan gizemli yaşlı bir adama borçluydu. Çeşitli kabileler arasında bu adamın farklı isimleri vardır, ancak en çok Meksika bölgesinde kendisine verilen unvanla tanınır. Burada ona Quetzalcoatl adı verildi. Doğudan, çok renkli kayaların diyarından geldiği söylenir. Quetzalcoatl yanında haç sembolünü taşıyordu. Adı "tüylü yılan" veya "Quetzal kuşunun tüyleriyle kaplı yılan" anlamına gelir.

Tüylü Yılan, Orta Amerika halkına tüm faydalı sanatları öğretti ve onları bir
mükemmel bir uygarlığın ilkel hali. Onlara tarım, mimari, tıp, bilim, dil, din ve devlet adamlığı öğretti. Kızılderili kabilelerinin uygarlığını gerçekleştirdikten sonra, bir süre onları iyiliksever bir rahip-kral olarak yönetti. Sonra deniz kıyısına döndü, yılan salını çağırdı ve sonra ulusunu yönetmek için uzak bir günde geri dönme vaadiyle doğuya doğru yüzdü.

Cortez Meksika kıyılarına ulaştığında Aztek Kralı Montezuma, Meksika'nın tüylü tacını taşıyan devlet habercilerini gönderdi. Güvenilir Aztek, Cortez'in Quetzalcoatl olduğunu düşündü.
döndü ve tahtı hemen teslim etmeye hazırdı!

Maya İmparatorluğu, Amerika'da geliştirilecek en yüksek uygarlıktı. Ayrıca ilk oldu
Büyük demokratik Devlet, demokrasi rüyasının mükemmelleştirilmesi için merakla ayrılmış bir kıtada.

Bildiğimiz kadarıyla, Mayaların hükümdarları kalıtsal değildi, halkın ortak anlaşmasıyla yaşam için seçildiler. Akıllıca yönetmiş ve rahip-kralların klasik gereklerini yerine getirmiş görünüyorlardı. Rahipliğin kendisi güçlüydü ama yardımseverdi, öğrenmeye verilmişti ve sanat ve bilimlerin koruyucusuydu. Din, bir monoteizmden, yani güneşte oturan bir Yüce İlke'ye ibadetten oluşuyordu.

Machine Translated by Google

Tanrı'nın yanında, bir tür Mesih olarak kabul edilen, acı çeken, ölen ve yeniden dirilen Tüylü Yılan'a özel bir hürmet verildi. Quetzalcoatl efsanesi, Mısır, Keldani, Yunanistan'da olduğu gibi ve ilk Hıristiyan Kilisesi tarafından ifade edildiği gibi, ölmekte olan Tanrı mitiyle çok paraleldi.

Mayalar savaşçı bir halk değildi ve doğaları gereği zalim ya da barbar olduklarına dair yaygın inanış için hiçbir destek yok. Tanrılarının sunaklarında yalnızca çiçek ve meyve sundular; ve insan kurban etme, imparatorluğun çöküşüne ve daha az gelişmiş kabilelerin egemenliğine kadar değildi ve o zaman sadece ender durumlarda uygulandı.

Mayaların sürekli barış için dünya rekorunu elinde tuttuğuna inanılıyor. Beş yüz yıl boyunca diğer kabilelerle savaş veya iç çekişmeler olmadan çok güçlü bir ulus olarak geliştiler.

Mayaların ulaştığı yüksek uygarlık, esasen onlara Quetzalcoatl tarafından verilen yasalara bağlıydı.
Bu yasalara uydukları sürece gelişmeye devam ettiler. Ne yazık ki, yasal kodlarının tam bir kaydına sahip değiliz, ancak Devletlerinin temelinde yatan olağanüstü ilkelerin birkaçını biliyoruz.

Maya ulusu, gelişmiş bir toplumsal düzen biçimi altında yaşayan kolektif bir topluluktu.
Tüm mallara ortak olarak sahip oldular ve üretimlerinin faydalarını eşit olarak paylaştılar. Hiçbir paraya veya herhangi bir parasal sembole sahip değillerdi; ve bu para eksikliğinin, beş yüz yıllık barışlarından kısmen sorumlu olduğu ileri sürüldü.

Onlara göre tekerlek ölümün simgesiydi ve hiçbir zaman herhangi bir mekanize sanayi geliştirmediler. Her biri devletini korumak için mallarının bir kısmını verdi ve bu katkı kamu binaları, parklar, okullar ve kamu sporu yerleri inşa etmek için kullanıldı.

Yoksulluk yok gibi görünüyor ve suç varsa da çok az. Hapishaneleri veya başka hapsedilme yerlerini düşündüren hiçbir bina bulunamadı.

Mayalar misafirperver, kibar, nazik ve çalışkandı; şehirleri her şekilde güzeldi;
halk ruhluydular, iyi yönetiliyorlardı ve zamanlarının düzenine göre yüksek eğitimliydiler.

Halkın dinsel mizacını, günümüze ulaşan kalıntılardan öğrenebilmek mümkündür. Amerika'nın tüm Kızılderililerinde, dini hoşgörüsüzlüğün tamamen kavrayışlarının ötesinde olduğu ortaktır. Her insanın dinine kendi özel inancı olarak bakarlar ve eğer onun ihtiyaçlarına uygunsa, diğer tüm sağduyulu insanların saygısını hak eder.

Böylece cömert ve aydınlanmış bir yaşam tarzının arketipinin Amerika kıtasının ortak mirasının bir parçası olduğunu görüyoruz.

Mayaların uyguladığı daha basit erdemlerin çoğunun Kuzey ve Güney Amerika'da yaşayan diğer kabileler tarafından da paylaşıldığını belirtmekte fayda var. Kuzey Amerika Kızılderilileri, Mayaların ulaştığı yüksek kültüre hiçbir zaman ulaşamasalar da, hepsi demokratik bir geleneğe göre yaşadılar. Tüm kabilelerin üyeleri yaşlılarına bakar, dul ve babasızlara bakar ve bazı kabile üyeleri diğerini sömürmeye kalkıştığında ender durumlarda ciddi şekilde cezalandırılırdı. Kabile hükümeti, daha yaşlı ve daha bilge bir konseye yatırıldı ve ortak iyi ile ilgili tüm meseleler, hakemlik ve çözüm için onlara sunuldu.

Suç neredeyse bilinmiyordu.

Çoğu kabile göçebe olduğundan, kabileler arası bakış açısı geliştirme fırsatları çok azdı ve bu nedenle
Kabileler arasında kayda değer bir çekişme vardı, ancak savaşlarında bile, Kuzey Amerika Kızılderilileri yiğitliğe saygı duydular ve şövalyeliği belirgin bir dereceye kadar geliştirdiler.

İlk Milletler Cemiyeti, Kuzeydoğu Amerika'nın Büyük Göller Kızılderilileri arasında kuruldu.
Önce beş kabile, daha sonra yedi kabile, hayatı Longfellow'un şiiri Hiawatha'da bize miras kalan parlak Hintli lider Büyük Tavşan'ın liderliğinde birleşti . Yedi ulustan oluşan birlik başlangıçta savunma amaçlıydı, ancak aynı zamanda kabileler arası anlaşmazlıkları çözmede de faydalıydı. Yerli zihinlerin, halklar arasındaki anlaşmazlıkların açık çekişme yerine hakemlik yoluyla çözülmesi durumunda daha uzun, daha güvenli ve daha mutlu yaşadığını basit bir şekilde keşfetmesinin sonucuydu.

Peru İnkaları, Amerika'da imparatorluk inşa etmede Mayalardan sonra ikinci sıradadır. İnka toplulukları da işbirlikçiydi ve bu köylerin çoğu hala And Dağları'nın uzak ve daha az erişilebilir yüksek topraklarında varlığını sürdürüyor. Bunlar, topraklarımızda 1929'da başlayan bir dünya bunalımı olduğunu asla öğrenemeyen tek medeni topluluklardı.

Amerika kıtasında kök salmış, uzun ve seçkin bir gelenektir.
işbirliği ve uluslararası bakış açısı doğrultusunda savaş sonrası dünyada liderlik.

1776'da on üç koloni tarafından kurulan demokrasi, ilk Amerikan demokrasisi değildi. En azından
beyaz adamın gelişinden iki bin yıl önce, insan eşitliği ruhu, insan işbirliği ve ibadet özgürlüğü burada gelişti.

Machine Translated by Google

13 BACON'S SECRET TOPLULUĞU AMERİKA'DA KURULDU

Gizli bir yeminle dünya demokrasisi davasında çalışmaya bağlı insanlar, Amerikan kolonilerinde yeni bir yaşam biçiminin köklerini ekmeye karar verdiler. Kardeşlikler gizlice buluşmak için kuruldu ve sessizce ve gayretle Amerika'yı özgür bir dünyada liderlik kaderine şartlandırdılar. ... Benjamin Franklin, bilinmeyen filozofların atanmış sözcüsü olarak Sömürge siyasetinde muazzam bir psikolojik etki yaptı; yasa koymadı, ama sözleri yasa oldu.

Batı Yarımküre'nin KOLONİZASYONU , büyük ölçüde yeni dünyanın muhteşem hazinelerini yağmalama arzusuyla motive edildi. Altın ve gümüş hazineleri ve mücevherlerle kaplı saraylar efsanelerinin önderlik ettiği kaşifler, genellikle kendi keselerinden finanse edilen, bazen de Devlet tarafından sübvanse edilen seferler düzenlediler. İspanyollar, zenginlik arayışlarında en başarılı olanlardı; diğer maceracıların çoğu çok az kazanç sağladı ve çok acı çekti; ve kısa süre sonra, yeni dünyada kazanılacak büyük bir ödülün yalnızca ayık kolonizasyonla elde edilebileceği ortaya çıktı.

Hıristiyan inancının yayılması için Batı Yarımküre bakir topraklar teklif etti. Conquistadores ile birlikte, pagan kabileleri ve ulusları eski dünyanın inancına dönüştürmek için istekli rahipler geldi. Yeni İspanya'da kutsal bir engizisyon kuruldu ve on binlerce Kızılderili, ölümsüz ruhlarının iyiliği için işkence gördü ve öldürüldü. Mayaların kütüphanelerinin yakılması ve tarihi kayıtlarının yok edilmesi rahiplerin şevkinden kaynaklanıyordu.

Bu güne kadar, Conquistador Montejo'nun evi olan Yucatan yarımadasında Merida'da duruyor. Bu evin kapısının üzerinde bu İspanyol maceracının hanedan kolları var. Kalkan ve arma, işkence görmüş ve köleleştirilmiş Maya Kızılderililerinin başlarında duran İspanyol askerleri tarafından destekleniyor.

Amerika'nın doğal avantajlarına ve kaynaklarına ilişkin makul ölçüde doğru hesaplar, Batı'nın yeni topraklarını açan kaşifler ve maceracılar tarafından zamanında geri getirildi ve ancak o zaman Avrupa ulusları, yeni edindikleri sömürgelerinin fiili gelişimini ciddi bir şekilde gözden geçirdiler. imparatorluklar. Fransızlar, Hollandalılar ve İngilizler, Atlantik kıyısı boyunca kalıcı yerleşimler kurma programlarına girdiler. İngiliz programı Sir Francis Bacon'un yönetimi altındaydı ve bu girişime amaç veren onun dehasıydı.

Bacon, felsefi imparatorluğun kurulması olan büyük hayalini gerçekleştirmek için uygun ortamın bu yeni dünyada olduğunu çabucak anladı. Bacon'ın yalnız bir eli oynamadığı unutulmamalıdır; Üyeleri arasında zamanının en parlak aydınlarının da bulunduğu gizli bir cemiyetin başıydı. Bütün bu adamlar, bir dünya demokrasisi davasında çalışacakları ortak bir yeminle birbirlerine bağlıydılar.
Bacon'ın bilinmeyen filozoflar topluluğu, yüksek rütbeli ve geniş nüfuzlu adamları içeriyordu. Bacon ile birlikte kolonizasyon planını tasarladılar.

Gizli kanallardan, Batı Yarımküre'nin geleceğin vaat edilmiş toprakları olduğu haberi yayıldı. Burada doğru niyetli insanlar, Avrupa'yı pençesine alan dini hoşgörüsüzlük ve siyasi despotizmden kurtulmuş yeni bir yaşam tarzı inşa edebilirler.

Tarih kitapları, sömürgecilerin, her biri kendi vicdanının buyruklarına göre Tanrı'ya ibadet edebilecekleri bir yer bulmak için küçük gemilerde uzun ve tehlikeli yolculuklar yaptıklarını anlatır. Ancak hikayede tarihçilerimizin önermeye cesaret ettiğinden çok daha fazlası var.

Sömürgeciler arasında Arayış Tarikatı'na mensup olanlar da vardı, ancak kolonilerde dini çekişme patlak vermeden çok uzun sürmedi, çünkü insanlar sadece yerleşim yerlerini değiştirerek doğalarını değiştirmezler. Eski dünyanın hoşgörüsüzlüğünün çoğu, yeni uygarlığın başlangıcına musallat oldu. Bir ülkeye öncülük etmede yüksek ilkeleri korumak kolay değildi. Felsefi imparatorluğun basit varoluş mücadelesinden ortaya çıkabilmesi için çok şey yapılması gerekiyordu. Ve daha yapılması gereken çok şey var; doğru düşünme ve doğru yaşam alanında hâlâ öncüyüz.

Bacon'un gizli topluluğu, 17. yüzyılın ortalarından önce Amerika'da kuruldu. Bacon'ın kendisi vardı kendi ülkesinde hayalini gerçekleştirme umudundan vazgeçti ve dikkatini yeni dünyada köklendirmeye odakladı. Amerikan sömürgecilerinin dini hoşgörü, siyasi demokrasi ve sosyal eşitlik ilkeleriyle iyice aşılanmasını sağladı. Özenle atanmış

Machine Translated by Google

temsilcilerine göre, demokrasi mekanizması Devrim Savaşı döneminden en az yüz yıl önce kurulmuştu.

Bacon'ın gizli dernek üyeliği İngiltere ile sınırlı değildi; Almanya'da, Fransa'da ve Hollanda'da en güçlüydü ve Avrupa düşüncesinin liderlerinin çoğu, amacının geniş kalıbına dahil oldu. Bilgelerin mistik imparatorluğunun ulusal sınırları yoktu ve vatandaşları her ülkede iyi niyetli insanlardan oluşuyordu. Simyacılar, Kabalistler, Mistikler ve Gül Haçlılar keskin nişancılardı.
Bacon'un planının araçları. Bu grupların temsilcileri erken bir tarihte kolonilere göç etmiş ve uygun yerlerde teşkilatlarını kurmuştur.

Bir örnek eğilimi gösterecektir. 1690 dolaylarında, Alman Pietist ilahiyatçı Magistar Johannes Kelpius, tümü mistik ve ezoterik ayinler uygulayan bir grup takipçiyle Amerika'ya doğru yola çıktı. Pietistler Pennsylvania'ya yerleştiler ve onların lehçeleri hâlâ Lancaster ilçesinde gelişiyor. Kelpius, birkaç yıl Philadelphia'daki Fairmount Park'ta bulunan bir mağarada bir Anchorite olarak yaşadı. Pietistler yanlarında Alman mistik Jacob Boehme'nin yazılarını, büyü, astroloji, simya ve kabala üzerine kitaplar getirdiler.
Tuhaf tasarımlarla aydınlatılmış ilginç el yazmaları vardı ve ana metinlerinin adı "Kutsal Ruh Koleji'nde Okuyan Genç Öğrenciler İçin Bir ABC Kitabı"ydı. Pietistler, Hardal Tohumu tarikatını ve Vahşi Doğadaki Kadın Tarikatını yeni dünyaya getirdiler.

Kelpius zayıf bir sağlık adamıydı ve birkaç yıl sonra dini kemer sıkmanın zorlukları ve maruz kalması nedeniyle öldü. Tarikatının iç çevresi tamamen bekarlardan oluşuyordu ve bunlar öldükçe yerlerini alacak kimse yoktu; ve halkın bildiği kadarıyla, onun gizli cemiyeti hayatta kalamadı. Aslında devam etti; ancak zamanın değişmesiyle birlikte yeniden gizli temellerine geri dönerek kamuoyundan tamamen kayboldu.

18. Yüzyılın ilk yılları, Türklerin sosyal ve siyasi hayatında birçok değişikliği beraberinde getirdi.
Amerikan kolonileri. Bu zamana kadar Atlantik sahilinin çoğuna İngilizler hakimdi. Şehirler ortaya çıktı, ana ülke ile önemli ticaret gelişti ve sömürge atmosferi İngiliz kırsalındakinin küçük bir karşılığıydı.

Bu zamana kadar Avrupa'nın önemli gizli cemiyetlerinin çoğu bu ülkede iyi temsil ediliyordu. Cemiyetler, odalarında hanlar ve benzeri kamu binaları üzerinde buluşarak, eski ritüellerini tam olarak Avrupa ve İngiltere'deki modaya göre uyguluyorlardı. Bu Amerikan örgütleri, iki yarıküredeki üyelerin en güçlü sempati ve anlayış bağlarıyla birbirine bağlı olduğu Avrupa egemenliği altındaki şubelerdi. Bacon'ın ana hatlarını çizdiği program, plana göre işliyordu. Sessizce ve gayretle, Amerika kaderi için şartlanıyordu - özgür bir dünyada liderlik.

Amerika'daki gizli cemiyetlerle ilgili herhangi bir açıklama, "Birinci Amerikan Beyefendisi" olarak adlandırılan adama -Benjamin Franklin'e- saygıyı içermelidir. Dr. Franklin hiçbir zaman ülkenin Başkanı veya askeri bir general olmamasına rağmen, Amerikan bağımsızlığı mücadelesinin en önemli isimlerinden biri olarak öne çıkıyor. Sessiz, ağırbaşlı, bilgili ve nazik Franklin, mucidi olduğu kare çift odaklı gözlükler aracılığıyla sürekli değişen bir dünya için yeni bir hedef öngördü.

Tarihçiler, Franklin'in sömürge siyasetinde uyguladığı muazzam psikolojik etkiyi merak etmekten asla vazgeçmediler. Ancak bugüne kadar, gücünün kaynağının ait olduğu ve atanmış sözcüsü olduğu gizli topluluklarda yattığını fark edenlerin sayısı gerçekten çok azdır.
Franklin bir kanun koyucu değildi ama sözleri kanun haline geldi. Zavallı Richard takma adıyla Almanak'ında yaydığı sade bilgeliğin altında, bilimsel ve felsefi bir bilgi derinliği vardı.
Hem çiftçiyi hem de filozofu anlıyor ve her ikisinin de dilini konuşabiliyordu.

Benjamin Franklin, Devlet tarafından onurlandırılmak üzere Fransa'ya gittiğinde, tüm Fransız gizli tarikatlarının en ünlüsü olan Mükemmellik Locası tarafından da kabul edildi; ve kendi el yazısıyla yazılmış adı, sicil defterinde, Marquis de Lafayette'inkine yakın.

Franklin, Görev Tarikatı adına konuştu ve Amerikan Devrimi'nin ilk günlerinde onunla birlikte çalışan adamların çoğu da üyeydi. Plan işliyor, yüz elli yıl önce Francis Bacon tarafından ortaya konan programa uygun olarak Yeni Atlantis ortaya çıkıyordu.

Amerikan demokrasisinin yükselişi bir dünya programı için gerekliydi. Belirlenen saatte, insan özgürlüğü alenen ilan edildi.

Machine Translated by Google

14 WASHINGTON'UN DOĞDUĞU YILDA YAZILI BİR PEYZAJ

Sir William Hope, hem özgür insanları hem de köleleri yönetmek için kaderin başrol oynadığı bir bebeğin denizaşırı doğumunu kaydetti ve imzalanmadan kırk dört yıl önce Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'nin yılını seçti. Vatansever liderin adını ve ömrünün yıllarını Kabalistik biçimde verdi.

... Kehanet ayrıca Abraham Lincoln'ü seçiyor ve Benjamin Harrison'ın terimini yeni ulusun ilerleyişinin ilk yüzyılını işaret eden terim olarak gösteriyordu. ... Umut kehanetinin Amerika Birleşik Devletleri'nin kaderine dair ön bilginin gerçek bir örneği olduğu makul bir varsayımdır.

Edinburg Şatosu valisi, denizaşırı ülkelerde doğan bu bebeğin kaderin kolonileri özgürlüğe götürmek için oynadığına dair bir kehanet yazdığında George Washington daha yeni doğmuştu; bu tahmin aynı zamanda kırk yıl öncesinden Bağımsızlık Bildirgesi'nin yılı olarak da adlandırıldı.

Washington DC'deki Kongre Kütüphanesinde , Gerçek Kendini Savunma Sanatının Doğrulanması başlıklı ilginç bir kitap var. Edinburg Kalesi vali yardımcısı Sir William Hope, Bart. tarafından 1724'te yayınlanan eskrim ve düello üzerine bir çalışmadır. Bu nüshaya ve başlık sayfasına bakan Royal Society of Swordsmen rozeti gravürü eklenmiştir; altında "Sir William Hope'un Özel Kütüphanesi" yazıyor. Kongre Kütüphanesi bu kitaba 1879'dan beri sahiptir.

Bu ilginç küçük kitabın metni özel bir ilgi çekici değildir, ancak boş broşürlerde Sir William Hope'un elinde Amerika Birleşik Devletleri'nin kaderiyle ilgili olağanüstü bir tahmin yazılmıştır.
Devrim Savaşı'nın başlamasından kırk dört yıl önce yazılmış, imzalanmış ve tarihlendirilmiştir.

O zamanlar on üç Amerikan kolonisinin görünüşte bağımsızlık hayali yoktu. George Washington, Virginia'da yeni doğmuştu. Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzalayacak olan elli altı erkekten yirmisi o zamanlar küçük çocuklardı ve on sekiz kişi henüz doğmamıştı.

Sir William Hope ile ilgili çok az bilgi mevcuttur; ama kehanet metninden, kendini astroloji çalışmasına adadığı ve tuhaf kehanet şiirini yıldızlı etkilerin bir yorumuna dayandırdığı anlaşılıyor. Ayrıca Hope'un tahmininde bahsedilen adamları belirtmek için kullandığı tarzda Kabala'ya dair bir ipucu var.

Sir William Hope'un kehaneti şu satırlarla başlar:

'Tis Chaldee kaderinin harika olduğunu
söylüyor Kimin yıldızları onu şanslı taşıyor.
Yakın kaderin Amerika hakkında,
yıldızlarda bir kehanet okudum:

On dört bölünmüş, on iki aynı, On altı yarım
- her birinin bir adı var; Dört, sekiz, yedi, altı--
on eklendi-- Hayat çizgisinin Dört gt işareti.
erkekler.

Metinden, kehanet 1732'den 1901'e kadar olan dönemi kapsar. Bu süre zarfında ülkemizin tarihinden, Hope dört adam seçti ve bunları belirtmek için kullandığı sayılar, kehanet ortaya çıktıkça gösterilir. Bu dört adamın hayatlarını, her birinin yaşadığı yılların sayısını toplayarak özetler. Bunu şu satırda yapıyor, Dört, sekiz, yedi, altı--eklenen on-" Dört artı sekiz, artı yedi, artı altı, eşittir 25, eklenen on, toplam 250 yapan şifredir. ölümü George Washington 68, Abraham Lincoln 56, Benjamin Harrison 68 ve William McKinley 58 idi. Bu yılların toplamı 250'dir.

Sonraki on iki satır, George Washington'un bir tanımına ve Amerikan kolonilerinin bağımsızlık mücadelesine ayrılmıştır.

Bu gün beşikte, denizin çok ötesinde, Hem bağlı
hem de özgür olmak için kaderin başrolde
olduğu Bir.

Kehanet 1732 tarihlidir ve o yıl George Washington denizin ötesinde, Virginia'da doğdu.
Bağlanma ve özgürlüğe yapılan atıfın, Washington'un Virginia kolonisindeki zamanında köleliğin var olacağını gösterdiğine inanılıyor.

Çifte dört ekle, böylece mukadder günü düzeltin Köle
dizler "özgürlüğün sallanmasının altında"
büküldüğünde.

Machine Translated by Google

Çift dört ile 44'ü okuyabiliyoruz, ki bu 1732 tarihine eklenirse, Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'nin yılı olan 1776'yı verir.

Altıyı ondan önce koyun, sonra eylemleri onu ölümsüz bir
şöhrete bağlayacak olan vatanseverin adını okuyun.
Çift dört ekleyin, böylece mukadder günü düzeltin

George adında altı, Washington'da on harf vardır ve bu Kabala,
önceki ve sonraki açıklamalar, peygamberlikte amaçlanan adam hakkında hiçbir şüphe bırakamaz.

Büyüyen sevgisi ve bitmeyen güveni yanlış hiçkimse ve parlayan
güneşinden gerçeğin renklerini yakalar!
Yüzyılı beklerken ölümün kapısı çalacak, Gezegenleri diğerlerinin
bekleyen kaderlerine giden yolu gösterecek.

Bu satırlar yalnızca parıldayan bir haraç değil, aynı zamanda tam bir kehanet içerir. Washington öldü
14 Aralık 1799, yüzyılının tarihe geçmesinden sadece 17 gün önce.

Ta ki özgürlüğün parşömeni üzerindeki tüm isimler solup gidene
kadar, İki mezar inşa edilecek, onun yüce mezar taşı yapılacak--

Freedom'ın parşömeni, imzalar solmaya başladığı için sarı selofan altında özenle korunan Bağımsızlık Bildirgesi'dir. George Washington'un cesedi ikiye ayrıldı
mezarlar; ve onun yüksek anıt mezarı, Washington Anıtı, 555 fit yüksekliğindedir, bir insanın anısına yapılmış en yüksek anıttır.

Tam altı çarpı on yıl ileriye doğru kaymalı, Doğa onların güçlü
yardımcısı, sürekli, sağduyulu bir rehber.

Washington'un ölüm tarihine altı kere on yıl ya da altmış yıl eklenirse, sonuç 1859 olur, John Brown Harper's Ferry'ye baskın düzenlediğinde ve bir köle isyanını kışkırtmaya teşebbüs ettiği için asıldığında, bu durum doğrudan Amerika Birleşik Devletleri'ne yol açar. Amerika'nın tüm halkının özgürlüğünü korumak için Büyük İç Savaş'a girmesi.

Sonra kader yedi 'ön yedi, işi bitmeden Mars ve Jüpiter'in vurduğu
kahraman oğlu imzalayacak.
Zalim kader, kılıcından yoksun da olsa deleceği zaman; Hayatın kasvetli
sahnesini tek bir veda sözü olmadan terk eden.
Mars'ın en asil pelerini olan kırmızı bulut Erdem tarafından yarı örtülü,
yumuşak bir şekilde parlayan bir yıldız, uygun bir kefen oluşturacaktır.

Abraham'da yedi, Lincoln'de yedi harf var. O, 1860'ta Cumhurbaşkanlığına seçilen, 1864'te yeniden seçilen ve 14 Nisan 1865'te suikaste uğrayan "kahraman oğul"dur. Gerçekten de görevi bitmeden devrildi, çünkü kölelik, anayasa değişikliğiyle yılın sonuna kadar kaldırılmadı. o yıl ve İç Savaşın 20 Ağustos 1866'ya kadar sona erdiği ilan edilmedi.

Hayatın kasvetli sahnesine yapılan gönderme daha sıra dışıdır çünkü Lincoln, Ford's Theatre'da bir oyun izlerken suikaste uğramıştır; ve birkaç saat yaşamasına rağmen suikastçının kurşunu isabet ettikten sonra bir daha hiç konuşmadı.

Başkan Benjamin Harrison'a yapılan atıflar aşağıdaki iki satırda yer almaktadır:

Sonra sekiz 'ön sekiz sonraki nesil kurallar, Işık sönmemiş ve
devam eden döken' okul.

Benjamin'de sekiz, Harrison'da sekiz harf var. Daha sonraki bir nesilde, 1889'dan 1893'e kadar hüküm sürdü. Yönetimi, 1893'te Chicago'daki büyük Kolomb Sergisi ile haklı olarak doruğa ulaştı. Burada buluş, ulaşım, sanayi, sanat, bilim ve tarım, Amerikan ulusal varlığının ilk yüzyılında kaydettikleri ilerlemeyi sergilediler. Bu muhtemelen tahminde bahsedilen 'ilerleme okulu'dur. Harrison'ın yönetimi, savaş veya yüksek makamdaki herhangi bir skandal tarafından karartılmadı.

Sonra tekrar altı, eklenen altıyla birlikte yükselecek,
Görkemli hükümdar - iyi ve büyük - ve bilge.
Dört altı, yolunda parlayacak parıldayan bir yıldız tutar; Ve iki kez dört altı,
onun doğumundan erkekliğinin zirvesine kadar olan yıllarını işaretler.

Ayetler Başkan McKinley'i doğru bir şekilde tanımlasa da, sayıların isme uymadığı tek örnek budur. Ancak araştırmalar, aile adının orijinal biçiminin, Kinley'nin oğlu Will anlamına gelen Will-Mc Kinley olarak bölünmesine izin vereceğini gösteriyor. Bu formda, kombinasyonların her biri altı harf içerecektir. Dört altı veya 24, Başkan McKinley'nin başkanlık ofisini elinde tutan 24. adam olduğu konusunda hemfikir. Ve iki kez, dört altı ya da 48, McKinley'nin doğduğu eyaletin Valisi seçildiği zamanki yaşıydı ve bunun onun "erkekliğinin asal noktası" olduğu söylenebilirdi. McKinley'nin ikinci dönemine veya suikastına atıfta bulunulmuyor. Ancak kehanet kesinlikle bunun

Machine Translated by Google

79. yüzyılın sonu. Ancak daha önce, McKinley'nin yaşamının 58 yıl olacağını gösteriyor ki bu doğruydu.

Kehanet dört satır daha ile sona eriyor: Bu
gerçekler kehanet niteliğinde
tamamlanacak, zamanın derin mezarı Ondokuzuncu Yüzyılı alacak!
Tüm gezegenler, yıldızlar, on iki burç ve burç William
Hope tarafından önceden bildirilen bu kesin gerçekleri onaylayın.

Bunu takiben, kehanetin 'Cornhill, Londra, 1732'de Yazılı' olduğu ifadesi gelir. Sayfanın altında, Hope ailesinin daha sonraki bir üyesi tarafından Sir William Hope'un anısına bir övgü olarak yazılmış dört satır daha var:

Bu satırları yazan bilgin el artık benim için
kaleme almayacak, Yine de ses
konuşacak ve nabızlar uzun gelecek nesiller için atacak.
Sevgiyle arınmış bu ruh, harcanan hayatın emeklerine ağıt yaktı, Sonra bu
gerçeği buldu, gençlikten arayışı, Büyüklük Tanrı'nın tesadüfüdür. - James Hope

Bu tür materyallerde her zaman olduğu gibi, Umut Kehaneti'nin sahte olduğu kanıtlanmaya çalışılmıştır; ancak şimdiye kadar bu öngörüyü çürütecek hiçbir somut kanıt ileri sürülmemiştir. Bu konularda her zaman eleştirmen, bu tür tahminlerin yapılamayacağı ve bir yazının gerçek olduğu görülüyorsa, o zaman sahte olması gerektiği tavrını alır. Kitap, 60 yıldan fazla bir süredir Kongre Kütüphanesi'nde bulunuyor. Hem Harrison hem de McKinley hakkındaki tahmin, kitap Kongre Kütüphanesine yerleştirildikten sonra meydana gelen olaylarla ilgilidir.

Burada orijinal peygamberliğin iki sayfasından biri tıpkıbasım olarak gösterilmiştir; her ikisi de gerçek ve otantik olmanın her türlü görünümüne sahiptir.

Umut kehanetinin gerçek bir önbilgi örneği olduğunu varsaymak en mantıklısıdır.
Amerika Birleşik Devletleri'nin geleceği ile ilgili.

Machine Translated by Google

15 BAYRAKIMIZI TASARLAYAN BİLİNMEYEN ADAM

Bayrağımız, ulusal kader arttıkça gelecekte kademeli olarak değişiklik sağlayan tasarım unsurlarında işlendi. Bu, 1775'te Koloni Kongresi tarafından atanan ve daha sonra İngiliz Union Jack'in yerini alacak yıldızlara alan sağlama öngörüsüne sahip olan komiteye tesadüf gibi görünerek eklenen, bilgili bir yabancıydı. Tasarım General Washington tarafından benimsendi; Komitenin Kongre'ye bir rapor sunduğuna dair bir kayıt yok. ...

Francis Bacon tarafından meçhul filozoflar derneğinin yetkisi altında yayınlanan eserler için koyduğu kurallara göre, her kitap kolayca tanınabilecek şekilde işaretlenmelidir. Bilinmeyen tasarımcının varlığını anlatan kitap, Bacon'dan bir alıntıyla bitiyor.

1890'da ROBERT Allen Campbell, Bayrağımız veya Yıldızların ve Çizgilerin Evrimi adlı küçük bir kitap yayınladı. Çalışkan araştırma, Bay Campbell hakkında herhangi bir veri ortaya çıkarmaz. Önsözünde eserin "resmi kaynaklardan, daha büyük eserlerden, ara sıra broşürlerden ve bu ve yan konulardaki adreslerden gerçeklerin ve tarihlerin bir derlemesi olduğunu ve bu nedenle zamanı olmayanların okuması için tasarlandığını belirtir. Bu araştırma çizgisinde daha kapsamlı bir çalışma için fırsat veya eğilim."

Daha sonra, özellikle şu anki değerlendirmemizi ilgilendiren bölüme atıfta bulunuyor: "Bu taslağın, Sömürge Bayrağı ile ilgili olarak Kongre Komitesi'nin işlemlerini ve Devrimci devlet adamlarımızdan birkaçı tarafından yapılan gayri resmi değerlendirmeyi ele alan kısmı ve Kahramanlar, Kongre tarafından kabul edilmesinden hemen önce, 'On Üç Amerika Birleşik Devletleri' Bayrağı ile ilgili olarak şimdiye kadar yayınlanmamıştır."

Bu son ifade, Bay Campbell'ın bilgi kaynağının izini sürmeyi son derece zorlaştırıyor. Hikâyenin kendisine ağızdan ağıza verilmiş olması gerektiği sonucuna varmak zorunda kalıyoruz.

Kitabın kendisi çok küçük bir baskıda basılmış olmalı, çünkü son derece kıt hale geldi ve nadiren satışa sunuldu. Kopyaların el değiştirdiği ender durumlarda, kitap bu alandaki alışılmış eserlerin çok üzerinde bir fiyat emrediyor.

Sir Francis Bacon tarafından meçhul filozoflar derneğinin otoritesi altında yayınlanan eserler için koyduğu kurallara göre, her kitap, bilgili kişiler tarafından kolayca tanınabilecek, ancak taraf olmayanlar için dikkat çekmeyecek şekilde özel bir şekilde işaretlenmelidir. plan. Eski yazıların tümü, ya şifreler, ilginç başlıklar, vinyetler, kolofonlar, tasarımlar, semboller, şekiller veya imzalarla çok işaretlenmiştir. Bayrağımız kitabının böyle bir imza taşıması mümkündür; çünkü şu alıntıyla bitiyor, "Anıtlardan, isimlerden, kelimelerden, atasözlerinden, özel kayıtlardan ve delillerden, hikaye parçalarından, kitaplardan pasajlardan ve benzerlerinden, zamanın tufanı bir şekilde kurtarıyor ve kurtarıyoruz." --Domuz pastırması.

Kesin olan bir şey var ki, Robert Allen Campbell incelemesini, Amerika Birleşik Devletleri'nin yaratılmasını mümkün kılan batı dünyasındaki geniş sömürge programından sorumlu adamın yazılarından tuhaf bir şekilde anlamlı bir pasajla bitirdi. Bacon'ın kitabı bitirmek için kullandığı sözlerin seçimi tesadüf olabilir ve kasıtlı olabilir; ancak metnin ve yazının tarihini ve yazarın yaşamını kapsayan gizem havası ışığında, cevabın niyetin olması mümkün değil gibi görünüyor.

Bayrağımızın 2. Bölümünün başlığı, "Sömürge Bayrağı " Özünde şöyle diyor: 1775 sonbaharında,

Koloni Kongresi Philadelphia'daki oturumda, Bay Franklin, Lynch ve Harrison'ı bir komite olarak değerlendirmek ve tavsiye etmek üzere atadı. Koloni Bayrağı için bir tasarım. General Washington o sırada Cambridge, Massachusetts'teki kamptaydı ve Komite onunla istişare etmek için oraya gitti.

Cambridge'deyken komite üyeleri vatansever ve hali vakti yerinde bir vatandaş tarafından ağırlandı. O zaman bu beyefendinin evindeki en iyi oda geçici olarak tuhaf yaşlı bir bey tarafından işgal edildi. Sadece bir başka misafir odası olduğundan, Bay Lynch ve Harrison'a boş oda verildi ve Dr.
Franklin, yaşlı beyefendiyle aynı daireyi paylaştı.

Gizemli yaşlı adam hakkında "Profesör" olarak anılması dışında hiçbir şey bilinmiyor; adı korunmamıştır. Yetmiş yaşın üzerindeydi ama görünüşe göre hayatının baharındaydı. Et, balık, kümes hayvanları ya da herhangi bir yeşil şey yemedi ve likör, şarap ya da bira içmedi. Diyeti tahıllar, iyi olgunlaşmış meyveler, kuruyemişler, çay ve bal ve pekmez gibi tatlılardan oluşuyordu. İyi eğitimli, yüksek kültürlü, kapsamlı ve çeşitli bilgilerden oluşan ve çok çalışkan biriydi. Zamanının çoğunu nadir görülen şeyleri düşünerek geçirdi.

Machine Translated by Google

deşifre ediyor, tercüme ediyor veya yeniden yazıyor gibi görünen kitaplar ve eski el yazmaları. Bunları demir kaplı ağır bir sandıkta özenle kilitledi ve asla kimseye göstermedi.

Liberaldi, ancak parasıyla hiçbir şekilde cömert değildi, ancak ihtiyaç duyduğu her şey fazlasıyla sağlandı. Profesör, demokrasinin sadık bir savunucusuydu ve en sevdiği ifade şuydu: "Biz hakkımızdan fazlasını talep etmiyoruz; talep ettiğimizden daha azını kabul edeceğiz ve bununla yetineceğiz."

13 Aralık'taki gelişlerinin arifesinde, komite üyeleri ev sahibi ve ev sahibesi, ayrıca General Washington ve Profesör ile yemek yediler. Ziyaretçilere ismi verilmeden tanıtılan Profesörün, takdim sırasındaki kolaylığı, zarafeti ve saygınlığı özellikle dikkat çekiyor. Benjamin Franklin sunulduğunda, öne çıktı ve Profesörün yürekten kabul ettiği elini uzattı. Gözleri buluştuğunda, ani, çok belirgin ve karşılıklı olarak memnuniyet verici bir tanıma oldu.

Akşam yemeğinden sonra, Washington ve komite adamları alçak sesle birkaç kelime alışverişinde bulundular ve ardından Dr. Franklin, özünde şöyle dedi: "Bu komitenin başkanı olarak, ortaklarım adına konuşurken, onların rızasıyla ve General Washington'un onayıyla, Profesörü, üyelerinden biri olarak komiteyle görüşmeye saygıyla davet ediyorum; ve biz, her birimiz, şahsen ve acilen, ondan sorumluluğu kabul etmesini ve bize ve Amerikan Kolonilerine varlığının ve danışmanının yararını vermesini istiyoruz."

Daveti nezaketle kabul ettikten sonra, Profesör ilk tavsiyesini yaptı. Komitenin şu anda altı kişiden oluştuğuna, General Washington ve ev sahibi onursal üyelerden oluştuğuna dikkat çekti.
Altı uğurlu bir sayı değildi ve üyelerden hiçbiri kurtulamayacağından, sayı yediye çıkarılabilmesi için hostesin dahil edilmesine izin verin. Bu öneri oybirliğiyle kabul edildi ve hostes
komite sekreteri oldu.

Komite ertesi akşam Profesörün odasında toplandı. General Washington, Dr. Franklin'den tavsiyelerini isteyerek duruşmayı açtı. Franklin, tüm komitenin, yeni bulduğu ve çok onurlu arkadaşı olan Profesörün kesin önerileri olan Profesör'ün sözlerini dinlemesini talep ederek yanıt verdi.

Önsözden sonra Profesör şu olağanüstü açıklamalarda bulundu: "Siyasi havamızın

güneşi, göklerdeki güneş gibi ufukta çok alçakta - çok yakında ulaşacağı kış gündönümüne yaklaşıyor. Güneş Oğlak burcunda mezarından doğarken, Koç burcunda dirilişine doğru yükselirken ve Yengeç burcundaki görkemli zirvesine doğru ilerlerken, siyasi güneşimiz de aynı şekilde doğacak ve güç, ışık ve ihtişamda artmaya devam edecek; ve yaz mevsiminin yüce güneşi, Sömürge Güneşimiz, görkemli yükselişiyle, hükümet kubbelerinde bir yer talep edene kadar, yıldızlı Aslan'da tüm ısı ve gücünü elde etmeyecektir. yeryüzündeki herhangi bir ulusun herhangi bir güneşine tabidir."

Profesör, tavsiye ettiği bayrağın gelecekte ulusal kader arttıkça değişeceğine dikkat çekerek devam etti. Bununla birlikte, bu değişiklik, tam bir yeniden tasarlamayı değil, kademeli bir değişiklik sürecini gerektirmelidir: "Zamanın rahminde bulunan ve doğacak olan yeni ulusu ilan etmesini ve temsil etmesini sağlamak - ve bu erken değil, tam gelişmiş ve bağımsız yaşama dönüşmeye hazır - güneş gelecek yazın gücü bir sonraki hasadımızı olgunlaştırmadan önce."

Sonunda sunulan tasarım, on üç alternatif kırmızı ve beyaz çizgili bir alandan oluşuyordu ve şimdi yıldızları içeren alanda İngiliz Union Jack vardı. Union Jack'i içeren alan, modifikasyon için uygun olandı. Tasarım resmen ve oybirliğiyle kabul edildi ve bayrak General Washington tarafından Sömürge Ordusu ve Donanmasının tanınan standardı olarak kabul edildi. Bu komitenin Kongre'ye sunduğu herhangi bir raporun kaydı yoktur.

2 Ocak 1776'da Cambridge'de Ordunun huzurunda General Washington kendi elleriyle yeni yapılmış bayrağı uzun ve özel olarak hazırlanmış bir çam ağacı özgürlük direğine kaldırdı. Charleston Heights'taki İngiliz ordusu bayrağı açıkça görebiliyordu. Onu dürbünleriyle inceledikten sonra, İngiliz subaylar, yeni standardın onuruna on üç silahtan oluşan düzenli bir resmi selamın ardından on üç tezahürat selamı emretti. Bu nedenle, Koloni Bayrağının Koloniler için olduğu kadar İngilizleri de memnun ettiği görülüyor.

Bay Campbell'ın hikayesinin neden çok az kayda değer bir kabul gördüğünü anlamak kolaydır. Bu, imparatorluğun gidişatını etkileyen veya değiştiren, ancak sıradan ve hayal gücünden yoksun tarihçiler tarafından pek sevilmeyen o karanlık ve gizemli olaylardan biridir.

Machine Translated by Google

16 THOMAS PAINE VE İNSAN HAKLARI

> Tom Paine'in haçlı seferi, Amerikalılar için, tüm insanların özgür ve eşit olacağı o gizli kaderi kesinlikle geliştirdi. Jefferson'a Bağımsızlık Bildirgesi'ni yazarken yardım ettiğine şüphe yok. ... Paine, hükümette Kilise ve Devlet alanlarını ayırmanın gerekliliğini vurguladı, zulüm ruhunun hala güçlü olduğu bir günde dini hoşgörü vaaz etti, aristokrasinin özel ayrıcalıklarına saldırdı. ... İnsanlık, bu Amerikan vatanseverinin tasavvur ettiği mükemmeliyetçi duruma ancak binlerce yıllık şartlanma ile getirilebilir.

Thomas Paine hakkında, sömürgelerin bağımsızlığını kalemiyle kazanmak için George Washington'un kılıcıyla başardığından daha fazlasını yaptığı söylenir. tasavvur edilen

Amerika ve Fransa'da Devrimci günlerin fırtınalı kuşu Thomas Paine'di . Geçimini namlu çubukları keserek kazanan çalışkan bir Quaker'ın oğlu olan genç Thomas'ın örgün eğitimi ilköğretim okulunda sona erdi; siyasete ve dönemin toplumsal sorunlarına yönelmeden önce bir süre babasının mesleğini icra etti. Benjamin Franklin, Thomas Paine'e insan hakları savunucusu olması için ilham verdi. İlk buluşmaları İngiltere'de gerçekleşti ve Franklin'in önerisiyle Paine Amerika'ya geldi ve
yayıncılık işi. İngiliz doğumlu, koloniler için özgürlük davasında olağanüstü bir şampiyon oldu. Yazıları vatanseverlik ateşini o kadar körükledi ki, sömürgelerin bağımsızlığını kalemiyle kazanmak için George Washington'un kılıcıyla başardığından daha fazlasını yaptığı söylenir.

Thomas Paine'in Jefferson'a Bağımsızlık Bildirgesi'ni yazarken yardım ettiğine şüphe yok.
Mevcut araştırma, tüm belgeyi kendisinin oluşturması ve daha sonra düzenleme ve gözden geçirme için Jefferson'a gönderme olasılığına bile işaret ediyor. Bağımsızlık Bildirgesi'nde "Doğa Kanunları" ve "Doğanın Tanrısı"na yapılan atıflar, özellikle Paine'in teolojik kanaatlerini yansıtmaktadır.

Paine, Devrim Savaşı döneminde Kıta hükümetinde çeşitli görevlerde bulundu ve 1789'da Avrupa'ya döndü. Üç yıl sonra İnsan Hakları kitabını yayınladı. Denemede yer alan gerçekler hiçbir zaman başarılı bir şekilde reddedilemese de, kitap, ihanetten yargılanmaktan kaçmak için İngiltere'yi terk etmeye zorlayan yankılara neden oldu. Fransa'ya sığındı. Hemen hemen devrimci partinin sadık bir destekçisi olarak Fransız Devrimi'ne katıldı. O, Louis XVI'nın sürekli sürgün edilmesini cesaretle savundu, ancak kralın idamına karşı çıktı. Bu konudaki hoşgörülü görüşleri Teröristleri yabancılaştırmış olmalı, çünkü Robespierre giyotinle ölüm cezasına çarptırılmasına neden oldu. Ölümsüz kitabı Akıl Çağı'nın ilk bölümünü bu hapisten hemen önce yayınladı ; ikinci bölümü, hapsedildiği on ay boyunca yazdı.

Paine'in Fransa'da ölümden kaçışı, tarihin akışını sık sık değiştiren o öngörülemeyen durumlardan biriydi. Robespierre iktidardan düştü. Ardılları Paine'i devrimci kongredeki koltuğuna geri getirdi.

Fransa'da işler kalıcı bir hükümet kurmanın ayık sürecine yerleştiğinde, Paine dikkatini acı bir şekilde saldırdığı ve böylece Amerika'daki popülaritesinin çoğunu kaybettiği George Washington'a çevirdi.

Paine 1802'de Amerika Birleşik Devletleri'ne döndü ve kapanış yılları nispeten olaysız geçti. O
1809'da öldü. On yıl sonra naaşı anavatanına defnedilmek üzere İngiltere'ye geri gönderildi.

Thomas Paine özgür bir düşünürdü, radikal bir broşürdü. "Zamanın dışında doğmak" onun talihsizliğiydi.
Yine de doğuşu ve doğasının enerjisiyle zamanın yüzünü değiştirmeye yardımcı oldu. İngiliz Hükümeti'nin yolsuzluğuna o kadar dürüst ve beceriyle saldırdı ki, İngiltere'nin en korkulan adamıydı.
Ardından, bir Quaker Deist'in basit inancıyla, yazılı sözünün gücünü
Avrupa halklarına yük olan ve insanlığın sosyal gelişimine müdahale eden dini yozlaşma.

Akıl Çağı'nda Paine, Kilise ve Devlet alanlarını ayırmanın gerekliliğini vurguladı ve her iki kuruma da ideal karşılıklı bütünlük durumlarından ziyade pratik yolsuzluk durumlarına baktı. Tüm inançların doğal olarak iyi olduğuna ve insanlığın manevi güvenliği için gerekli olduğuna inanarak, genel olarak dine geniş bir bakış açısına sahipti. Böyle bir genişlik zamansızdı ve onu fanatik inançlara sahip olanlar arasında sayısız düşman yaptı. Zulüm ruhunun hala güçlü olduğu günlerinde dini hoşgörüyü vaaz etmek tehlikeliydi.

Machine Translated by Google

Din adamları, Devletin siyasi komplolarına karışıp kendi çıkarları düzeyine indiklerinde, ruhani güçleri fahişeye çevrildi; ve, dedi Paine, halkın saygısı üzerindeki tüm iddialarını kaybettiler.
Paine, uzun süredir acı çeken ve sömürülen vatandaşlara karşı aristokrasi ile paylarını paylaşan dini liderlerin işbirlikçiliklerini, komplolarını ve karşı komplolarını gördü. Böyle bir kiliseye karşı sabrı yoktu ve ne pahasına olursa olsun kanaatlerini ifade etmek için belagat ve bol cesarete sahipti.

Aristokrasiyi genel olarak eşit bir antipati içinde tuttu. Ona göre ayrıcalıklı sınıflar, kamu yararına tamamen kayıtsız kalan dürüst insanların emeğiyle geçinen parazitlerden biraz daha iyiydi. Ahlaksız bir soyluluktan ve yaltaklanan profesyonel ofis sahiplerinden oluşan, her zaman daha uzun çantalara hizmet eden bir hükümet, Paine'in haklı öfkesini kaynama noktasına getirdi, öfkesini kitlelere anlaşılır kelimelerle uygulayabilirdi. Böyle bir Kilise artı böyle bir Devletin kaosa eşit olduğu basit muhakemesiydi. Hükümetin insanları aşırılıklara boğması yeterince kötüydü, ancak Kilise'nin insanların bu yükün Tanrı'dan geldiğini kabul etmeleri gerektiğini vaaz etmesi, sabır ve alçakgönüllülük uygulamasıyla ruhlarını arındırmak için tasarlandığını görmek daha da kötüydü.

Tüm insanların özgür ve eşit yaratıldığına inanmak Paine için yeterli değildi; bu özgür adamlar, devredilemez temsili hükümet hakkına sahipti; ve tüm doğal iyiliğin tadını çıkarmak için kendilerini geliştirme hakkı.

Kendi zamanında ve hatta zamanımızda pratik olandan daha mükemmeliyetçiydi. Çoğu idealist gibi, umutsuzca savunmaya çalıştığı bu insan doğasının zayıflığını kabul edemedi. Sadece binlerce yıllık koşullandırma ve hükümet, din ve eğitimin tamamen yeniden düzenlenmesi, insanlığı Paine'in öngördüğü mülke getirebilirdi. İnsanları yüksek bir kadere çağırdı ve insanlar kısmen anladı ve kısmen uyguladı, ancak tam ve anlayışlı bir kabul kapasitesinden yoksundu.

Bu muhtemelen Paine'in George Washington'a yaptığı sert saldırıyı açıklıyor. Paine, Amerikan hükümeti kurulduğunda oradaydı ve o en kritik yıllarda devam eden çekişmelere en azından tanık olmalıydı. Bir başkan olarak Washington evrensel olarak popüler değildi; seçimi ancak hatırı sayılır bir mühendislikten sonra gerçekleşti. Neredeyse hemen yeni hükümet siyasi zorluğa düştü. Kendi çıkarlarını gözeten politikacılar, daha en başından sahneye çıktılar, tıpkı o zamandan beri resimden hiç çıkmadıkları gibi. Yeni Devletin en asil ideallerinden bazılarının saptırıldığını ve yanlış yorumlandığını gören Paine, sağduyu diğer insanların diline hakim olduğunda konuşmaya cesaret etti.

Paine'in büyük ölçüde tersliklerden oluşan kendi kamu kariyerinde, tutumlarından herhangi birini değiştirmek yerine her türlü kişisel aşağılamayı kabul etmeyi seçti. Savunduğu gibi bir politikanın kalıcı bir hükümet biçiminde uygulanamaz olacağını asla kabul etmedi.

Siyasi deneyim, en bilge kamu adamlarını, kamu görevinin olanaklarının sınırlı olduğunu ve kamu ataletinden ve muhalefetinden kurtulmak için iyi şeylerin yavaş ve yerinde bir şekilde ortaya çıkarılması gerektiğinin farkına varır. Ama prensipte Paine haklıydı ve geride bozulmaz işaretler bıraktı.

O bir Ütopyacıydı, güçlü bir inanç cesaretine sahip bir hayalperestti. Ve dünya demokrasisi rüyası nihayet gerçekleştiğinde, Paine'in adı ve hatırası ölümsüzleşecek; çünkü o, insanlığın ilerlemesinin büyük öncüleri arasında göze çarpıyordu.

Thomas Paine'in haçlı seferi, tüm insanların özgür ve eşit olmasını emreden gizli kaderin bir parçasıydı.

Kariyeri birçok kez talihsiz kazalarla sona ermiş gibi görünüyordu, ancak her zaman düşmanlarına ve hatta kendisine karşı korundu. O, dünyayı yüksek Olympus'un zirvesine bağlayan o altın zincirin halkalarından biriydi.

Machine Translated by Google

17 BAĞIMSIZLIK BİLDİRGESİ'Nİ İMZALAYANLARI KİMİN SALDIRDIĞI BİLİNMEYENLER

Vatana ihanetten ölüm cezasıyla karşı karşıya kalan cesur adamlar, kolonilerin ana ülkeden bağımsızlığını ilan eden parşömeni imzalamak için tüy kalemi ellerine almadan çok önce tartıştılar.

Philadelphia'daki Eyalet Meclisi'nde, alt odanın kapıları kilitli ve bir muhafız dikilmiş halde saatlerce tartışmışlardı - aniden balkondan bir ses duyuldu. "Tanrı Amerika'ya özgür olmasını verdi!" delegelerin imza atması ile sona erdi. ... Amerikan vatanseverleri daha sonra bilinmeyen konuşmacıya şükranlarını sunmak için döndüler. Konuşmacı balkonda değildi; o hiçbir yerde bulunamadı. Kilitli ve korunan odaya nasıl girip çıktığı bilinmiyor. Kim olduğunu bu güne kadar kimse bilmiyor.

BAZI yıl önce, Ojai, California'daki Teosofi kolonisini ziyaret ederken, toplumun ezoterik sekreteri AP Warrington, benimle bir dizi tarihi merakı tartıştı ve bu, daha önceki bir tarihteki nadir eski Amerikan siyasi konuşmalarının incelenmesine yol açtı. Kongre Kayıtlarının ilk ciltlerinde korunanlardan daha fazla .

Bağımsızlık Bildirgesi'nin imzalanması sırasında kimliği belirsiz bir adamın yaptığı konuşmadan özellikle bahsetti. Söz konusu kitap o anda mevcut değildi, ama Bay Warrington bana konuşmanın bir kopyasını göndermeyi teklif etti ve o da gönderdi; ancak ne yazık ki kitabın adını veya tarihini eklemeyi ihmal etmiştir. Daha sonra Hindistan'a gitti ve Madras'taki Adyar'daki Teosofi karargahında öldü. Ardından, Mayıs 1938'de, derneğin Adyar'da yayınlanan resmi yayın organı Theosophist'te konuşma çıktı. Her halükarda orijinal kitap şimdi Teosofi Cemiyeti'nin kütüphanesindedir. Bay Warrington'ın kopyasının doğruluğundan ve gerçekliğinden şüphe etmek için hiçbir neden yok, ancak konuşmanın kaynağını bulmak için mümkün olan bir araştırma yapıyorum.

4 Temmuz 1776'da, Philadelphia'daki eski Devlet Evi'nde, Amerikan kolonilerinin özgürlüğünü ilan etmek için ciddi bir amaç için bir grup vatansever adam toplandı. Kongre Kütüphanesi'nde saklanan Thomas Jefferson'ın mektuplarından, bu uğursuz oturumla ilgili önemli veriler toplayabildim.

Sahneyi yeniden kurarken, Devrimci Savaş başarısız olursa, savaşan herkesin parşömeni imzalasaydı, sonra masaya yatarak vatana ihanetten ölüm cezasına çarptırılırdı. Ayrıca, çeşitli kolonileri temsil eden delegelerin, yeni ulusa egemen olması gereken politikalar konusunda tamamen aynı fikirde olmadıkları da unutulmamalıdır.

Birkaç konuşma yapıldı. Balkonda yurtsever vatandaşlar mevcut tüm alanı doldurdu ve duruşmaları dikkatle dinledi. Jefferson kendini büyük bir güçle ifade etti; ve Boston'dan john Adams büyük bir güçle konuştu. Philadelphia matbaacısı Dr. Benjamin Franklin, her zamanki gibi sessiz ve sakin, iyi seçilmiş kelimelerle fikrini söyledi. Yaz gününün uzun saatleri geçerken, delegeler sempati ve belirsizlik arasında gidip geldiler, çünkü hayat onu kaybetme tehlikesi olduğunda tatlıdır. Alt kapılar kilitlendi ve kesintiyi önlemek için bir koruma yerleştirildi.

Jefferson'a göre, delegeler cesaretlerini toparlamadan önce öğleden sonra geç bir saatti. Konuşma baltalar, iskeleler ve darağacı hakkındaydı, aniden güçlü, cesur bir ses duyulduğunda - "Gibbet! Ülkedeki tüm darağaçlara boyunlarımızı uzatabilirler; her kayayı bir iskeleye çevirebilirler; her ağacı bir darağacı, her ev bir mezara ve yine de o parşömenin sözleri asla ölemez! Binlerce iskeleye kanımızı akıtabilirler ve yine de baltayı boyayan her damladan yeni bir özgürlük şampiyonu doğacak! İngiliz Kralı, Tanrı'nın yıldızlarını gökten silebilir ama oradaki parşömende yazılı sözlerini silemez.Tanrı'nın eserleri yok olabilir: Sözleri asla!

"Bu bildirgenin sözleri, kemiklerimiz toz olduktan çok sonra dünyada yaşayacak. Atölyesindeki tamirciye umut diyecekler: madenlerdeki köleye özgürlük: ama korkak krallara, bu sözler tonlarda konuşacak. seçemeyecekleri ama duyamayacakları uyarı...

"O parşömeni imzala! İmzala, eğer bir sonraki an darağın ipi boynuna dolanıyorsa! İmzala, bir sonraki dakika bu salon düşen baltaların çarpışmasıyla çınlıyorsa! İmzala, ölüm kalımdaki tüm umutların adına, erkekler olarak, olduğun gibi... kocalar, babalar, kardeşler olarak, isimlerinizi parşömene imzalayın ya da sonsuza dek lanetli olun!

Machine Translated by Google

kendiniz için, ama her yaş için, çünkü o parşömen özgürlüğün ders kitabı, sonsuza dek insan haklarının incili olacak.

"Hayır, şaşkınlıkla fısıltıya kapılmayın! Bu gerçektir, kalpleriniz buna şahittir: Allah bildiriyor.
Bir anda halka dönüşen bu garip sürgünler ve dışlanmışlar grubuna bakın; bir avuç adam, silahları zayıf, ama Allah'a benzer imanda güçlü; hayır, son başarılarınıza, Bunker Hill'inize, Lexington'unuza bakın ve sonra bana, eğer yapabilirseniz, Tanrı'nın Amerika'ya özgür olmasını vermediğini söyleyin!

"Bizim zavallı insan aklımıza göklere tırmanmak ve Âlimler Meclisi'ni delmek nasip olmamıştır.
Yüce Bir. Ama sanırım Yehova'nın tahtının parlaklığını örten korkunç bulutların arasında duruyorum.

"Sanırım kayıt yapan Angel'ın o tahta titreyerek geldiğini ve korkunç mesajını söylediğini görüyorum.
'Baba, eski dünya kanla vaftiz edilir. Baba, ebedi gözünün bir bakışıyla bak ve o korkunç manzaraya, zalimin ayakları altında ezilen adama, kan, cinayet ve batıl inançlara boğulmuş uluslar, kurbanların mezarları üzerinde el ele yürüyen ve tek bir kişi değil, gör. insana umudun sesi!'

"Orada duruyor, Melek, insan suçluluğunun kaydıyla titriyor. Ama dinle! Korkunç bulutun içinden Tanrı'nın sesi konuşuyor: 'Yine ışık olsun! Halkıma, yoksullara ve mazlumlara, dışarı çıkmalarını söyle. eski dünyayı baskıdan ve kandan kurtar ve sunağımı yeni dünyada inşa et.'

"Yaşadıkça dostlarım, O'nun sesi olduğuna inanıyorum! Evet, ruhum sonsuzluğun eşiğinde titriyor olsaydı, bu el ölümde donsa, bu ses son mücadelede boğulsa, yine de, o ruhun son dürtüsü, o elin son dalgasıyla, o sesin son nefesiyle, bu gerçeği hatırlamanızı rica ediyorum - Tanrı Amerika'ya özgür olmayı verdi!

"Evet, mezarın kasvetli gölgelerine gömülürken, son cılız fısıltılarımla o parşömeni imzalamanızı rica ediyorum, şimdi nefesleri yoğun bir beklentiyle kısılan milyonlar için size bakıyorlar. korkunç sözler: 'Özgürsün.' "

Bilinmeyen konuşmacı koltuğuna bitkin düştü. Onun coşkusuna kapılan delegeler ileri atıldılar. Tüy kalemi başka biri tarafından yakalanmadan önce John Hancock, cesur imzasını yazmaya pek vakit bulamamıştı. Yapıldı.

Delegeler, bilinmeyen konuşmacıya anlamlı sözleri için şükranlarını sunmak için döndüler. O
orada değil.

İlahi bir otoriteyle konuşuyormuş gibi görünen, ciddi sözleri şüphecilere cesaret veren ve yeni ulusun kaderini mühürleyen bu garip adam kimdi?

Ne yazık ki, kimse bilmiyor.

Adı kaydedilmemiştir; mevcut olanların hiçbiri onu tanımıyordu; ya da yaptılarsa, kimse tanıdıklarını kabul etmedi.

Kilitli ve korunan odaya nasıl girdiği söylenmiyor ve bu şekilde olduğuna dair herhangi bir kayıt yok.
onun gidişinden.

Kimse onu daha önce gördüğünü iddia etmedi ve bu bölümden sonra ondan hiç bahsedilmedi. Sadece
bozulmaz konuşması onun varlığına tanıklık eder.

Sözlerinde çok ilginç imalar var.

Thomas Paine'in bu adı taşıyan kitabı o güne kadar yayımlanmasa da, "insan haklarından" söz eder.
on üç yıl sonra.

Daha sonra Büyük Mühür'ün arka yüzünde belirecek olan Tanrı'nın her şeyi gören gözünden bahseder.
yeni ulusun.

Toplamda, bilinmeyen konuşmacının Amerika'nın kaderini koruyan ve yöneten gizli Düzen'in ajanlarından biri olduğunu gösterecek çok şey var.

Bir süre önce, doğulu bir yayıncı bana bir kitap için ilginç ve önemli bir başlık önerdi.
"Bilinmeyen Adamların Tarihi" olurdu. Bu yayıncı büyük bir tarih okuyucusuydu; ve onun oldu
Neredeyse tüm büyük davaların, oynadıkları rol için çok az kredi alan veya hiç kredi almayan gizemli ve belirsiz kişiler tarafından desteklendiği gözlemi.

Bu adamların tarihini yazmak, Tarikat Tarikatı'nın tarihini, bilinmeyen filozofların hikayesini yazmak olurdu. Francis Bacon gibi bazıları yüksek mevkilere gelir; ama bilinmeyenlerin çoğu, itibar ve şöhret kazanan diğer erkekler aracılığıyla belirsiz bir şekilde çalışır.

Gizli tarikatların kardeşleri tarafından kullanılan eski bir kurallar kitabında şöyle der: "Kardeşlerimiz, dikkat çekmesinler veya herhangi bir görüntü taşımasınlar diye seyahat ettikleri milletlerin kıyafetlerini giyecek ve geleneklerini uygulayacaklardır. farklı veya olağandışı.

Machine Translated by Google

gerçek kimlik veya başarmak için geldikleri iş; ancak her şeyi gizlice ve çalıştıkları ülkelerin yasalarını veya tüzüklerini ihlal etmeden yapacaklardır."

'Gerçek kimliklerini' ya da başarmak için geldikleri işi ifşa etmeyenlerden biri, bayrağımızın tasarımına ilham veren ve bilinmeyen ve isimsiz kalan gizemli Profesör'dür. Benzer şekilde, bir diğeri de Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzalama konusundaki kararsızlığı ortadan kaldıran bilinmeyen konuşmacı; kim olduğu bilinmiyor ve olay sadece varlığını kanıtlamak zor olan nadir eski bir kitapta korunuyor.

Geçmişten günümüze Amerika'nın kaderi olan insan eşitliği ve adalet mücadelesine gizlilik ve anonimlik içinde iyi düzenlenmiş yardımın sağlanmış olması makuldür. Bu Evrensel plana elimizden geldiğince katkıda bulunmak bizim görevimiz ve ayrıcalığımızdır. Platonik imparatorluk yeryüzünde kuruluncaya ve yeni Atlantis'in kuleleri materyalist ve bencil bir dünyanın yıkıntılarından yükselene kadar bilinmeyenler tarafından hizmet edilmeye devam edecek.

Machine Translated by Google

Amerikan kartalı aslında bir Anka kuşu mu? Eskilerin muhteşem kuşunun seçimi,
ulusumuzun Büyük Mührünün tasarımcısının niyeti gibi görünüyor.
Phoenix, bilgelikte Yeniden Doğan'ın sembolüdür. ... Büyük Mühür'ün arka
yüzündeki tasarım, Görev Düzeni ile daha da yakından ilgilidir.
Piramit ve her şeyi gören göz, Evrenin Büyük Mimarı'nın ışıltılı amblemi ile örtülü Evrensel Evi temsil eder ....
Bu üç sembolün birleşimi, tesadüf veya tesadüften daha fazlasıdır.

On the reverse of our nation's Great Seal is an unfinished pyramid to represent human society itself, imperfect and incomplete. Above floats the symbol of the esoteric orders, the radiant triangle with its all-seeing eye. Was it the society of the unknown philosophers who sealed the new nation with the ancient and eternal emblems?

Amerika Birleşik Devletleri'nin büyük mührü için uygun bir amblem seçme zamanı geldiğinde, birkaç tasarım sunuldu. Bunlar, 1909'da Washington DC'de yayınlanan The History of the Seal of the United States'de Gaillard Hunt tarafından anlatılmıştır . Orijinal olarak sunulan tasarımların çoğu, ana motif olarak alev yuvası üzerinde Phoenix kuşunu taşıyordu. Artık bize tanıdık gelen tasarımlardan biri nihayet seçildi ve Benjamin Franklin'e bu seçimle ilgili fikri soruldu.

Franklin, yeni ülkenin sembolü olarak yabani hindiyi seçmenin çok uygun olduğunu safça gözlemleyerek hemen onayını verdi: Hindi, takdire şayan kalitede, çalışkan ve çalışkan bir kuştu.
çalışkan ve iyi ahlaki karaktere sahip ve aynı zamanda kırmızı renge karşı belirgin bir düşmanlığı olan bir kümes hayvanıydı, o zamanlar sömürgeciler arasında popüler değildi.

Franklin'e mührün üzerindeki kuşun bir kartalı temsil etmesi gerektiği açıklandığında, büyük bir hayal kırıklığına uğradı; ve çizimin kendisine kartal gibi görünmediğini ve ayrıca kartalın yabani hindinin saygın özelliklerinden birkaçına sahip bir yırtıcı kuş olduğu konusunda ısrar etti.

Tasarımcının bir Phoenix çizdiği söylendi. Seçimi elbette uygun olurdu.

Clement, Herodotus ve Pliny gibi erken dönem yazarlar, eskiler arasında Phoenix adlı muhteşem bir kuştan söz eder; boyut ve şekil olarak kartala benziyordu, ancak bazı farklılıklar vardı. Phoenix'in gövdesi parlak mor tüylerle kaplıdır ve kuyruğundaki tüyler dönüşümlü olarak mavi ve kırmızıdır. bu

Machine Translated by Google

kuşun başı açık renklidir ve boynunda altın tüylerden bir halka vardır. Phoenix'in başının arkasında parlak renkli tüylerden oluşan bir tepe vardır. Bu kuşlardan sadece birinin aynı anda yaşadığı ve evi Arabistan'ın uzak yerlerinde, buhur ve mür yuvasında yaşadığı sanılıyordu. Zümrüdüanka'nın 500 yıl yaşadığı söylenir ve öldüğünde bedeni açılır ve yeni doğan Anka kuşu ortaya çıkar. Bu sembolizm nedeniyle, Phoenix genellikle ölümsüzlüğü ve dirilişi temsil ettiği kabul edilir.

Tüm sembollerin kökeni elle tutulur bir şeye sahiptir ve Anka kuşu antik dünyanın gizli tarikatlarının ve bu tarikatların inisiyesinin bir işaretidir, çünkü tapınaklara iki kez bir erkek olarak kabul edilmiş birine atıfta bulunmak yaygındı. -doğmuş veya yeniden doğmuş. Bilgelik yeni bir yaşam verir ve bilge olanlar yeniden doğar.

Anka sembolü, kraliyet, güç, üstünlük ve ölümsüzlüğün neredeyse tüm uygar ulusları arasında bir amblem olarak başka bir açıdan önemlidir. Çin'in Phoenix'i, Mısır'ın Phoenix'i ile anlam bakımından aynıdır; ve Yunanlıların Phoenix'i, Amerikan Kızılderililerinin Thunder Bird'ü ile aynıdır.

Ekteki çizimde, 1782 tarihli büyük mührün üzerinde görülen kuşun başı karşılaştırılmıştır.
mevcut formu ile. Orijinal mührün üzerindeki kuşun bir kartal olmadığı, hatta Franklin'in umduğu gibi yabani bir hindi olmadığı, evrensel iyiliğe yönelik insan özleminin antik sembolü olan Phoenix olduğu hemen ortaya çıkıyor. Gaga farklı bir şekle sahip, boyun çok daha uzun ve başın arkasındaki küçük bir tutam saç, sanatçının niyeti konusunda hiçbir şüphe bırakmıyor.

Ancak mührün ön yüzündeki bu tasarım Quest Nişanı'nın imzasıyla damgalanmışsa,
arka taraftaki tasarım eski Gizemlerle daha da yakından ilgilidir.

Burada, 72 taştan oluşan 13 sıra duvardan oluşan Gizah'ın büyük piramidi temsil edilmektedir.
Piramidin kapak taşı yoktur ve üst platformunun üzerinde, ışık ışınlarıyla çevrili Her Şeyi Gören Gözü içeren bir üçgen yüzer.

Bu tasarım Harvard'dan Profesör Charles Eliot Norton'u memnun etmedi; memnuniyetsizliğini şu sözlerle özetledi. "Kongre tarafından kabul edilen cihaz, pratik olarak etkili bir tedaviden yoksundur; (tasarımcı tarafından sanatsal olarak işlenmiş olsa da) Mason Kardeşliğinin donuk bir ambleminden başka türlü görünmesi pek mümkün değildir." Alıntı, Amerika Birleşik Devletleri Mührünün Tarihinden alınmıştır.

Sanatsal açıdan ele alınamayacak durumdaysa, büyük mühür derin bir yoruma açıktır. Gizah Piramidi, eski Mısırlılar tarafından, Evrensel Bilgeliğin kişileşmesi olan tanrı Hermes'in veya Thot'un türbe mezarı olduğuna inanılıyordu.

Büyük piramidin kapağına dair hiçbir iz bulunamadı. Yaklaşık otuz fit karelik düz bir platform, yapının bu bölümünün başka türlü bitirilmiş olduğuna dair hiçbir belirti vermez; ve bu uygundur, çünkü Piramit insan toplumunun kendisini kusurlu ve eksik temsil eder. Yapının yükselen açıları ve yüzleri insanlığın ortak özlemini temsil ediyor; yukarıda ezoterik düzenlerin sembolü, her şeyi gören gözüyle ışıldayan üçgen yüzüyor. Üçgenin kendisi, Tanrı'nın adının ilk harfi olan Yunanca D harfi biçimindedir - doğanın insanların işlerini tamamlayan ilahi kısmı.

72 taş, Tetragrammaton'un veya İbranice'de Tanrı'nın dört harfli adının 72 düzenlemesidir. Bu dört harf 72 kombinasyon halinde birleştirilebilir, bu da Shemhamforesh olarak adlandırılan ve sırayla insanın mükemmelliğine ulaşıldığı Doğanın yasalarını, güçlerini ve enerjilerini temsil eder.

Piramit o zaman Evrensel evdir ve bitmemiş zirvesinin üzerinde Evrenin Büyük Mimarı'nın ışıltılı amblemi bulunur.

Kayıp Atlantis'te, mevcut ırkın sanat ve bilimlerinin çoğunun kaynaklandığı büyük bir üniversitenin bulunduğuna dair bir efsane var. Üniversite, birçok galeri ve koridoru olan devasa bir piramit biçimindeydi ve en üstte yıldızların incelenmesi için bir gözlemevi vardı. Eski Atlantis'teki bilimlerin bu tapınağı, yeni Atlantis'in mühründe gölgelenmiştir. Yeni ulusu ebedi amblemlerle ölçeklendiren meçhul filozoflar topluluğu mu, tüm uluslar yeni ülkenin ne için kurulduğunu bilsinler mi?

Büyük mührün ön yüzü 1782'den beri Dışişleri Bakanlığı tarafından kullanılmaktadır, ancak tersi
o zaman kesilmedi çünkü gizli bir toplumun sembolü olarak kabul edildi ve egemen bir Devlet için uygun bir araç değildi.
Son yıllara kadar bu sembolün herhangi bir önemli biçimde kullanımının keşifleri oldukça nadirdir.
Çoğu Amerikan vatandaşı, 1935A serisi dolar banknotunda göründüğünde, mühürlerinin arkasındaki tasarımın ne olduğunu ilk kez öğrendi.

Herkesin bildiği kadarıyla, 1935'te mührün kullanılması muhtemelen önceden tasarlanmış veya özel bir anlam içermemiştir. Ancak ilginçtir ki, ortaya çıkışı, demokrasiyi etkileyen büyük değişikliklerle örtüşmelidir.

Machine Translated by Google

dünyanın her yeri. 1935 gibi erken bir tarihte, bir dünya tiranlığının uzun gölgeleri kendilerini dünyanın yüzeyine yaymıştı. Demokrasi, en şiddetli sınavının eşiğindeydi. Thomas Paine'in savunduğu insan hakları, bencillik, hırs ve zorbalık tarafından her taraftan saldırıya uğradı. Sonra paramızın ortak ortamında amacımızın ebedi amblemi belirdi.

Phoenix, piramit ve her şeyi gören gözün birleşimi, şans veya tesadüften daha fazlasıdır. Sömürgecilerin çiftçilere, dükkân sahiplerine ve taşralı beylere böyle bir seçim önermek için verdikleri ilk mücadeleler hakkında hiçbir şey yoktur. Bu sembollerin tek bir olası kaynağı vardır, o da Kurtuluş Savaşı'ndan 150 yıl önce bu ülkeye gelen gizli cemiyetlerdir. Vatanseverlerin çoğu,
Amerikan bağımsızlığını elde etmek bu toplumlara aitti ve ilhamlarını, cesaretlerini ve yüksek amaçlarını eski öğretilerden aldılar. Büyük mührün doğrudan insan arayışının bu emirlerinden ilham aldığına ve bu ulusun amacını Kurucu Atalar tarafından görüldüğü ve bilindiği şekilde ortaya koyduğuna şüphe yoktur.

Yeni Atlantis'in monogramı, bu kıtanın büyük işin başarılması için ayrılmış olduğunu ortaya koyuyor - işte insan özleminin piramidi, gizli bilimler okulu ortaya çıkıyor. Bu ulusun üzerinde yüce kral, Ebedi Yaşayan Tanrı hüküm sürer. Bu millet kendini İlahi İradenin yerine getirilmesine adamıştır. İnsanlar bunu idrak ettikleri, kendilerini ve çalışmalarını bu amaca adadıkları ölçüde toprakları gelişecektir. Bu yüksek kaderin sembolünden ayrılmak, paha biçilmez bir miras olarak verilen büyük güvene yanlış yapmaktır.

Machine Translated by Google

19 GENEL MC CLELLAN'IN PEYGAMBER RÜYASI

Karanlık bir askeri endişe saatinde, Birlik kuvvetlerinin Generali bir rüyada bir vizyon tarafından ziyaret edildi.
Düşman kuvvetleri işgal etmeyi planladığı mevzilere doğru ilerlerken bir ses konuştu ve bir harita
birlik hareketleriyle canlandı.
Ses ona ihanete uğradığını söyledi; gözlerini kaldırdı ve George Washington'un yüzüne baktı... McClellan
uyandığında haritası, ülkenin Capitol'ünün ele geçirilmesini engelleyen stratejiyi gösteren işaretler,
işaretler ve rakamlarla kaplıydı.
... Ayrıca rüyada, Vatanımızın Babası'nın "tüm dünyanın zalimlerine" karşı "başka bir
yüzyıl geçmeden" bir varoluş mücadelesi daha sürdüreceğimize dair uyarısı da vardı.

Konstantin'in vizyonu Roma İmparatorluğu'nun gidişatını değiştirdi. Joan of Arc'ın vizyonları, Fransa'yı en karanlık bir ihtiyaç anında korudu. Ve General McClellan'a gelen vizyon, Amerikan halkının birliğini korumada güçlü bir güçtü.

General McClellan'ın rüyasının General'in kendi sözleriyle korunan hikayesi, ilk kez 8 Mart 1862'de Portland (Maine), Evening Courier'de basılmış gibi görünüyor. Hikaye doğru olmasaydı, neredeyse McClellan'ın kendisinin bazı onaylamama beyanında bulunacağından veya geri çekilmesini talep edeceğinden emindi.

General McClellan'ın bir asker olarak kariyeri olağanüstü parlak değildi; iyi bir organizatördü, ama belirli mizaç takıntıları nedeniyle birçok düşman edindi; ama onun samimiyetinden ve Birlik davasına bağlılığından şüphe edilemez. Burada kısa olması için, rüya hikayesinin bazı bölümlerinin bir özetini, daha önemli bölümlerde korunan General'in kendi sözleriyle vereceğiz.

General McClellan'ın Birleşik Devletler Ordusu'nun komutasını almak için Washington DC'ye gelişinden sonraki üçüncü gecenin ikisinde, haritaları üzerinde çalışıyor ve gözcülerin raporlarını inceliyordu. A
üzerine yoğun bir yorgunluk çöktü ve alnını katlanmış koluna dayayarak masasında uyuyakaldı. On dakikadan fazla uyumamıştı ki odasının kilitli kapısı aniden açıldı ve birisi ona doğru yürüdü ve güçlü bir sesle korkunç bir sesle konuştu: "Genel
McClellan, görev yerinizde uyuyor musunuz? Sizi uyandırırsanız, yoksa önlenemez, düşman Washington'da olacaktır."

General daha sonra garip hissini ayrıntılı olarak anlatıyor. O anda sonsuz uzayın merkezinde asılı kalmış gibi görünüyordu ve ses, çevresinden boş bir mesafeden geliyordu. Kalktı, ama gerçekten uyanık olup olmadığına asla karar veremiyordu. Haritalarla kaplı masa hâlâ önündeydi ama mobilyalar, odanın duvarları ve diğer tanıdık nesneler artık görünmüyordu. Bunun yerine, Mississippi nehrinden Atlantik'e kadar ülkenin tamamını kapsayan canlı bir haritaya bakıyordu.
okyanus.

McClellan, yanında duran varlığın özelliklerini görmeye çalıştı, ancak bir
bir erkeğin genel hatlarına sahip buhar.

Büyük haritaya baktığında, McClellan çeşitli birliklerin ve alayların hareketlerini ve düşman hatlarının eksiksiz bir modelini ve güç dağılımını görünce şaşırdı. General hemen büyük bir sevinçle doldu, çünkü bu olağanüstü haritadaki hareketlerin savaşı hızlı ve muzaffer bir sona getirmesini sağlayacağını hissetti.

Sonra sevinci büyük bir endişeye dönüştü, düşman kuvvetlerinin önümüzdeki birkaç gün içinde işgal etmeyi planladığı belirli noktalara hareket ettiğini gördü. Sessizce, planlarının bir şekilde düşman tarafından bilindiğini fark etti.

Sonra yine ses konuştu. "General McClellan, ihanete uğradınız. Ve eğer Tanrı aksini istemeseydi, yarının güneşi Konfederasyon bayrağını çekmeden, Kongre Binası'nın ve kendi mezarınızın üzerinde dalgalanırdı. Ama gördüklerinize dikkat edin. Zamanınız daraldı."

Kalemi düşünce hızıyla hareket eden McClellan, birlik pozisyonlarını canlılardan aktardı.
masasındaki kağıt haritaya eşleyin. Bu yapıldığında, McClellan, yanında duran figürün öğlen güneşi gibi parlayana kadar ışık ve görkeminin arttığının farkına vardı. Ve gözlerini kaldırırken George Washington'un yüzüne baktı.

Machine Translated by Google

İlk Başkan, yüce ve nazik bir haysiyetle, şaşkın subaya baktı ve şöyle konuştu: "General McClellan, henüz bedendeyken Amerikan Cumhuriyeti'nin doğuşunu gördüm. Gerçekten de sert ve kanlı bir şeydi, ama Tanrı'nın lütfu milletin üzerine ve dolayısıyla bu ilk büyük varoluş mücadelesi ile onu ayakta tuttu ve kudretli eliyle onu muzaffer bir şekilde dışarı çıkardı.O zamandan bu yana bir asır geçmedi, ama yine de çocuk cumhuriyet onunla emsal konumunu aldı. Tarih sayfaları asırlarca geçmişe uzanan milletler, o karanlık günlerden beri, Allah'ın lütfuyla büyük bir refaha kavuşmuştur.

Ve şimdi, tam da bu refah nedeniyle, ikinci büyük mücadelesine getirildi. Bu, katlanması gereken açık ara en tehlikeli çiledir; çocukluktan olgunluk çağına geçerken, o muazzam sonucu, kendini fethetmeyi başarmaya çağrılır; Gelecekte onu güç ve uygarlık vagonuna yerleştirecek olan önemli dersi, özdenetim, özyönetim öğrenmek için...

"Ama görevi o zaman sona ermeyecek; çünkü daha bir yüzyıl daha geçmeden, tüm dünyanın zalimleri, onun yüceltilmesinden nefret ederek ve imrenerek, birleşip ona karşı ellerini kaldıracaklar. Ama yine de bulunursa. onun yüksek çağrısına layık oldukları için kesinlikle perişan olacaklar ve sonra üçüncü ve son büyük varoluş mücadelesi sona erecek.Bundan sonra Cumhuriyet, sınırları yalnızca dünyanın en uzak köşelerinde sona erene kadar gücü ve iyiliği artarak devam edecek. ve onun gölgeli kanadının altındaki tüm dünya bir Evrensel Cumhuriyet olacak. Ancak, refahında Tanrısı Rab'bi hatırlasın, güveni her zaman O'na olsun ve asla şaşırmayacaktır."

Ruh ziyaretçisi konuşmayı kestiğinde, kutsarcasına elini McClellan'ın başının üzerine kaldırdı ve bir sonraki anda uzayda bir gök gürültüsü gürledi. McClellan irkilerek uyandı. Yine önündeki masanın üzerine haritaları yayılmış olarak odasındaydı.

Ama bir fark vardı; haritalar, vizyon sırasında oraya yazdığı işaretler, işaretler ve şekillerle kaplıydı.

McClellan gerçekten uyanık olduğuna kendini inandırmak için odanın içinde dolaştı. Sonra döndü ve haritalara baktı. İşaretler hala oradaydı.

Deneyimin cennetten geldiğine artık ikna olan McClellan, atını eyerledi ve düşmanın planlı saldırısını karşılamak için stratejisinde gerekli değişiklikleri yaparak kamptan kampa.

Hareketleri başarılı oldu ve Washington şehrinin ele geçirilmesini engelledi. O sırada Konfederasyon Ordusu o kadar yakındı ki, Beyaz Saray'daki çalışma odasında oturan Abraham Lincoln, Konfederasyon topçularının gürültüsünü duyabiliyordu.

General McClellan, Birliği kurtaran garip vizyonla ilgili açıklamasını şu sözlerle bitiriyor: "Sevgili, şanlı Washington'umuz, Cumhuriyet'i bir noktaya getirecek olan Peygamber Yüzyılının sonu yaklaşıncaya kadar, yeniden sessizce, tatlı bir şekilde mezarında yatacaktır. üçüncü ve son mücadele, bir kez daha, Vernon Dağı'nın basamaklarını bir yana bırakarak, Büyüklerden Gelen bir Yardım ve Barış Elçisi oldu.
Dünya'nın tüm uluslarını elinde tutan Hükümdar.

"Fakat gelecek bizim kavrayamayacağımız kadar geniş; biz şimdinin çocuklarıyız. Barış tekrar parlak kanatlarını katlayıp topraklarımıza yerleştiğinde, Washington'un Ruhu'nun gözleri aşağıya bakarken işaretlenmiş garip, dünya dışı harita, Amerikan ulusuna, ikinci büyük varoluş mücadelesinde Tanrı'ya ve Washington'un Yüceltilmiş Ruhu'na borçlu olduklarının değerli bir hatırlatıcısı olarak Amerikan arşivleri arasında korunmalıdır. Gerçekten Tanrı'nın işleri, insanın anlayışının üzerindedir!"

Böylesine tuhaf bir deneyime sahip bir adamın, uğruna savaştığı ülkeyi gizli bir kaderin gölgesinde bıraktığını nasıl anladığını anlamak zor değil.

Görüntünün içerdiği kehanetsel anlam şimdi apaçık ortadadır ve tüm anlatım 1862'de yayınlandığından, gerçek bir önbilgi örneğiyle karşı karşıya olduğumuza kuşku yoktur. Washington'un General McClellan'a görünmesinden bu yana 80 yıl geçti ve bu yüzyıl içinde dünyanın güçleri dünya demokrasisi kavramını yok etmek için ayağa kalktı. Amerika, mirasını totaliter güçlerin tecavüzlerinden korumaya çalışan demokratik ulusların öncüsüdür. Daha şimdiden, savaş sonrası yeniden yapılanma döneminde Amerika'nın bir halklar topluluğunun kurulmasında ulusların lideri olması gerektiği açıktır. Yaratılma amacımız, uzun zaman süreçlerinde kendini açığa çıkarmaktır ve bu amaç aslında bizim en kutsal mirasımızdır.

Arayış'ın kardeşlerinin ölümlü durumda değişiklik meydana getirmek istediklerinde, haberciler ve garip rüyalar ve mistik vizyonlar gönderdikleri ve amaçlarını çeşitli ve merak uyandıran ulusların liderlerine iradelerini açıklayarak gerçekleştirdikleri eski kitaplarda yazılmıştır. yollar. İster ölülerin ruhlarının yaşayanlara rehberlik etmek için geri döndüğüne inanmak istersek, ya da insanın büyük stres altında bilincini Evrensel Gerçeğe biraz daha yaklaştırabilecek yeti ve güçlere sahip olduğunu kabul etmeyi seçelim, bir şey şudur:

Machine Translated by Google

kesin: Manevi yaşam tarzlarına alışkın olmayan insanlar, vizyonlar aldılar ve sesler duydular ve bu gizemli güçlere itaat ederek hemcinslerinin ilerlemesine ve güvenliğine katkıda bulundular.

Machine Translated by Google

20 GÖREVİN SONU

Amerika'da Evrensel Gerçeğe bir türbe dikilecek, çünkü burada küresel demokratik Commonwealth ortaya çıkıyor - tüm insanlığın gerçek zenginliği, insanların barış içinde bir arada yaşayacakları ve enerjilerini ortak davaya adayacakları temelde tasarlanmış. keşif. ... İnsanın gücü düşlerinde, vizyonlarında ve ideallerinde yatar. Bu, Amerika'da bizim için yaratıldığımız kaderi gerçekleştirmeye adanan, Brotherhood of the Quest'in gizli imparatorluğunda insanın gerekliliğine dair ortak bir vizyon olmuştur.

Din, bilim ve felsefe, temel öğrenmenin üç parçasıdır. Bu parçalardan birine veya hatta ikisine dayanan bir hükümet, nihayetinde ya insanlardan ya da fikirlerden oluşan bir tiranlığa dönüşmelidir. Bu üçü bilginin birliğini gerçekleştirir; onlar Quest'in emirleri

FELSEFE , büyük toplumsal yenilenme işinin tamamlanmasının toplumda değil, insanın kendisinde gerçekleştirilmesi gerektiğini öğretir.

Demokratik toplum hiçbir zaman yasalaştırılarak var olamaz. Resmi anlaşmalardan veya konferanslardan da kaynaklanamaz. Bu, Milletler Cemiyeti trajedisinde açıkça görülmektedir. Birlik savaşı engelleyemedi çünkü Birliği oluşturan uluslar yüksek inanç cesaretinden yoksundu; kendi kurdukları kurumda başarısızlığa uğradılar.

Kalıcı ilerleme, mevzuattan değil, eğitimden kaynaklanır. Eğitimin gerçek amacı, davranışa ve davranışın sonuçlarına ilişkin temel gerçekler konusunda zihni bilgilendirmektir. Eğitim, yalnızca bireyin ekonomik hayatta kalma sorunlarına uyması değildir. Bu, öğrenmenin sadece daha küçük kısmıdır.

Büyük kısmı, doğru motivasyon ve doğru kullanımın maddi olmayan varlıklarıyla ilgilenir. Yanlış motivasyonlarla harekete geçen veya zamanının ayrıcalıklarını kötüye kullanan hiçbir insan, aldığı resmi eğitimin miktarına bakılmaksızın eğitimli olarak kabul edilemez.

İnsan zihni, yalnızca kitap okumak ya da sanat ve bilimleri incelemekle değil, liderler tarafından oluşturulan örneklerle ve kişisel yaşam deneyimleriyle bilgide kurulur. Baconian sistemine göre öğrenmenin üç kaynağı vardır. Birincisi, kitaplardan türetilebilen gelenektir.
İkincisi, birbirimizin eylemlerinden öğrendiğimiz gözlemdir. Ve üçüncüsü, kişisel davranışın neden olduğu ve getirdiği sonuçların incelenmesi olan deney yoluyladır.

En yüksek insan amacı, insanın mükemmelliğidir. Bu önce gelmeli ve bu son olduğunda elde edilen tüm iyi şeyler kaçınılmaz olarak takip edecek.

Yalnızca aydınlanmış adamlar aydınlanmış liderliği sürdürebilir; sadece bilgeler bilgeliği tanıyabilir ve ödüllendirebilir.

Demokratik bir yaşam biçiminde Devletin ayakta kalması, halkının akıllı işbirliğine bağlıdır. İnsanların kendi yasalarını yaptıkları yerde, çerçeveledikleri yasaların esasına ve kusurlarına göre yaşamaları gerekir.

Yunan kanun koyucu Solon, ideal Devlette kanunların az ve basit olduğunu, çünkü bunların kesinliklerden türetildiğini beyan etmiştir. Yozlaşmış Devlette, kanunlar belirsizliklerden türetildiği için çok sayıda ve karışıktır. Bu yozlaşmış yasalar, küçük böcekleri yakalayan ama daha güçlü yaratıkların kırılıp kaçmasına izin veren bir örümceğin ağı gibidir.

Çok sayıda yasanın olduğu yerde çok fazla kanunsuzluk vardır ve insanlar hareket özgürlüğüne dayatılan kısıtlamaları küçümsemeye ve alay etmeye başlarlar. Yetersiz mevzuatı daha fazla yetersiz mevzuatla değiştirme çabalarından kaynaklanan yozlaşmış yasalar, doğru ve yanlış konusunda genel bir cehalet ortaya koymaktadır. Böyle bir cehaletin olduğu yerde demokrasinin ideal işlevi imkansızdır ve özgürlük yozlaşarak lisansa dönüşür.

Yarı gerçek, yalanın en tehlikeli biçimidir, çünkü kısmen tartışılmaz mantıkla savunulabilir. Öğrenim gövdesinin parçalandığı her yerde, parçalar kısmi gerçekler haline gelir. Kısmi gerçeklerin olduğu bir günde yaşıyoruz; ve durumu düzeltene kadar bölünmenin kaçınılmaz sonuçlarına katlanmak zorundayız.

Kadimlere göre, din, felsefe ve bilim, temel öğrenmenin üç parçasıdır.
Bu parçalardan hiçbiri, diğerlerinden ayrıldığında, insan devletinin güvenliğini sağlama yeteneğine sahip değildir. Bu parçalardan bir ya da ikisine dayanan bir hükümet, nihayetinde ya insanların ya da fikirlerin bir zorbalığına dönüşmelidir.

Machine Translated by Google

Din, öğrenmenin manevi kısmıdır, felsefe zihinsel kısımdır ve sanatlar ve zanaatlar da dahil olmak üzere bilimler fiziksel kısımdır. İnsanın kendisi ruhsal, zihinsel ve fiziksel bir doğaya sahip olduğundan ve bu doğaların tümü günlük yaşamında tezahür ettiğinden, eğer kendi kendini yönetecekse, doğasının tüm bölümlerinde eşit olarak bilgi sahibi olmalıdır. "Dengesiz güçler boşlukta yok olur" demişti eski bir peygamber; ve bu tartışılmayacak kadar doğrudur.

Platonik devlet, gerçek temeli olarak öğrenme birliğine sahipti. Felsefi imparatorluğun ortasında üçlü hakikat okulu duruyor. Din, insan bilincinde saklı olan mistik güçler aracılığıyla gerçeğin arayışıdır. Felsefe, gerçekliğin özüne doğru entelektüel güçlerin genişletilmesiyle gerçeğin arayışıdır. Bilim, maddi yaratılışta ortaya konduğu gibi, gerçeğin bedeninin anatomisi ve fizyolojisinin incelenmesiyle gerçeğin arayışıdır.

O halde bu üçü, Görevin emirleridir. Birlikte insanın mükemmelliğini sağlayabilirler
İnsan için Plan'ın keşfiyle.

Antik çağın en büyük sırlarından biri, bilginin birliğinin ve arayışın kimliğinin tüm ilim dallarında bu şekilde kavranmasıydı. Geçmişin büyük filozofları gerçekten büyüktü çünkü yaşam sorununa rahip-filozof-bilim adamı olarak yaklaştılar. "Bilge" ünvanı, yalnızca bilinçlerinde Bilginin birliği, Görevin modeli olarak kurulmuş olanlara uygun şekilde uygulanır.

İdeal üniversiteyi yeniden inşa etmek için bize inen eski planın bir parçasıydı - altı günlük çalışma koleji. Burada bugün öğrettiğimiz aynı sanat ve bilimler öğretilecek, ancak farklı bir temel öncülden. Burada insanlar, bilimlerin teolojiler kadar kutsal olduğunu ve felsefelerin zanaatlar ve zanaatlar kadar pratik olduğunu öğreneceklerdi. Materyalistlerin şüpheyle baktığı bu mistik duyular dışı algılar, o zaman bilimlerin disiplinlerine göre geliştirilecek ve tüm bilgiler, insanların iyiyi ve kötüyü bilen tanrılar haline geldiği en yüksek amaca adanacaktı.

Bu üniversite demokratik imparatorluğun başlangıcıdır. Artık gizli bir okul olmayacaktı - Meçhul Filozoflar Evi. Binlerce yıldır onu dindışından gizleyen bulutlardan çıkacak ve Ebedi İyiliğin merkezi ve pınarı olarak hak ettiği yeri alacaktı.

İnsanlık, kaderini yöneten Evrensel yasaları kasten görmezden geldiğinde, Doğa derslerini eve götürmek için dolambaçlı yollara sahiptir. Medeniyetten sonra medeniyet, insan cesaretiyle inşa edilmiş ve insan cehaleti tarafından yok edilmiştir. Yine büyük bir kararın eşiğinde duruyoruz. Zamanın işleyişi, toplumsal yapımızın zaaflarını bir kez daha gözler önüne serdi. Bir kez daha hesap gününe geldik.

Savaş sonrası dünyada iki yoldan biri önümüzde duruyor. Ya eski hataları tekrar yapacağız ve kendi kavramlarımızı Evrene zorlamaya çalışacağız; ya da her şeyi yoluna koymak için kahramanca bir çaba için gücümüzü toplayacağız.

Eski hataları yaparsak, eski acıyla ödüllendiriliriz. Ancak yeni çabayı gösterirsek, yıkılmaz temeller kurabilir ve daha iyi bir yaşam biçiminin başlangıçlarını bir miras olarak ihsan edebiliriz. Seçimimize göre sonuçlar kaçınılmaz olacak, çünkü Doğa asla yolunu değiştirmeyecek. Onun yollarını düşünelim ve akıllı olalım.

Yüzyıllar önce, Quest'in gizli ustalarından biri şöyle yazmıştı: "Ebedi İyi, iradesini ve zevkini Doğanın bedeni ve Evrensel Yasanın hareketleri aracılığıyla açığa vurur. Doğanın ve Yasanın bedeninde keşfedilmesi gereken bir ruh vardır. Büyük düşüncelilik. Ve Doğanın ve Yasanın bu ruhunda, büyük bir anlayışla aranması gereken bir ruh vardır; çünkü gerçekten kardeşlerim, size derim ki, din dışı olandan gizlenen, ancak düşüncelilere ifşa edilen bu ruh, hayat."

Öyleyse, temellerimizin tasarımı şudur: insanların barış içinde bir arada yaşamaları ve enerjilerini ortak keşif amacına adamaları.

İnsan hayvandan üstündür, ne beden gücünde, ne kurnazlıkta, ne duyularının gücünde, ne de beceri ve sabırda; insan üstündür, çünkü ilahi bir yaşam düzeninde gerçek yerini algılayabileceği yeti ve güçleri içinde barındırır.

Gücü rüyalarında, vizyonlarında ve ideallerinde yatmaktadır. Bu maddi olmayan varlıklar ekilmeden bırakılırsa, insan en iyi ihtimalle, ancak aydınlanmamış bir yaratılışın tüm kötülüklerine ve iniş çıkışlarına tabi olan üstün bir tür canavar.

Ama insan, bu falcı parçayı kendi içine kilitlemiş, halkın gözünden gizlemiş olduğundan, insan toplumunun kendi içinde, her yaştan ve her ırktan idealistlerden ve hayalperestlerden oluşan daha soylu bir parçayı ortak görüşümüzden gizlediği doğrudur. insanın gerekliliğine dair ortak vizyonları ile birbirine bağlanmışlardır.
Bu şairlerin gizli imparatorluğu, bu Meçhul Filozofların düzeni, bu Arayış Kardeşliği.

Machine Translated by Google

Ve bu hayalperestler, günlük hayatımızda bu rüya mükemmelleşene kadar sessiz çalışmalarını asla bırakmayacaklar. Etten yapılan Söz'ün, Ruh'tan yapılan Söz'e dönüşmesine karar verdiler.

Uluslara bir rehber olmak için büyük Altı Gün Çalışma Üniversitesi Batı dünyamızda burada inşa edilmelidir. Evrensel Gerçeğin bu türbesi hakkında demokratik Commonwealth - tüm insanlığın zenginliği yükselecektir.

Bu, bizim için yaratıldığımız kaderdir. Uzun süre gizlilik içinde hazırlanan plan önce ve uzak yerlerde, zamanın dışında doğan en büyük mucize olarak açıkça yerine getirilecektir.